2015-05 • MAYIS 2015 • 7 TL. (KDV dahil) • (KKTC: 8,5 TL)

/LeManyakDergi @ManyakDergi

MANYAK

ARDA TURAN! NO PASARAN!

Biat Yok

MANYAK ÖZEL

Bayrampaşalı Godfather

ISSN 0-1301-0247-4
9 770130 102479

BEN KAZANMAK İÇİN VARIM

DENİZ SEKİ

Selamlar Bahadır Bey,

Öncelikle geciken cevabım için çok özür diliyorum. Ameliyat sonrası toparlanma faslı mektupların elime ulaşması hayli zaman aldı. "Dünya Kadınlar Günü" çoktan bitmişti hatta :) Siz benden böyle bir yazı talep ettiğinizde. Neyse şahane şeyler yazmışsınız mektubunuzda çok mutlu oldum. Yazımın samimi bulunması ve beğenilmesi ne hoş. Ayrıca hiç de ısrar eder gibi olmuyorsunuz, rahat olun o konuda lütfen. (tekrar bir hikaye lütfetme konusunda :))

Sizinle şöyle bir şey paylaşmak istedim bu mektubumda. Bizim ayda 1 kereye mahsus olmak üzere ailelerimizle, yakınlarımızla yaptığımız bir açık görüşümüz var. Her ayın ilk haftasına tekabül eden bu açık görüşlerde şöyle bir güzellik yapmışlar biz mahkumlara :("Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü" yayınına ait "Değer" dergisi adı altında bir dergi var. Aylık bir dergi bu ve içeriği de gayet dolu dolu ve güzel. Bu dergiyi tüm koğuşlara dağıtıp bu dergiye çalışmamızı istiyorlar ve sonrasında da bu dergiden bizi sınava sokuyorlar. Eğer 100 üzerinden 75 ve üstü puan alırsak da 45 dk.lık açık görüşlerimizi tam 1 saate çıkarıyorlar. Yani koskoca bizler aslında çok da tatlı bir heyecan yaşıyoruz sırf ailelerimizi ve yakınlarımızı 15 dk. daha fazla görebilmek adına. Bu arada bu derginin bir diğer özelliği de her sayısında bir konuyu işlemesi. Bu ayki dergi konumuz "saygı" ayrıca ben de laf aramızda bu sınava girdim ve 100 üzerinden 90 aldım. Çok heyecanlı, öğrencilik günlerime dönmüşüm gibi. 20 soru ve 40 dk.lık süremiz var. E tabiki de bu ayki açık görüşü de böylelikle 1 saat yapacağım ve o 15 dk. fazladan görüşmenin size önemini ve kıymetini inanın anlatamam. Çok farklı, çok tuhaf ama çok da kıymetli. (Garip duygular bunlar çok çok hem de) Size komple dergiyi göndermek isterdim ama sanırım paylaşmam belki sorun teşkil edebilir. Ben de sadece size beni etkileyen "Geleceğim" başlıklı yazıyı mektubumun ekinde tarafınıza gönderiyorum.

Bu yazıda beni en çok etkileyen bölümlerden biri mesela şuydu; "Yeni bir tohum ekilmedikçe canlı bir çiçek olamaz ortada veya yeni bir elma oluşmadıkça lezzetli bir elma daha olamaz. Onları geri döndüremezsiniz." Benim yaşamım da aynı böyle. Önemli olan bundan sonrası. Yaşamak istiyorum bundan sonra. Yaşayıp en güçlü halimle çıkmak istiyorum hayatın karşısına. Hesap sorduğunda en yüksek sesimle karşılık vermek istiyorum kendisine. Ben kazanmak için varım, kazanmak için geldim yeryüzüne, mağlup olmak için değil. Okyanustaki o sonsuz özgürlüğe sahip balıklar gibi özgür olmak istiyorum.

İşte böyle Bahadır Bey, tekrar sevgiler.

Geleceğim

KAFAMDA ÇİZGİLİ SORULAR

facebook.com/kafamdacizgilisorular

TOLGA HIRSOVA

ÇEVİR-AÇ KAPAK MEMLEKETE NEDEN BU KADAR GEÇ GELDİ?

Filmlerde görür özenirdik: Bakkalın dışındaki kola makinasından içceği alır, "pıst" diye açar. Bizde niye yoktu? Normal kapağı zorlayanlar bile oldu. Ne kadar bekledik bi çevir aç kapak için. 5 sene 10 sene? Pühhh bu nasıl yoksunlukmuş yahu, 70 milyon bi kapağa aşeriyor.

YERLİ ÜRETİM GODZİLLA 2023'E Mİ KALDI?

AKP döneminde o kadar inşaat projesi yapıldı ki bunları yıkacak bi canavar ihtiyacı doğdu. Fakat çok iyi biliyoruz ki dış mihraklar kendi Godzillasını üreten bir Türkiye'yi bölgede istemez. Ellerde viskiler, kim bilir ne hain planlar yapılıyordur şimdi.

RAKI İLE TSM ARASINDAKİNE BENZER BİR İLİŞKİ AŞAĞIDAKİLERDEN HANGİSİNDE MEVCUTTUR?

a- ayran - bozlak (promoted)
b- şalgam - tango (ıyy!)
c- kalem - kalemlik (hiç anlamamış)
d- diğer (lütfen belirtiniz)

SAÇTA KAYBEDEN NERDE KAZANIYOR?

Saçları kazıttım gözüme takıldı. Süperman'in lüle lüle saçları varken Lex Luther neden kelaj? Kingpin var bi de o da öyle. Kel + para = kötü adam herhalde. Hadi ben yırttım param pulum yok, Ferit Şahenk naapsın?

NEYİN PEŞİNDEYİZ?

Stephen Hawking 3 bölümlük belgeselinde "Evren nasıl oluştu?""Hayatın anlamı ne?""Tanrı var mı?" gibi soruları tane tane cevaplamış. Yani daha neyi açıklasın Ateist? Belli ki anlamaya niyetiniz yok! Adamı da boş yere uğraştırmayın kardeşim.

TÜRKÇE ELASTİK DE SÜNDÜRMEK FARZ MI?

insan keyif aldığı işi yapmalı. keyif aldığı işi yapmalı insan. yapmalı insan keyif aldığı işi. keyif yapmalı insan. (Türkçe olimpiyatları Nil Karaibrahimgil Jüri özel ödüllü kompozisyonum)

ATTIĞIMIZ OKLARI SOORA TOPLUYOR MUYUZ?

Çocukken Westernlere Kovboy filmi mi yoksa Kızılderili filmi mi diyordun? Öyle deme büyük fark eder hacı!

JOHN LENNON GÜNAHLARIMIZ İÇİN Mİ ÖLDÜ?

Şarkısında "They're gonna crucify me"* dediği için kıyamet kopmuştu o dönemler. Piuuuv! Şimdi olsa kimsenin kılı kıpırdamaz. Nerden nereye... Lennon İsa'ya da benzemiyor değil. Peki Paul St. Paul mu oluyor yoksa Judas mı? George Harrison Vaftizci Yahya, Ringo Mathias, Yoko Ono da Maria Magdelena olsun o zaman. Bu sonuncusu baya zorlama oldu, kendim bile inanmadım söylediğime.

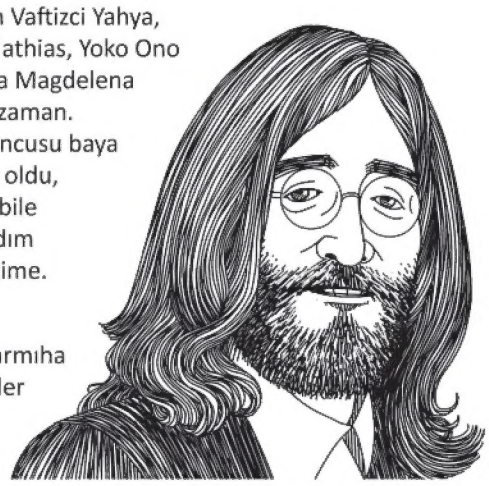

*Beni çarmıha gerecekler

TOPLUMUMUZUN GİZLİ KAHRAMANLARI

felat dalibalta

SERÇAN O GÜN HER ZAMANKİ PRENSİPLERİNE UYMAYIP PARA ÜSTÜNÜ SAKIZ OLARAK ALMAYA KARAR VERDİ...

SAKIZ

SERÇAN'IN O GÜN PARA ÜSTÜ OLARAK ALMAYI KABUL ETTİĞİ SAKIZ SAYESİNDE BATMAK ÜZERE OLAN ÇOK ULUSLU SAKIZ FABRİKASI BATMADI VE ÜRETİMİNE DEVAM ETTİ...

EĞER SAKIZ ŞİRKETİ BATSAYDI ONA BAĞLI OLAN BİR AMBALAJ ŞİRKETİ VE ÜÇ ADET KİMYASAL MADDE ŞİRKETİ DE BATACAK, KÜRESEL EKONOMİK KRİZ ÇIKACAK, İNSANLIK AÇLIKTAN YOK OLACAKTI

SON

HATİCE'YLE BİNNAZ BİRBİRİNİ ÇOK SEVEN İKİ KOMŞUYDU VE HER GÜN PENCEREDEN PENCEREYE DEDİKODU YAPMAYA BAYILIRLARDI...

NAZMİYE'NİN OĞLU VURDURUYORMUŞ KIZ.!

AY KÜÇÜKLÜĞÜNDEN BELLİYDİ BE ZATEN.

O GÜNE KADAR DAYAKSIZ EĞİTİMİ ÖRNEK ALMIŞ OLAN NAZMİYE'NİN KOCASI SİSTEMİNİ DEĞİŞTİRMEYE KARAR VERDİ VE OĞLUNA BÜYÜK KÖTEK ATTI. EĞER O KÖTEĞİ ATMASAYDI OĞLU ÖZGÜVENLİ OLARAK BÜYÜYÜP...

HOY!

OĞLUM VURDURUYOR HA!!

...TÜM DÜNYA ERKEKLERİNİ EŞCİNSEL OLMAYA İKNA EDİP, İNSAN IRKININ ÜREMEDİĞİ İÇİN YOK OLMASINI SAĞLAYACAKTI...

WC

OĞLAN ÖZGÜVENSİZ AMA İŞİNE GÜCÜNE BAKAN Bİ EŞCİNSEL OLDU.

GENE SON

KEMAL TAKSİCİLİKLE EKMEĞİNİ KAZANAN BİRİYDİ VE HOBİ OLARAK MÜŞTERİLERİNİN YOLUNU UZATIR, FAZLA PARA ALIRDI...

TAKSEY

O GÜN MÜŞTERİ OLARAK BİNEN YABANCI UYRUKLU ŞAHSI NEŞESİ YERİNDE OLDUĞU İÇİN KISA MESAFEDEN OLABİLDİĞİNCE HIZLI GÖTÜRDÜ...

MESAFE

KISA

UZUN

MESAFE

MÜŞTERİSİ OLAN AMERİKALI AJANIN YOLUNU UZATSAYDI AJAN GEREKLİ İSTİHBARATI ZAMANINDA SAĞLAYAMAYACAK, ÜÇÜNCÜ DÜNYA SAVAŞI ÇIKACAK, DÜNYA YOK OLACAKTI...

AHEY!

AHEY!

AA?!

BODOM!

YİNE SON

BRAZZERS'TAKİ KEL ADAMIN BABASI

OĞLUM ÜNLÜ VE ŞAHANE BİR TOKMAKÇI, BABA OLARAK GURURLANASIM GELİYOR AMA BİR YANDAN AYIP LAN...

OAH! ŞAK! ŞAK!

YUH! NASIL POZİSYONMUŞ LAN BÖYLE? DUR BİR DENİYİM, MANİTANIN AYAĞINI TUTUYO BÖYLE, HMM... HANIMLA DENESEM Mİ BUNU?

OH! AH

NEYSE YA, HANIM ŞİMDİ YETMİŞİNDEN SONRA KENDİNİ Mİ ŞAŞIRDIN DİYE KIZAR BANA, HİÇ SORMİYİM. OHA!.. NAPTI LAN KIZA ÖYLE?..

OH!

AAAH!

AH!

FAK MI!

ÇOK SOĞUK OLUNCA VAHŞİ HAYVANLAR KASABAYA İNDİLER

OFF! BU NE YA! ÇOK SOĞUK OLDU, ŞEHRE İNEYİM...

Hööm!

Hööm!

ANNECİM! AYII!..

KORKMA LAN İLİŞMİCEM SANA BİRADER. KOMBİ AÇIK DİMİ?

EN YÜKSEGE GETİR!

Mesut Yar

Rica Ederim Oyunuzu Temiz Kullanın

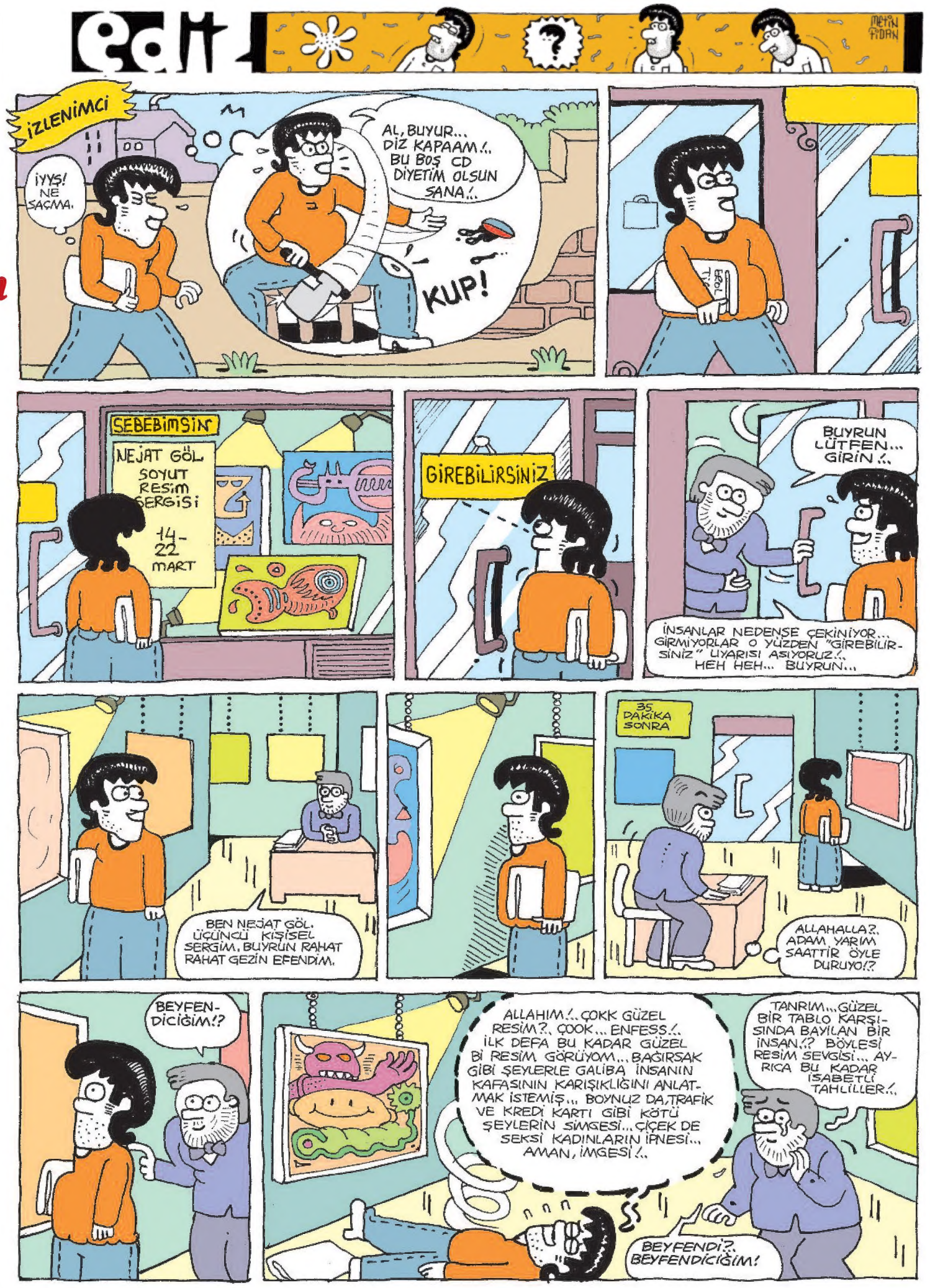

14 saattir aralıksız yağıyordu. İklimlerin değiştiğini söyleyen haber bültenlerini dolaşıyordum elimde kumandayla. Yağmurun sesi tuhaf bir şekilde damlalardan oluşan melodiye dönüşmüştü. Kafamı takmamaya çalışıyordum. Damla kalabalığının bir şekilde şehrin tüm pisliklerini temizlediğine inanırdım çocukluğumdan beri...

Aslında birçok şeye inanırdım ama söz konusu umut etmek filansa sanırım biraz da fantastik bir roman kahramanını andıran bir olağanüstülük içinde hissederdim kendimi. Açıkçası hayat, şehir, insani duyguların çoğu bir süre önce terk etmişti beni. **İki kanepe birkaç tane kitap bir de televizyondan oluşan plastik bir dünya içinde kendime biçtiğim saatleri tüketen bir canlı türüne dönüşmüştüm...**

Bu arada kimse keşfetmemişti daha beni. **Türüme adını verecek ilk bilim adamının kim olduğunu merak da etmiyor değildim hani.** Neyse, sorularla aramı bozalı da çok olmuştu. **İnce bir çaresizlik içinde başıma gelenlerin hesabını bir kenara not düşmeyi de, her icraat sonrasında duvara çentik atmayı da bırakmıştım bir süredir.** Gidip gelen bir kafa halim vardı. Dedim ya hem umutlu hem de sapına kadar vazgeçmiş...

14 saattir aralıksız yağan bir yağmur, umut ettiğim gibi şehrin bütün pisliklerini temizleyecekse, bir şekilde beni de suyun önüne katıp gideceği yere sürükleyecekti. **Ölüm sandığıma ilk oy atanı, aldığım ilk canı düşündüm bir süre.** Yağmurun sesindeki melodi şimdi biraz daha gürültülü biçimsiz bir müziğe dönüşmüştü. **Gözlerinin son gördüğü şeyin benim yüzüm olduğunu bilmek tüm kurbanlarım arasında şehvetli ve örgütlü bir bağ oluşturuyordu.** Sahi kaç kişi olmuştu? Kaç kişiyi öldürmüştüm kendimle birlikte. **Biriktirdiğim tüm bu küçük anı parçacıklarını, oy ve yahut ölüm sandıklarını evin döşemesi altından kim bulup çıkaracaktı?**

Televizyondaki ses, sağanağın en az yarın öğle saatlerine kadar süreceğini söylüyordu. **İyi de yarın günlerden neydi ve ben ne zaman bir selin parçası olup aldığım hayatların toplanıp beni beklediği cehennem mitingine akacaktım?** Gözlerimi kapadım. Sanıyorum son yemeğimi iki gün önce yemiştim. Musluktan akan kahverengi suyla ayakta kalmaya çalışıyordum. Bir ara pencerenin dışına koyduğum bardakta biriken yağmur suyunu içmiştim. **Şehir kokuyordu, pislik, kan, bıçağın ucunda kalmış et parçası ve hayalet kokuyordu su. Midem bulandı bir şekilde.** Bu hissi seviyordum açıkçası. Her şeyin yolunda gittiği bir hayattan kalan son erdemdi bulantı. Can alıp can verirken kaybettiğim bütün hislerimi hatırlatan son küçük ayrıntıydı...

Kendi kendime gülümsedim. Günlerden neydi ki sahi? Yarın öğlene kadar böyle patates çuvalı gibi oturup yağmurun beni götürmesini mi bekleyecektim? Evet, sanırım öyle olacaktı. **Ama biliyordum, bir şekilde bana bahşedilmiş şu hayatta vaat ettiğim şeylerin sonuna gelmemiştim henüz.** Hala biraz vakit vardı. Hala biraz potansiyel bir bıçaktım. **Kestiğim yerden kan ve hayat fışkıran körleşmiş bir bıçak.** Ve bana birçok tenin ihtiyacı vardı. **Rahatlamak, beceremedikleri vedayı onlar adına kolaylaştıran bir aracı olmamı istiyordu hepsi...**

Devam edecektim. Yağmurun şarkısını dinleyerek gözlerimi kapadım. **Uykuya geçmem kolay oldu. Hep kolaydı. Vicdanım yoktu çünkü.** Bir bıçaktım ve hala kesebiliyordum. Beni bulmaları bir tercihti sonuçta. **Ah telefon çalıyor; uyanmalıyım. Yeni bir seçim, yeni bir seçmendi bu uzun çaldıran muhtemelen!**

Oy tasnifi yeni bitti. Bıçağımdan kan damlıyor şimdi. Yağmur da başladı. **Sel kanı alır da, söylemiş miydim kan tutar beni...** Ölürken batırmayın üstümü başımı rica ederim. **Ölüm kutusuna oyunuzu dikkatli atın, kan sıçramasın pusulanızdan; geçersiz sayılabilir oyunuz sonra, öldüğünüzle kalırsınız!**

Manyak Özel Röportaj: **Ozan Önen**

ARDA TURAN!
NO PASARAN!
'AŞAĞI MAHALLEDEN GELİYORUM'

Ozan Önen: Arda, önce 'mahalle'den başlamak isterim: "Aşağı mahalle" nedir?

Arda Turan: Evin alt kısmında, böyle bir yokuştan inen, bir tarafı açık, bir tarafı kapalı, tam bir çıkmaz sokak gibi de olmayan bir sokaktır aşağı mahalle. Küçükken her zaman orada maç yapardık. Belli bir yaşa gelene kadar da hep orada oynadık. Aşağı mahalle iyidir yani: Merdivenlerinde çok oturduğumuz, komşuları çok rahatsız ettiğimiz... Bir de duvarı vardır arkasına doğru: Top ne kadar oraya buraya kaçsa da kaleyi oraya yapmaktan hiç vazgeçmediğimiz bir duvar... Çok severiz aşağı mahalleyi. Orada büyüdük. Her türlü oyunumuzu kendimizce icat ettiğimiz, 'tek kale maç'tan 'Almankale'ye kadar, 'dokuz aylık'tan 'dokuz taş'a kadar her türlü oyunumuzu oynadığımız yerdir orası. Biz oradan geliyoruz.

Ozan Önen: Futbol, sokak çocuklarının oyunu mudur?

Arda Turan: Futbol artık global; herkese hitap ediyor ama futbolun bir de oyun kısmı vardır; oyun kısmı sokak kısmıdır ve ben o kısımdan geliyorum. Başka kısımdan gelen insanlara da saygı duyuyorum, sonuçta bu bir oyun ve oyunu oynayanların nasıl seçildiği bence çok önemli değil. Ama ben, sokak kısmını daha iyi bilen, sokak kültüründen gelen, sokağın futbolunu oynamayı daha çok seven bir adamım.

Arda Turan'la _Madrid La Finca_'daki evinde, _Madrid_ sokaklarında ve stadyumlarda tam 1 hafta geçirdim ve _Madrid_'te _Ege_ kıyılarını hiç aratmayan pırıl pırıl bir güneşin altında, _Manyak Dergisi_'nde okuyacağınız bu röportajı gerçekleştirdim. _Arda_'nın sakalından ziyade, kalbindekilere, aklındakilere ve _Madrid_'teki yaşamına odaklanmaya çalıştım ve hayatımın şu ana kadarki en keyifli röportajı gerçekleşti. Umarım "_bizim çocuk_", ilk defa burada okuyacağınız tarihi açıklamalarıyla fethedecek kalbinizi...

Ozan Önen: O zaman senin futbol tarzın için de dar sokakların futbolu diyebilir miyiz?

Arda Turan: Tabi tabi... Bakıldığı zaman futbol stilim tamamıyla bunu gösterir; bunun dışında da bir şey gö-

remezsiniz benim futbol stilimde. Daha çok top hakimiyeti, dar alanda kısa paslaşmalar, dar alandan dışarı taşan bir takım hareketler tamamıyla bunu anlatır yani: Sokak futbolunu.

Ozan Önen: Sokağın doğasına da uyan biçimde, keçeli kalemle tişörtlerin üzerine rakam ve isim yazarak formalar da yapıyormuşsun o zamanlar?

Arda Turan: Evet. Mahalle takımımızda böyle şeyler yapardık. Para toplardık, pazardan gidip beyaz tişörtler alırdık, dediğin gibi keçeli kalemlerle çizerdik sırt numaralarını falan; mavi-beyazdı renklerimiz ve evlerin kömürlüklerini de kulüp binası yapardık.

Ozan Önen: Kömürlükleri mi?

Arda Turan: Evet. Kömürlükleri... Hem kulüp binası gibiydi, hem de soyunup giyindiğimiz soyunma odalarıydı kömürlükler bizim için. Mahalle maçlarından önce toplanıp, hep beraber aynı formaları orada giymek bizim için büyük şeydi. Çocukçaydı ama enteresan ve büyük heyecanlardı.

Ozan Önen: Peki kramponu yırtık olduğu için üzülen çocuklara ve onlara yeni kramponlar hediye eden Egemen'lere söylemek istediğin bir şey var mı?

Arda Turan: Ya Ozi... Benim amatör takımda oynadıktan sonra bile, o yaşlarda hiç kramponum olmadı aslında. İşte, Galatasaray altyapısına gidene kadar, arkadaşlardan ödünç alınan kramponları giyerdim hep. Ayaklarım 38-39 numarayken, 36-37 numara gibi ayağıma küçük gelen kramponlar giymek zorunda kaldığımı biliyorum: Parmaklarım çok acırdı. Ama burada imkânları iyi olanları da kötüler gibi olmak istemem: Çünkü futbol ve oyunlar, her şekilde her şeyle oynanabilecek kadar güzeldir ve çarelidir. Onun için imkânı olmayanlar kendilerini hiç-

Eğer birilerinin fıtratında kötülük, yok saymak, hor görmek varsa; benim fıtratımda da her zaman iyilik yapmak olacak.

bir şekilde çaresizleştirmesinler. Yeni krampon, yırtık krampon... Okul takımında oynarken, kramponlarım çabuk eskirdi, hep yırtılırdı, açılırdı. Gidip yamalattırıp yağlatıp, boyatıp, aynı renge devam ediyorduk işte. Yırtık krampon da ayrı güzeldir çünkü içinde mücadele vardır, emek vardır ve içinde emek olan her şey güzeldir.

(Arda'nın basın açıklamalarından da sorumlu olan Ata Bozan'a, bu so-

ruda Arda'ya, çocukluk arkadaşı ve halen dostu olan Egemen Türk'le olan bir anısını hatırlatmak istediğimi ama Arda'nın sorumu yanıtlarken niçin Egemen'den hiç bahsetmediğini merak ettiğimi soruyorum. Zira, Arda'nın kardeşi Okan Turan'dan öğrendiğime göre Arda, çocukluğunda kramponu delik olduğu bir gün, sokağın bir köşesinde oturuyormuş. Derken, köşebaşına Egemen gelmiş ve Arda'ya niçin moralinin bozuk olduğunu sormuş. Arda ilk önce hiç çaktırmamaya çalışsa da Egemen, Arda'nın kramponunun delik olduğunu anladığı için ve maça da böyle çıkacakken kendisini huzursuz hissettiğini anladığı için, çocuk aklıyla gidip tüm çevresinden para toplayarak, iki saat içinde Arda'ya yepyeni kramponlar getirmiş. Arda da o gün yeni kramponlarıyla sahaya çıkmış. Ata Bozan, Arda'nın Egemen'in yaptığı bu jestten özellikle bahsetmemesini şöyle açıklıyor: "Bir semt çocuğu, yaptığı iyiliği ya da kendisine yapılan iyiliği konuşmaz; kendisine yapılan iyiliği asla unutmaz ama ifşâ etmeyi de sevmez. Arda da böyle biri; benim de ona dair gördüğüm mükemmel şeyler var ama bunları konuşmayız. Zira bu tür konuşmalar, bu türden doğal insanların kimyasını bozabilir." Hepsinden af dileyerek, bu doğallığı çok sevdiğim için bu açıklamayı yayımlıyorum, aksi halde soru ve cevabı havada kalmış olacaktı ve okur da böyle güzel bir dostluğun kimyasından mahrum kalacaktı. – O.Ö.)

12 yaşımdan bu yana hep çalışıyorum, emekçiyim, emekten yanayım.

Ozan Önen: Mücadele demişken... Sınıfın en uzun boylusuna da söylemek istediklerin vardır diye düşünüyorum?

Arda Turan: (Gülüyor) Bizim sınıfın en uzun boylusu Ufuk'tu galiba. Orta 1'deydik. Çok sağlam bir kafa atmıştım ona. Böyle, sıranın üstüne çıkıp uçarak! Kavga başladı ve iyi de bir kavga etmiştik: Kimsenin kimseyi dövemediği güzel bir kavgaydı. Uzun süren ve dediğim gibi, kimsenin galip gelemediği muhteşem bir kavga. Üç tane sınıfı tek sınıf olarak birleştirmişlerdi okulda ve sınıfın hâkimiyetini almak da o zamanlar zor işti.

Ozan Önen: O kavgadan sonra sınıf başkanlığını almışsın diyorlar?

Arda Turan: Evet, sınıf başkanlığını da aldım, okul futbol takımı kaptanı da ben oldum sonra.

Ozan Önen: Sınıfın en güzel kızı da sana mı âşık oldu?

Arda Turan: Yok.... O bana âşıktı ama ben de ona âşıktım. Ara sokaktan geçtiğimiz bir yerde el ele de tutuşurduk. (Gülüyor) Hâlen de ev telefonunu ezbere biliyorum. (Gülüyor)

Ozan Önen: Harbiden mi?

Arda Turan: Harbiden... (Arda, telefon numarasını söylüyor.) Ama şimdi böyle kavga mavga dedik diye insanlar beni eleştirebilirler de.... Ama eleştirirken de bir şeyi unutmasınlar: Ben hayatım boyunca kazandığım şeyleri ya futbol oynayarak ya da kavga ederek kazandım. Kazanmayı öyle öğrendim yani. Bu ayıp mı yanlış mı bilmiyorum, ama ben böyle bir yerden geliyorum. Sonra, o kavga ettiğim Ufuk çok da iyi sınıf arkadaşım oldu zaten. Hâlen de Bayrampaşa'ya gittiğimde görürüm, selâmlaşırız; dostluğumuz-arkadaşlığımız bugün de devam ediyor. Görünce birbirimizi, sarılıyoruz. Çocuktuk işte ve her şey çok güzeldi...

Ozan Önen: Dostuna, bir gün düşmanın olabilecekmiş gibi ölçülü davran, kavga ettiğin düşmanını da bir gün dostun olabilecekmiş gibi sev derler.

Arda Turan: Tabi canım! Annem bana ne kadar kızsa da ben küçükken açıkçası kavgacı bir çocuktum. Şimdiki çocuklara da "kavga etsinler" demiyorum, bu da yanlış bir şey. Ama yani mahalle kavgası, sokak kavgası... Bunlardan kaçan da bir tip değildim ve "hep dövdüm" gibi bir iddiam da yok yani. (Gülüyor) Zaten mahallede kavga etmiş herkes çok iyi bilir ki mutlaka dayak da yemiştir, dayak da atmıştır. Bizde de böyleydi, ama biz racona uygun davranırdık hep; dayak yesek de kaçmazdık. (Gülüyor)

Ozan Önen: Okulda Kooperatif Kolu başkanıyken, kantinden aldığın çikolataları anaokulu öğrencilerine dağıttığını öğrendim. Bayrampaşalılık haricinde, serde biraz Robin Hood'luk da var mı?

Arda Turan: Oofff.. Kooperatif Kolu başkanıyken, okulda herkese "indirim" serbestti. Kârdan indirim yapıyordum sürekli. (Gülüyor) Eski parayla simit 1 Milyon Lira'ysa, bendeki fiyatı 750.000 Lira'ydı... Gazozlar mazozlar... Zaten camın önünde oturuyordum, gelen giden herkese bir şeyler sıkıştırıyordum. (Gülüyor) Bazen de zenginden kesip fakire verdiğim işler de dönüyordu tabi... Yani evet, öyle şeyler de yapıyordum. (Gülüyor)

Ozan Önen: Peki Arda... Senin paranı kimse çalabilir mi?

Arda Turan: Ya şöyle bir şey var: Ben namusumu, dinimi, devletimi, halkımı, ailemi, arkadaşlarımı, paramı korurum. Böyle bir adamım. Allah büyük, o bilir: Kazandığımız helâl parayı kimse kolay kolay çalamaz ve ne gerekiyorsa da yaparız.

Ozan Önen: Benim sana dair tespitim şu: Sen paradan ziyade ilham vermeyi seviyorsun.

Arda Turan: İlham vermek benim haddime değil ama yapabildiğim iyi bir iş var. Bunu yapabiliyorken de insanlara iyi örnek olmaya çalışıyorum ve bunu yaparken de beni bazen yanlış anlayabiliyorlar. Ama herkes bilsin ki ben o klavye başında oturarak hayatını geçiren, sadece yorum yaparak dünyayı yönettiğini düşünen insanların tanıtmaya çalıştığı gibi bir insan değilim.

Ozan Önen: Kardeşin Okan Turan'la geçen gün futbol oynarken yanıma geldi; her konudan ko-

"Ben hayatım boyunca hiçbir insana biat etmedim, etmem. İnsanlar bunu bilsinler: Arda'nın hiçbir insanla göbek bağı yok! Ne bir kulüp başkanıyla, ne bir kulüp yöneticisiyle, ne bir teknik direktörle, ne de bir siyasiyle..."

nuştuk ama bir ara şöyle dedi: "Arda'nın takımı Şampiyonlar Ligi Finali'ne çıkınca, Bayrampaşa'daki çocuklar için "Bir gün ben de orada olabilirim" düşüncesi oluştu. Abim işte böyle biri, şimdilerde doğan erkek çocuklara en çok Arda adı veriliyor Türkiye'de. Bir gün ben de sanatçı olmak istiyorum. Çünkü Arda Turan'ın kardeşi Okan Turan olarak, Bayrampaşalı çocuklara "Bir gün ben de sanatçı olabilirim" dedirtmek istiyorum. Onlara ben de ilham vermek istiyorum." Dedim sana; sen kardeşine de, bambaşka çocuklara da ilham veren bir adamsın ama kardeş de kardeşmiş?

Arda Turan: İnşallah. Kardeşimin de hayalleri var ve çalışıp olabilir, olmuş olanlar arasında da, başarmış olanlar arasında da bizim gibi yerlerden gelmiş insanlar var. Ben de buralara gelmeden önce, bunların hepsini yaşamak benim için de çok büyük hayallerdi. Zaten hayatım boyunca da hep hayal kurdum ve hayallerimin peşinden gittim. Ama ben hayallerimi kurarken de hiçbir zaman parayla, şöhretle ilgili hayaller kurmadım: Hep başarmakla, oyunu oynamakla ilgiliydi hayallerim. Hattâ kazanmakla bile ilgili değildi: Mutlu olmakla alâkalıydı ve böyle oldu sonuç, Allah da bana yardım etti. Her zaman samimi şekilde çalışıyordum, halen çok çalışıyorum ve bunun karşılığını alıyor olduğumu düşünüyorum.

Ozan Önen: Bilardo oynarken, bana şöyle bir şey söylemiştin: "Ozi, şu bilardo masasının bulunduğu alandan biraz daha büyük bir evde büyüdüm". Mesela o zamanlar, "kendine ait bir oda" sorunsalın var mıydı?

Arda Turan: Yok yok, şimdi de öyle bir sorunum yok farkındaysan. (Gülüyor) Ya bizim hayatımızda küçüklükten, hani fakirlik demeyeyim de, o dönemden bu döneme sadece metrekareler büyüdü, yemekler çoğaldı: Eskiden de taze fasulye vardı, şimdi de taze fasulye var hayatımızda ama şimdi taze fasulyenin yanında kola da içebiliyoruz, eskiden çok içemiyorduk. Bunlar çoğalmış oldu. Hayatımızı değiştirmedik ki biz: Çocukluk arkadaşlarımla yaşıyordum, biliyorsun; yine çocukluk arkadaşlarımla yaşıyorum. Eskiden 70 metrekarelik evimizde, Play Station kiralayıp oynuyorduk, şimdi kendi Play Station'ımız var, evimiz daha büyük ama yine aynı arkadaşlarımızlayız. Olay bu.

Yurtdışında neredeyse tüm futbolcular çıplak geziyor soyunma odasında. Ben sliple duş alıyorum orada.

Ozan Önen: Ve yine İstanbul'dan lahmacun, kokoreç, mantı...

Arda Turan: Aynen... Lahmacun, kokoreç, mantı, kasap köfte, kasap sucuğu, kuru fasulye... Geldin gördün işte, hepsi İstanbul'dan geliyor Madrid'e. Mangal da yapıyoruz hep beraber. Haaa... Biz suşi de yiyoruz çok şükür, Çin yemeğinden bilmem nesine... Gittiğimiz yerleri de biliyorsun. İnsanlara ayak da uyduruyoruz. Masalarına oturup onlara eşlik de ediyoruz ama özümüzü de kaybetmiyoruz.

Ben hayatım boyunca kazandığım şeyleri ya futbol oynayarak ya da kavga ederek kazandım.

Ozan Önen: Burada, Madrid La Finca'daki bu evinin komşuları da epey fantastik ama?

Arda Turan: (Gülüyor) Öyle mi?

Ozan Önen: Abi önce iki yan komşundan başlayayım, dumur oldum fark edince. Sağ komşun Real Madrid'in 10 numaralı futbolcusu James Rodríguez, sol komşunsa hocan, Atlético de Madrid'in teknik direktörü, Arjantinli efsane Diego Simeone... Hemen öte yanda da öbür dünya yıldızları: Cristiano Ronaldo, Gareth Bale, Antoine Griezmann, Fábio Coentrão, Toni Kroos, Fernando Torres, Karim Benzema...

Arda Turan: Abi burada çok zor oradaki o komşuluk.

Ozan Önen: Nedir yani? "Bir çaya, tavla oynamaya falan gelsene Ronaldo" yok mu meselâ?

Arda Turan: Ya, biliyorsun, bahçede top oynarken top kaçtığında, topu atıyoruz yine birbirimize burada da... (Gülüyor)

Ozan Önen: Sen geçen gün uyuyorken, biz sizin çocuklarla top oynuyorduk: Senin bahçeden yan bahçeye birkaç kere top kaçtı. Tabi gelenektendir, topu dışarı atan gidip alıyor ya... Gidip alabilirsin dedi sizin çocuklar da bana... Ama önce bir çekindim, Madrid'te tanımadığım bir evin bahçesine nasıl gireyim, di mi? Sizinkiler "Komşunun haberi var" dediler. Madem komşunun izni varmış, eh, hadi gidip alayım dedim topu, daldım yan bahçeye. Bu birkaç kere daha oldu, sonraki gün top yan bahçeye bir daha bir daha kaçınca, bir de baktım ki küçük bir çocuğun elinden tutmuş bir adam, bir yandan telefonla konuşuyor, bir yandan da yürüyor çimlerde... Hooop! Bahçesine kaçan topa vurdu yolladı hemen bana... Güzel de vurdu... Adama teşekkür edeyim derken baktım ki karşımdaki adam basbayağı James Rodríguez! Orada anladım ki James Rodríguez'in bahçesine dalıyormuşum ben her gün meğer... Hoşuma da gitti yâni!

Arda Turan: (Gülüyor)

Ozan Önen: Mesela geçen akşam da biliyorsun, karanlık çökerken, bahçenin girişinde cep telefonuyla bir şeyler arayan bir adam gördük. Hemen patlattık "Buenas noches"i kendisine. Durum nedir falan? Köpeği kaçmış, senin çiçeklerin dibinde arıyor telefonun ışığıyla. Adam Fernando Torres! Yani tam "Yok artık LeBron James!"lik durumlar.... Sonra biliyorsun, sana seslendik, bizim çocuklar da atladılar bisikletlere, Göktan abi, Halil, Sefa... Yardım da ettiler kendisine. Böyle de komşuluk ediliyor bence. Madrid'te, akşam karanlığında, Fernando Torres'le kayıp bulldog aramak yani.

Arda Turan: Torres'le konuştuk. Sabah olunca köpeği eve dönmüş. (Gülüyor)

Ozan Önen: Buradaki her şeyden bir hikâye çıkar dedim kendi kendime işte... Ama merak ettiğim, bu karşılaşmaların dışındaki komşuluk?

Arda Turan: Ya şimdi Türk kültürü farklı bir şey Ozi. Orada herkesin gözü-

Bana biri **"Arda Turan hakkında ne düşünüyorsun?"** diye sorarsa, ona vereceğim ilk yanıt şu olur: **"İyi niyetli ve adaletli biri."** İleride Arda hakkında **"Çok iyi futbolcuydu"** diyecekler kalır mı; bunu biz bilemeyiz ve bunu tarih gösterir. Ama bu konuya dair bildiğim tek şey varsa, o da Arda'nın "iyi bir futbolcu" olarak değil, "iyi bir insan" olarak hatırlanmak istediğidir. Zaten bu yüzden işini severek ve hakkını vererek yapıyor: Mutlu olmak için. Bu nedenle işine giderken, annesinin evine giderken giyindiği gibi tertemiz ve özenli giyiniyor: Ayna karşısında kendi kendisiyle dalga geçmesini de bilerek... Dostlarının taktıkları isimle "koca kafa", Madrid'teki evinden çıkmadan önce boy aynasına bakarken, "Galiba" diyor; **"Şu ana kadarki en düzgün tipim bu!"** Mizacı bu: En stresli anlarda bile esprili ve Madrid'teki dostlarının da ona espriyle "ceza" vermesi hoşuna gidiyor. Kocaman kocaman açılmış gözleri ve kelimeleri yutarcasına hiperaktif konuşmasıyla karşınıza çıkarsa eğer; çok uzun sürmez; beş dakikada her konuda ikna edebilir sizi.

İspanya'da **"El Turco"** denildiğinde akla gelen ilk isim o ve muhtemelen dünyada da böyle bu. **Atlético de Madrid** taraftarları ve spor yazarlarıysa **"El Genio"**, yani "dâhi" olarak tanımlıyorlar onu. Evinin bahçesindeki çim futbol sahasında çıplak ayaklarla yürüyoruz. Gülerek diyor ki ***"Aslında... Ayaklarım bir erkeğin ayaklarına göre fena değil ha Ozi?"*** Ayaklarında-bacaklarında, aldığı darbelerden kaynaklı ezilmeler, yaralar-bereler var. Futbol arenalarını sallayan, **Ardaturanizmo** felsefesine adını veren gladyatörün yaraları bunlar. İstanbul Bayrampaşa'dan çıkıp da Avrupa'yı kendisine hayran bırakan bir rol modele, bir dünya yıldızına dönüşen **La Star Anti Star**'dan bahsediyorum: Yurtdışında Türkiye'yi temsil eden gelmiş geçmiş en başarılı, en tanınır ve en sevilen sporcumuzdan; ama aynı zamanda da açıklamalarıyla her zaman çok tartışılan bir semt çocuğundan, bir aykırıdan, incelikli bir haytadan... 'Aşağı mahalle'nin kavga eden ama kavga ettiği kişinin annesine asla küfretmeyen delikanlısından. Ve o delikanlıdan çıkan Milli Takım Kaptanı'ndan, **Atlético de Madrid**'in 10 numarasından...

Başarılı olanların altta kalanlar tarafından tutulup aşağı çekilmeye çalışıldığı bir ülkede, çok güzel işler gerçekleştirebilen insanlar, hiçbir zaman hak ettikleri övgüyü almıyor. Övgü almadıkları gibi, eleştirirken de öldürüyoruz onları. Ama bazen, denklemin dışından yürüyen Arda Turan'lar, bu kazandan kurtulmayı başarıyor. Bundan birkaç sene öncesine kadar Türkiye'de, Arda henüz çocuk yaştayken ***"Arda Turan, Messi'nin parmağı olamaz"*** gibi yorumlar yapılıyordu; çünkü "yalnız ve güzel" ülkemiz bir kalp-kıranlar ülkesidir aynı zamanda. Bu ülke, kendi evlatlarını asmayı sever. Bugünse **Lionel Messi**, bir **Barcelona-Atlético Madrid** maçı sonrasında Arda Turan'ın yanına kendisi

nün önünde büyüyorsun sonuçta. Herkes herkesin kundaktaki halini biliyor. Komşuluk da, misafirlik de çok farklı. Ya da ne bileyim, herkes birbirinin evinin kapısında... Burada bunu bekleyemezsin ki. Çünkü evler de genişledi, herkesin kendine ait bir hayatı da var ve profesyonel sporcu olmak da çok zor bir şey; üstüne çalışmak, çok yorulmak, kafanın da yorulması, kalabalıklar falan... Kendi özel alanında rahatlaman lâzım herkesten uzakta, biraz da her şeyden izole biçimde. Zaten burası da bunun için düşünülmüş bir yerleşim yeri ve genelde hep futbolcular var gördüğün gibi. Bir de buradakilerin çoğuyla zaten hep karşılaşıyoruz ki zaten profesyonel olarak da iş arkadaşıyız. O yüzden, elbette ki buradaki komşuluklar da Bayrampaşa'daki o komşuluklardan farklı, ama gördün işte, bahçesine top kaçan atıyor ötekine. (Gülüyor)

Ozan Önen: Abi ne yalan söyleyeyim, komşunun bahçesine top kaçmasından ilk defa keyif aldım diyebilirim. Simeone'nin bahçesine top kaçınca gidip alamıyoruz ama! O siyah köpeği pek bir saldırgan sanki, bir ondan şikâyetçiyim. Gerçi senin hoca da bahçesine kaçan topları geri atıyor iki günde bir ama... Her neyse... Şimdi bir de şeyi merak ediyorum. Tamam, komşuların da takım arkadaşların da hep bu işin starları. Ama bir de sen sezonda, kupa maçları, lig maçları ve Şampiyonlar Ligi maçları falan da dahil olmak üzere, herhalde yılda yedi-sekiz kez Ronaldo'yla ve Messi'yle falan karşılıklı top oynuyorsun... Oynadığın starlar da dahil olmak üzere, biraz düşün... Dünden ve bugünden tüm oyuncularla, sana desem ki bana kafandaki esfane 11'i kur... Kimleri sayarsın?

Arda Turan: Ooooo... Zor... Ama sayayım... Unuttuklarım olabilir ama aklıma ilk gelenleri söylüyorum. Kalede kesinlikle Gianluigi Buffon olur.... Sağ bek Sergio Ramos. Sol bek Roberto Carlos. Defansın göbeğindeki ikili, Franz Beckenbauer ve Franco Baresi. Ortasahanın sağı Johann Cruyff, solu Zinedine Zidane, ortasahanın ortası, 10 numara, Diego Armando Maradona. İleri üçlünün solunda Cristiano Ronaldo, sağında Lionel Messi, ortalarındaysa Brezilyalı Ronaldo Luiz Nazario de Lima...

Ozan Önen: Efsane takımının teknik direktörü kim peki? Ya yedekler? Yedi tane de yedek olsun hadi. Güzel kadro çıkardın.

Arda Turan: Teknik direktör... José Mourinho. Yedekler? Bunu düşünmem lâzım Ozi ya... Ama eksik de olsa sayayım: Dino Zoff, Paolo Maldini, Michel Platini, Luís Figo, bir de Pelé tabii. Kaç oldu? Bir iki tane daha lazım galiba....

Ozan Önen: Evet... Tamamdır, teşekkür ederim. Güzel de oldu... Aklına gelirse eklersin. Soyunma odasından, senin odana geri dönüyorum o zaman. Buradaki evinde, yani Madrid La Finca'da, odana uzun süreler kapanman gibi bir durum da var di mi? "Arda odaya geçti" denildiğinde, bu bir şey demek oluyor evin içinde. Bunu biraz daha açabilir miyiz? Meselâ ne zaman uzun uzun odana kapanıyorsun en çok?

Arda Turan: Çok mutlu olduğum zamanlarda diyebilirim ve bazen de çok üzgün olduğum zamanlarda. Uzun saatler olabiliyor. Meselâ akşam saat 5'te girip odaya, ertesi gün öğlen 1'de çıktığım zamanlar olabiliyor yani. O zamanlar da kitap okuyorum, film izliyorum, ibadetimi yerine getiriyorum.

Ozan Önen: Yatağa girer girmez yaptığın ilk şey ne peki?

Arda Turan: Dua ediyorum.

Ozan Önen: İlk?

Arda Turan: Evet. İlk... Dua ediyorum.

Ozan Önen: Snapchat? Instagram? Whatsapp? Facetime? Twitter?

Arda Turan: Kullanıyorum, hepsi var biliyorsun. Sosyal medya alanlarımı yönetirken çok profesyonel davranmıyorum bu arada, konuşmuştuk; çünkü duygularıyla yaşayan bir adam olduğum için sürekli hata yapıyorum. Ama hata yapmaktan da rahatsız olmuyorum, çünkü ben buyum. Niyetimde kötü bir şey yok. Her insanın yaptığı hataları yapmak da beni rahatsız etmek yerine, aksine, mutlu ediyor.

Ozan Önen: Peki sana biri diyelim ki sosyal medya üzerinden küfür ediyor. Açıp bakıyor musun profiline, kim bu diye... Ya da örneğin bloke ediyor musun onu oradan?

Arda Turan: Bu konuda şöyle bir şey var... Benim sosyal medyada engellediğim insanlar, genellikle bana değil de, benimle aynı fotoğraf karesinde bulunan bazı arkadaşlarıma küfretmiş insanlar olmuştur çoğu kez. Buna izin vermem mümkün mü? Onu engelliyorum. Bana küfredenleriyse engellemiyorum, bana fikrini, samimi eleştirilerini iletenleri de engellemiyorum. Çok samimi bulduklarımı yanıtlıyorum. Ama tabi her şeyi de takip edebilmem, okuyabilmem mümkün değil, fırsatım olmuyor bakmaya bazen. Ama genelde bakmaya çalışıyorum. Okuyabildiklerime de cevap vermeye çalışıyorum.

Ozan Önen: Maç içinde peki? Diyelim ki bir başka takımın oyuncusu gelip sana açıkça küfrediyor ve sen de bunu anlıyorsun o an... N'apıyorsun abi? Türkçe, İngilizce ya da İspanyolca, sallıyor musun sen de ona bir şeyler?

Arda Turan: Bazen sen de cevap veriyorsun ona, o tarzda. (Gülüyor) Ama bazen de umursamayıp gidiyorsun. Durumuna bağlı. Bunu niçin yaptığını hissedip hissetmemenle de alâkalı. Anlık, saniyelik tepkiler olabiliyor ama sonuç olarak işin ucunda profesyonellik var. Dikkat etmeye çalışıyorsun haliyle. Ama bazen benim tavırlarımda fevrilik olabiliyor, bu da doğru bulduğum ya da çok da hoş karşılanan bir şey değil, ama oluyor.

Ozan Önen: Madrid La Finca'daki bu evin, sanki kampüs gibi. Kuş sesleri, kurbağa sesleri, büyük küçük göletler, çimenli tepeler, her yerde tavşanlar, ağaçlar, çiçekler falan... Sonra, elbette senin köpeklerin, Bayram ve Paşa...

Komşularının cins cins köpekleri... Spor salonları, basketbol sahaları, yürüyüş ve koşu parkurları... Bir kolej havası da var. Her evin kendi futbol sahası, havuzu... Masa tenisinden bilardosuna, futbol sahasından havu-

gidiyor ve Arda Turan'dan 10 numaralı formasını istiyor; kendi 10 numaralı formasını da ona vererek; birbirlerini tebrik edip sarılıyorlar... Çünkü Arda Turan büyüdü; bundan çok daha fazlası oldu, o kadar büyüdü ki halen bir çocuk olduğunu her yerde hatırlatacak kadar olgun ve başarılı birine dönüştü. Onunla bu röportajı İstanbul Galata'da, bir rakı sofrasında yapmak istiyordum ilk başta; ama bu röportajı o kazanın dışında, Arda'yı Madrid'te bir hafta boyunca gözlemleyip onunla yaşayarak, bir **Real Madrid-Atlético Madrid** maçından hemen sonra Arda'nın Madrid'teki evinde gerçekleştirdim.

Arda Turan, Madrid'teki evinde adeta bir komün kurmuş. Dostlarıyla, çalışanlarıyla, en yakınlarıyla ve iki köpeğiyle yaşıyor. Dostlarının biri geliyor, öbürü gidiyor. Arda'nın maçlardan, kamplardan, antrenmanlardan arta kalan vakitlerinde, evde sabahlara kadar sürebilen sohbetler oluyor: Konu, **Roberto Baggio**'nun Brezilya'ya karşı 1994 **Dünya Kupası Finali**'nde auta atıp kaçırdığı penaltı vuruşuna da geliyor; **Fatih Sultan Mehmed**'in istakozlu, istiridyeli, karidesli menülerine de. **Hurufi**'lerden de konuşuluyor, Türkiye'deki adaletsizliklerden de. Çocuk peygamber **Davud**'un, dev **Goliath**'ı sapanıyla yere sermesinden de konuşuyor Arda; **Halid Bin Velid**'ten, kendi gemilerini yakan **Tarık Bin Ziyad'**tan da... Somalı maden işçilerinin çocuklarından da konuşuyor, **Troyalı Hector**'dan, dünyanın ilk güzellik yarışmasının yapıldığı **Antandros Antik Kenti**'nden de... Tüm bunlar olurken **Sezen Aksu**, **Barış Manço**, **MFÖ** şarkıları çalıyor; derken, 90'lı yılların **Tarkan** ve **Haluk Levent** şarkıları ve şimdilerin **Mabel Matiz**'i... Elbette yabancı şarkılar da. Ama en çok da **Ahmet Kaya** dinleniyor Arda Turan'ın Madrid'teki evinde. "Ozi" diyor Arda; ***"Belki sen bunları bilmezsin, ama bak ne diyor Ahmet Kaya..."*** Ve ezbere okuyor neredeyse tüm şarkı sözlerini, cuk oturtarak konuşulan her konuya. Açıyor sesi biraz daha... Fincanlarda Türk kahveleri geliyor, ince belli cam bardaklardaki Karadeniz çayları gidiyor. Arda maça gitmeden önceyse evde **Atléti** marşları çalınıyor, bir de Galatasaray marşları: Evi sanki **Ali Sami Yen**, **Vicente Calderón**...

Çok değer verdiği sofrasındaysa aşırı dikkatli Arda: Yemeğin önce hanımefendilere ve yemeği hazırlayanlara servis edilip edilmediğini, sofraya oturmamış birinin kalıp kalmadığını, yemeğin tabaklara eşit şekilde servis edilip edilmediğini hemen bir çırpıda kontrol ediyor ve gerekli uyarıları yine ince esprilerle yapıyor. Arda Turan'ın biyografi kitabını yazan İspanyol yazar, ***"Ardaturanizmo her şeyden önce estetik, sonra da mutlu etmektir"*** diyor ama katılmıyorum ona: Çünkü, estetikten önce adalet var sofrasında. Zaten adalet olmadan nasıl mutlu olabilir insan?.. Hatırlayanlar vardır: **Adnan Polat**, **Galatasaray Spor Kulübü** Başkanı'yken ve camiaya hiç de yakışmayacak tepkilere maruz kalıyorken, Arda Turan herkesten farklı bir yerde duruyor, bu toplu lince katılmıyor ve son de-

zuna, bisikletinden Play Station'ına, okey masasından tavlasına, kağıt oyunlarından ayak tenisine kadar... Her türden aktivite ve çok değişik insanlar senin evinde bir arada... Tam sayamadım ama, galiba on tane falan da oda var evde, her birinde de ayrı banyolar tuvaletler. Arkadaşlarını ağırlıyorsun. Sanki bir yatılı okul yaratmışsın da bir tür yeni hayat inşa etmişsin ve bu okulda da adaleti sağlayan kişi gibisin. Öyle mi?

Arda Turan: Ya Ozi... Bizim evimizin sırrı aslında şu: Bizim evimizde CHP'li oluyor, AKP'li oluyor, MHP'li oluyor, HDP'li oluyor, asosyal oluyor, apolitik oluyor, Kürt oluyor, Laz oluyor, içki içen oluyor, beş vakit namaz kılan oluyor, ateist oluyor, İspanyol oluyor... Bizim evde herkes var: Sanatçısı geliyor, işadamı geliyor, sporcusu geliyor, menajeri geliyor, televizyoncusu geliyor ama sonuçta, burada, herkes aynı sofraya oturuyor, birlikte oyun oynuyor, birlikte gülüp ağlıyor. Çünkü bizim evimizde şu düşünce var: Biz, hayatta, bizden olmayanlarla da, bizim gibi düşünmeyenlerle de mutlu olabiliriz. Benimle aynı fikirleri paylaşmayan, benim gibi düşünmeyen ev arkadaşlarım da oluyor. Fenerbahçeli olanla da Beşiktaşlı olanla da biz mutluyuz, beraber olabiliyoruz. Çünkü biz fikirlere saygı duyuyoruz ve niyete çok önem veriyoruz. Ve biliyorsun, bizim evimizde çok fazla oyun oynanıyor, çok fazla konu tartışılıyor, bazen bu sabahlara kadar sürebiliyor ve genellikle de hep kalabalığız; ben de objektif olarak, adaleti sağlamaya çalışıyorum. Sağ olsun, evimize gelen büyük küçük her mevkiideki her türlü insan da, benim adaletime inanıp buna uyuyorlar.

Ozan Önen: Üç gün önce, sabaha karşı, bana dönüp "Bu evde sosyalizm var" dedin. Bunu da evdeki adaleti, iş, emek ve ekmek paylaşımını ve eşit söz hakkını kastederek söyledin herhalde?

Arda Turan: Evet, aynen öyle. Bu evde sosyalizm var.

Ozan Önen: Türkiye'deki siyasi iklimde kutuplaşma çok yükseldiği için, insanlar, iki cümlene bakarak seni çok çabuk etiketleyebiliyorlar. Çok çabuk sinirlenebiliyorlar birbirlerine. Kavga ortamı doğabiliyor bir anda. Çok fazla önyargı var. Sen de insanlarla fikirlerini paylaşırken, mesela geçen gün yaptığın birtakım açıklamalardan sonra, sana karşı çok sert şekilde...

Arda Turan: Faiz konusuna mı geleceksin? Faiz konusunu mu soruyorsun?!

Ozan Önen: Evet, faiz konusuna geliyorum ve sana çok açık soruyorum: Sen necisin abi? Faizlerin düşmesi gerektiğine dair yaptığın o yorumlardan sonra, ekonomi uzmanı olmadığın halde senin siyasi olarak belli bir kesime yakın olduğun, Türkiye'deki mevcut hükümeti ve iktidar kanadını desteklediğin yorumlarını yapmaya başladılar.

Arda Turan: Bak bu soruya şöyle cevap vereceğim; ben hayatım boyunca, şu'cuyum, bu'cuyumcu asla olmadım. Ben hayatım boyunca hiçbir insana biat etmedim, etmem. Hayatım boyunca da Allah'tan başka hiçkimseye biat etmedim ve hayatım boyunca da hiçbir insandan bir şey istemedim. Hiçbir insandan... Kendim için... Hiçbir zaman istemedim! Ben günün şartlarında doğru ne ise onu söylerim. Ben bir banka ile bir reklam filmi çektim... Benden ekonomi röportajı istendiği için, ekonomiyle ilgili naçizane fikirlerimi söyledim o röportajda. Bunu söylerken de ekonomi benim bilgi alanım dışındadır ama benim de bir fikrim var dedim ve halen aynı fikirdeyim: Faizlerin düşmesi gerektiği fikrindeyim. Bundan iki sene önce de Kürtler'le ve Kürt sorunuyla ilgili bir şey söylemiştim ve bu söylediğim şey de hükümetin, iktidarın hiç hoşuna gitmeyen bir şeydi. O zaman bu insanlar, yani şu an beni hükümet yanlısı olmakla itham edenler neredeydiler? Hiçkimseye biat etmek yok! Unutmasınlar! Unutmasınlar!

Muhalefet yapmayı da, iktidar gücünü kullanmayı da insanlar kendi egoları için değil, halkı için yapmalıdır!

Ozan Önen: Kürt sorununa dair açıklamalarından sonra, hükümet kanadındakiler de seni o zaman eleştirmiş miydi peki?

Arda Turan: Bir sürü... Bir sürü söylemleri oldu o zaman. Eleştirildim de, evet. Ama ben sporcuyum. İnsanlar benim fikirlerime değer veriyorlarsa, ben de bir banka ile reklam filmi çekiyorsam ve bu banka da benim ekonomi konusunda röportaj vermemi istiyorsa, ben de çıkar, fikrimi açıkça söylerim. Ve ben fikrimi söyledim. Fikrim, neden insanların bu kadar ağırına gidiyor? Neden bu sıkıntı?

Ozan Önen: Arda... Şöyle söyleyeyim. Tabi ki bu röportajda senin fikirlerini merak ettiğimiz için seninle konuşuyorum, ama klasik bir röportaj olsun da istemiyorum bu: Madem sordun ve madem ki yakından izliyorum seni, benim de şöyle bir izlenimim var bu konuya dair, hattâ biraz da itirazım: Biliyorsun, sıkıntılı bir siyasi ortamımız var. Mesela, Gezi Parkı Direnişi'nde hayatını kaybedenler için de açıklama yapsaydın, diğer yandan, Türkiye'de yaşanan bir başka ağır adaletsizlik hakkında da açıklama yapsaydın eğer...

Arda Turan: Konular bana gelseydi, konular bana sorulsaydı, inan bana adaletle, kendi inandığım adaletle, her adaletsizlik üzerine konuşurdum! Bana sorarlarsa her adaletsizlik üzerine de konuşurum. Hiçbir şeyden kaçmam, hayatım boyunca da hiçbir şeyden kaçmadım. İnsanlar bunu anlamıyorlar. İki sene önce de Kürt sorunu ile ilgili konuştuğumda ve sarf ettiğim cümleler, bazı insanların hoşuna gitmediğinde, insanlar artık bu şekilde ölmesin dediğimde de bir sürü tepki aldım. Ama ben yine de konuştum, yine konuşurum.

Ozan Önen: Şu anda, Kürt sorununda dediğin noktaya geliniyor gibi?

Arda Turan: Evet ama şunu unutmasınlar: Ben sokaktan gelip, kendi emeklerimle çalışarak, kazanarak, aileme ve sevdiklerime bakan, Türkiye'deki kardeşlerimi de beni örnek almaya teşvik eden bir sporcuyum. Bana oradan, yok "Faizler düşsün", yok "Ekonomi hakkında şöyle konuşsun, şu açıklamayı yapsın", yok "Bilmem ne yapsın" falan... Biat yok! Ben, başkalarının fikirlerine karşı saygıyla yaklaşabilirim ama ekonomi konusunda da böyle düşünüyorum işte. Başkasının değil, kendi düşüncelerim. Bugün bir konuda hükümet kanadıyla aynı fikirde olabilirim ama yarın bir başka konuda hükümet kanadıyla aynı fikirde olmayabilirim. Ben hayatım boyunca hiçbir insana biat etmedim, etmem. İnsanlar bunu bilsinler: Arda'nın hiçbir insanla göbek bağı yok! Ne bir kulüp başkanıyla, ne bir

rece duygusal bir mektup yazarak kısa süre sonra istifa edecek olan "Başkan"ına adaletle sahip çıkıyordu, istifa edeceğini bile bile. Çünkü Arda Turan, ***"haksızlık karşısında susan dilsiz şeytan"***lardan değil ve bana göre, konu her ne olursa olsun öyle biri olmayacak da. Bu röportajda da bunu göreceksiniz: Arda Turan, yazar **Ernest Hemingway** gibi, avladığı kılıçbalığına bile saygıyla yaklaşacak, onu anlamaya çalışacak, kendi içinde yine de hesaplaşacak ve buradan dersler çıkartacak bir vicdana sahip. Çünkü mücadelenin ve hayatta kalmanın anlamını, mağdur edilenin ve ezilenin doğasını iyi tanıyor.

Sokakları iyi tanıdığı için, kazanma hırsından asla vazgeçmiyor ama kazandığında da muktedir değil: Çünkü kaybetmenin de kazandırdıkları olduğunu çoktan çözmüş. Yaşayan futbol efsanesi Arda Turan, bilardo oynamaya başlayalı 3 ay olmuş ve Madrid'teki evinin o dev salonuna, bir sürü oyun alanının haricinde bir de bilardo masası kurdurmuş. Yeşil sahalarda topa vururken kullandığı geometri ve fizik bilgisini, yeşil bilardo masasında da çok iyi kullandığı kesin. Arkadaşlarıyla öyle çekişmeli oyunlara şahit oluyorum ki evin duvarlarındaki kimin kaç kere kazandığına dair puan durumu listeleri sürekli güncelleniyor. Arda Turan, kaybetmeyi bilse de kaybetmekten hoşlanmıyor, her zaman meydan okuyor, hep yeniden oynamak istiyor. "Ozi" diyor; ***"Bu evde tavlada da, kağıt oyunlarında da, Play Station'da da kral benim. Zaten biliyorsun, topla oynanan her oyunda evin kralı benim; di mi?"*** Evdekilerden hemen itirazlar yükseliyor ve başlıyor ağır bir makara... Arda'nın evinde eğer bir oyun 1 saat sürüyorsa, 1 saat de oyunun kritiği yapılıyor, bence bunu izlemek, oyunu izlemekten de keyifli: Espriler, kızdırmalar, "ceza"lar, havada uçuşuyor! O anların çoğu da **Snapchat**'te paylaşılıyor. Arda'yla futbol da oynuyoruz. Ben kaleye geçiyorum, Arda şut çekiyor: ***"İyi kalecisin ama yanlış anlama Ozi"*** diyor; ***"Henüz ısınıyorum. Topu kurtarman bundan!"*** Veriyor ince ayarı ve gülüyor yine. Keyifler yerindeyse eğer, o gece yemeğe çıkmak için Arda'nın favori restoranı, hatta deyim yerindeyse meşhur ettiği **Madrid Ten Con Ten**'e gidiliyor; İtalyan yemeklerine ayrıca bayılıyor, ama evde kuru fasulye-pilav varsa eğer, yan gözle bile bakmıyor bunlara. Ardından da **Ramses**'e espresso içmeye... Cadde boyunca yürüyoruz, Arda diyor ki ***"Bak, bu cadde hakkında Nâzım Hikmet şiir yazmış."*** Gittiğimiz her mekânda insanlar Arda hakkında konuşuyor: Şampanya yollayanlardan tezahürat edenlere, yok yok! Real taraftarı bile ona saygılı.

Kandil gecesinden önce, bahçedeki İspanyol bahçıvana -Müslüman olmadığını bilmesine rağmen- gizlice cömert bir harçlık bırakıyor Arda Turan; bunu fark edip sorduğumdaysa, ***"Onun da kul hakkı var, o da bir emekçi."*** diyor. Aklıma Arda'nın, Soma'daki kömür madeninde kaybettiğimiz yüzlerce işçimizin babasız kalan çocuklarına

kulüp yöneticisiyle, ne bir teknik direktörle, ne de bir siyasiyle... Biraz önce dediğim nokta önemli: Bizim evimizde, bizim gibi düşünmeyenlerle de mutlu olabilirim. Ben, "faiz oranları yükselsin" diyen biriyle de bu evde oturabilirim. Onu dinleyebilirim. Fikirlerini merak ederim. Arkasında da kötü bir şey de aramam. Çünkü neden? İnsanlar zaten kutuplaşmışlar Türkiye'de. Ayrışmışlar. Diş dişeler. Kendilerinden olmayanlarla mutlu olamıyorlar. Bizde öyle bir şey yok. Biz önce niyete bakarız. Herkesin başımın üstünde değeri var, yeri var. Bak, benim yardımcım da Kürt, biliyorsun.

Ozan Önen: Evet, Ata Bozan... Filozof gibi de bir adam.

Arda Turan: Aynen öyle. Filozof gibi adam. Yıllardır da bir aradayız. Hayatımdaki en yakın insanlarımdan biridir. Tekrar söylüyorum: Arda Turan hiçkimseye biat etmez. Etmeyecek. Hiçbir kimseye de bağlılığı yok. Hiç kimseye biat etmek yok! O gün için doğru ve adaletli olduğunu düşündüğüm ne varsa onu söylerim. İki yıl önce hükümetin hiç sevmediği bir şey söyledim diyorum ısrarla; bugün hükümetin ya da o kanattakilerin sevdiği bir şeyi söylemişim, yarın da onlara yine inanmadığımda, başka bir şeylerini daha söylerim. Ne iktidarla, ne muhalefetle göbek bağımız yok! Ama bugün için? Evet. Faizlerin düşmesinden yanayım.

Ozan Önen: Niye?

Arda Turan: Çünkü benim babam Karaoğlan'cıydı.

Ozan Önen: Evet, biliyorum, Ecevit ekolünden gelen emekçi bir baban olduğunu. İşçi sınıfı bir ailede büyüdüğünü... Ama niye?

Arda Turan: Babam Karaoğlancı'ydı, böyle bir adamdı. Ha, dedemse sağcıydı, o da ayrı konu... Ama ben böyle bir aileden geliyorum. Sonradan ülkede ekonomiyle ilgili bazı sıkıntılar da olmuş olabilir...Ve faizlerin düşmesinin de, küçük esnafın, emekçinin işine yarayacağını düşünüyorum. Nedeni aslında bu kadar basit. O emekçi insanları düşündüğüm için bu açıklamayı yapıyorum. Objektifim ve sosyal adaletten tarafım. Bir Türk vatandaşı olarak ben de bu benim fikrimdir diyebilmeliyim. Ben her zaman halkın iyiliğinden yanayım.

Ozan Önen: Galiba yanlış anlaşılmaktan da epey muzdaripsin?

Arda Turan: Evet. Kendi alanımla ilgili konuşurken bile şöyle şeyler duyuyorum meselâ: "Aaaa, Arda Turan, Türkiye'de sporla ilgili şu olaya dair halen bir açıklama neden yapmadı? Aaaa, bak hala açıklama yapmadı mı o?!" Ehhh... Ben açıklama yapacağım tabi ya! Konu da spor yani... Bundan doğal ne olabilir? Benim fikrim merak edilmeyecek mi spor konusunda? Sen değil, asıl ben yapacağım tabi o açıklamayı! Neden biliyor musun?! Çünkü ben 12 yaşımdan bu yana hep çalışıyorum, emekçiyim, emekten yanayım. Çalışarak ve hayal ederek, gençlerin hayal ettiği şeyleri gerçekleştirmeye çalışıyorum, onlara örnek olabilmek için çabalıyorum. Bir hedefim, bir hayalim var. Bu konuyla ilgili de bir fikrim var. Fikirlerimin üzerinde yürüdüğüm bir yol var. Bir gün Fenerbahçeli eski bir sınıf arkadaşımla oturuyorum; Galatasaraylı kızıyor. Galatasaray'la ilgili bir şey koyuyorum sosyal medyaya, Fenerbahçeli kızıyor. Hükümetin savunduğu bir şeyi ifade ediyorum, muhalefet kızıyor. Muhalefetin söylediği şeyleri onaylıyorum, bu sefer hükümet kanadı falan, hep birden fena halde buna bozuluyorlar. Bu hükümet hiçbir zaman doğru bir şey yapmıyor mu ki muhalefet de onu asla onaylamıyor? Ülkedeki muhalefet hiçbir zaman doğru bir eleştiri yapmıyor mu ki hükümet de onlara asla destek olmuyor? Muhalefet olmak, iktidara doğru şeylerde destek vermeyi; iktidar olmak da muhalefetin eleştirilerinden ya da önerilerinden dersler çıkartıp, onu onaylayıp desteklemeyi gerektirir. Kim olursa olsun, muhalefet de iktidar da halkın hakkını taşıyor. Kul hakkı hayattaki en önemli şeydir... Muhalefet yapmayı da, iktidar gücünü kullanmayı da insanlar kendi egoları için değil, halkı için yapmalıdır! Hükmederken de muhalefet ederken de sen halkın için var olmalısın. Bana göreyse, benim kalbimin, adalet anlayışımın içinden süzülüp gelen şey doğrudur ve ben kalbimle Allah'a bağlıyım. Ötekisi benim için boş. Bomboş... İstediklerini diyebilirler. Faizmiş, bilmem neymiş... Yok sporla, yok ekonomiyle ilgili konuşacakmışım, konuşmayacakmışım falan. Rakibim bile olsa, Türk sporu için doğru bir şey yapıldıysa, doğru şekilde davranırım, doğru şekilde desteklerim, savunurum onu. Konu sadece spor olunca değil, her şey için de geçerli bu. Türkiye için ne doğru ise onu savunurum. Zaten yetiştiğim kulüpten aldığım terbiye de bunu gerektirir.

Ozan Önen: Milli Takım'ın da kaptanısın... Senin özellikle yurtdışında Türkiye Cumhuriyeti'ni temsil eden tüm sporcularımıza ihtimamla yaklaştığının da, onları özellikle sosyal medyada ve medyada tanıttığının da farkındayım, sadece futbol, basketbol ya da takım sporlarıyla ilgili de değil.

Arda Turan: Çağla Büyükakça'ya, Şahika Ercümen'e, İpek Soylu'ya bir bak... Ben hepsine destek vermeye çalışıyorum. Sağ olsunlar, onlar da bana destek vermeye çalışıyorlar. Bizi yurtdışında temsil eden tüm sporcuları bir arada tutmaya çalışıyorum kendimce. Bak ne diyorum, Fenerbahçe Ülker Basketbol Takımı, Madrid'e geldiğinde, ben gidip onları otellerinde ziyaret ediyorum. Yani ben,

yardım etmek için, **Atlético de Madrid** takımını İzmir'e getirip Galatasaray'la maç yaptırması ve maçın gelirini de bu işçi çocuklarına bağışlatması geliyor o an. Biliyoruz ki **Atlético de Madrid**'in Türkiye'de 78 milyon taraftarı var artık... Ve belki de bu nedenle hak ediyor Arda, ***"Bayrampaşalı Godfather"*** sıfatını. Bu karakteri nedeniyle Arda hakkında "Aslan Yürekli Kaptan" diye bir çocuk kitabı da yazılabiliyor; ***"Bayrampaşalı Dâhi"*** diye bir biyografi kitabı da. ***"Sağ elin verdiğini sol el görmemelidir"***e inanan insanlar olarak, Arda'nın akıl almayacak ölçüde büyük yardımlarını anlatmak da istemem; ama bilmenizi isterim ki tüm bunların hiçbirine gider olarak bakmıyor Arda; bunların tümü, Arda Turan olmanın getirisi: Yoksul görse kaymak-bal ile beslemesi, onları ipek şal ile giydirmesi bundan... Özünü asla kaybetmeyip, köpeklerine Bayram ve Paşa adlarını vermesi, köpekleri üşümesin diye yuvalarına elektrikli ısıtıcı koyması da. Onu Real Madrid maçına uğurlarken, Ferrari'sininin içine eğiliyorum konuşmak için: ***"Ferrari'ye biniyoruz ama içinde Mihriban çalıyor, aman yanlış olmasın ha Ozi!"*** diyor. Basıyor kahkahayı, asılıyor gaza!

Arda, kendisine yapılan iyiliği asla unutmamanın anlamını da iyi biliyor: Kendisine bir kötülük yapılsa dahi affediyor, ama onu da unutmuyor. Efsane boksör **Muhammed Ali**'ye, Vietnam Savaşı hakkındaki tutumu sorulduğunda Vietnam'lıların masumiyetine inanan boksör, nasıl ki ***"Benim Vietkonglularla görülecek bir hesabım yok!"*** demişse, Arda Turan da ezilenlerin masumiyetine inandığı için ***"Hiçbir insana biat etmek yok!"*** diyor. İspanya İç Savaşı'nın o meşhur sloganı gibi: **No Pasaran!** Asla geçit yok! Aynen, sahadaki karakteri gibi... Huzurlarınızda, savaş baltalarını gömmeyi bilen ama baltalarını nereye gömdüğünü asla unutmayan bir adam... Bir modern zaman gladyatörü, bir 'yanlış anlaşılan' ama her ne olursa olsun yine de 'bizim çocuk', 'El Genio' Arda Turan...

benim adalet anlayışım hakkında sadece Allah'a hesap veririm. Hiçbir insana biat etmem. En çok da bu röportajda şunu belirtmek istiyorum Ozan... İki şey istiyorum senden ve okuyanlardan.

Ozan Önen: Evet?

Arda Turan: Bu röportajımla ilgili bana dair bir değerlendirme yapılacaksa, bu röportajımdan sonra bir şeyler değerlendirilecekse, bir... Bu röportajın tamamı harfi harfine yayımlansın ve okuyanlar da bu röportajımın tamamını okusunlar, yalnızca bir cümlesini değil, tamamını okusunlar lütfen. İkincisi de şuna içtenlikle insansınlar: Arda Turan, hayatı boyunca hiçkimseye, hiçbir otoriteye bağlı olmayacak; Arda Turan'ın adalet anlayışını oluşturan iki şey, içindeki Allah korkusu ve kalbindeki vicdanıdır. Bugün bir şeyle ilgili doğru bir şey söylemişimdir, yarın öbür şeyle ilgili... Ama ben her şeyi de doğru bilirim diye bir şey de iddia etmiyorum: Ben ne diyorum? Faizler düşsün, çünkü küçük esnafın işine yarayacak bu kardeşim diyorum. Bu kadar! Bak... Dünyada fakirlik neden var? Dünyada neden fakirlik bitmiyor? Fakirler doyamadığı için değil, zenginleri doyuramadığımız için!

Ozan Önen: Güzel söz, ben de imzamı atarım altına.

Arda Turan: Bakarsan Ozi benim hayatıma, şu an sahip olduğumdan çok daha fazla param da olabilirdi. Biliyorsun. Başka tercihlerim olsaydı, parayı öncelikli tutsaydım birçok konuda, inan bana çok daha fazla param olurdu. Ama bak... Ben on tane arkadaşımla birlikte yaşıyorum burada bile. Paylaşarak, yiyerek.

Ozan Önen: Şahidim. Mesela evde, "ekmek almaya gitmek" diye bir şey var, aynen Türkiye'deki gibi yani. Hani markete gitmek değil de, "ekmek almaya gitmek". Bisikletle ekmek almaya gidiyorsunuz. Bu röportajda ben de adaletli olmak istiyorum... Hakkın neyse onları söylemeyi. Seni ne kayırmayı isterim, ne de bilerek ya da bilmeden sana bir zarar vermeyi.

Arda Turan: Bilip bilmeden günahımı alıyorlar Ozan ya. Bana gerçekten haklı eleştirilerle gelsinler. Ben fikrimi söyledim diye bana küfretmesinler. Çünkü niye? Sonra yarın onlar da fikrini söyledi diye bir başkası da onlara küfür eder ve bu güzel bir şey değil. Fikrini söyleyene saygı duysunlar. Neden diye sorsunlar. Dalga geçmesinler. Bak... Faizler çıksın diyen birini gerçekten dinlerim. Hiç onaylayamayacağım, bana göre tam ters fikirde biri karşıma gelsin; o bana bir şey iddia etsin, onu da dinlerim. Anladın mı? Bir şey çıksın, bir şey olsun diyen birini zaten dinlerim ki ben.

Ozan Önen: Bir iddia, bir önerme var ortada...

Arda Turan: Evet bir iddia var, önerme var; dinlerim. Fikrimi de paylaşırım. Hayat, bizden olmayanlarla güzel. Bu çok önemli. Bak bir daha söylüyorum: Hayat, bizden olmayanlarla güzel! Defalarca söylüyorum ama insanların hiç sabrı kalmamış ki birbirine.

Ozan Önen: Bak Arda... Tam da bu noktada... Önce bir şeyi ortaya koyalım. Sen çok güzel, açık yüreklilikle, her fikrin tartışılması gerektiğini, her görüşten, her inançtan, her renkten insanla aynı masaya oturmamız gerektiğini ve oturabileceğimizi ve onlarla her konuyu çatır çatır konuşabilmemiz gerektiğini söylüyorsun, di mi?

Arda Turan: Elbette.

Ozan Önen: Felsefece de insanca da doğru bir şey yapıyorsun ve bu konuda tutarlı görüyorum seni... Ama...

Arda Turan: Benim soframı görüyorsun di mi? Görüyorsun her şeyi yani? Bizimle yaşıyorsun... Daha önceler de geldin. Her çeşitten insan geldi buraya. Her türden... Kimi ararsan var burada. Di mi?

Ozan Önen: Evet.

Arda Turan: Bir huzursuzluk, birbirine ya da birilerine karşı bir nefret söylemi gördün mü? Neden? Sevgi var. Paylaşım var. Birbirini dinleme var. Huzur var. Aynı sofraya oturmayı bilmenin getirdiği ortak ruh var.

Ozan Önen: Çalışma arkadaşın Ata Bozan'ın, Ata Abi'nin bir sözünü aklıma getirdin. Ata Abi aynen şöyle demişti hatırlarsan: "Sosyalistiz Allah'a şükür!" Yani hem 'sosyalist', hem de "Allah'a şükür"; ikisi bir arada. Birçokları için çok tuhaf görünse de, aslında ne kadar güzel bir cümledir bu.

Arda Turan: Kardeşim.... Bu evde biliyorsun; Ata Abi gidip Kur'an da okuyor içeride, ama misafirimiz de gelip burada istediğini yapıyor.

Ozan Önen: Ve evde, "Sosyalistiz Allah'a şükür" diyebiliyorsunuz.

Arda Turan: Evet. Bizim kapımız herkese açık, her fikre açık, paylaşmaya açık. Yeter ki insanların niyeti iyi olsun, niyetleri güzel olsun, gönülleri hoş olsun.

Ben o bir tek çocuğu önemsiyorum: ilham alacak olan, köyünden, mahallesinden, semtinden çıkıp da mutlu olmak isteyen o çocuğu.

Ozan Önen: Birlikte yaşadığın arkadaşlarınla, böyle oldukça demokratik ve oldukça paylaşımcı bir ortam yaratmışsınız ama sen de benden ayrıca duy ki Türkiye'deki milyonlarca insan da senin idealize edip kendi hayatında eyleme de döktüğün bu demokratik ortama hasretler. Türkiye'deki milyonlarca insan, her konuda konuşabilmek, kendilerini ifade edebilmek, yeri gelince de muhalefet edebilmek istiyor. Bunu korkmadan, hür biçimde yapmak istiyorlar. Kendisini Türkiye'de yoğun siyasi baskı altında hisseden milyonlarca insan yok mu? Konuşabiliyor muyuz abi rahat rahat? Bak, ben karşındayım ve o insanlardan biriyim Arda.

Arda Turan: Anlıyorum seni...

Ozan Önen: Sen nasıl ki Arda Turan olarak fikrini söyleyebilmek istiyorsan, ben de bir yazar olarak, fikirlerimi açıkça paylaşmak istiyorum, felsefe eğitimi almışım; bu da bunu gerektiriyor; yani sadece hür iradem değil, devletin bana verdiği eğitim de bana özgürce konuşabilmem gerektiğini söylüyor, o ehliyeti veriyor: Ben devleti de, hükümeti de, askeri de, sivili de, muhalefeti de gümbür gümbür eleştirebilmeliyim, sorgulayabilmeliyim, karşı da çıkabilmeliyim. Biliyorsun... Çok köklü bir mizah dergisinde, LeMan grubunda, L-Manyak'ta yazıyorum. Mizahçılar daha da çok eleştirebilmeli, hatta kafa da bulabilmeli, di mi? Adı üstünde, mizah be abi... Baskıya göğüs gererek, ama envai çeşit risk de alarak yapılıyor bu işler bu ülkede.. Yıl olmuş 2015... Fikrini beğenmediğine hapis cezaları, vergi cezaları, para cezaları, işinden ekmeğinden etmeler... Yazarlar, gazeteciler, çizerler, fikir adamları, hatta işadamları bile var aralarında, belediye işçileri, maden işçileri var. Tweet atan öğrenciler bile hapis cezası alabiliyor. Sen "fikrimi söyleyebilmeliyim" diyorsun. Ama sen bu savunduğun adaleti, evinde yaşattığın adaleti ülkende de istemiyor musun abi? Söylesene bunu da açık açık...

Arda Turan: İstiyorum! İstemez miyim ya?! İşte bundan bahsediyorum zaten! Senin sorununu da ben zaten sana yanıt verirken dile getirmiyor muyum? Ama bir birey olarak da ben kendimle ilgili şeylerden sorumluyum öncelikle. Ama ben zaten anlatırken, senin sorununa da tercüman olmuyor muyum? İnsanlar şunu anlamalılar: Yarın bu hükümet giderse, yerine başka bir hükümet gelirse, başka bir siyasi ekolden, başka bir Cumhurbaşkanı, başka bir Başbakan, başka bir muhalefet lideri olursa, ben onlara da saygı gösteririm... Çünkü bizim öğrendiğimiz örf, adet, ahlâk, dünya görüşü bunu gerektiriyor: Saygıyı. Fikir ayrılıkları başka şeydir. Tekrar söylüyorum: Her şey paylaşılabilir olsun, her şey konuşulabilir olsun ülkemizde de. Bu herkes için geçerli.

Ozan Önen: Eyvallah. Eyvallah... O zaman daha güzel bir konuya geçiyorum. Yumuşak bir iniş yapalım şimdi. Sonra konu açılırsa, belki yine gireriz siyasete... Sizin evdeki şu güzel

tayfa, senin her filmi izledikten sonra, o filmin karakterine büründüğünü söylüyor. Godfather, Rambo, Spartacus, Maverick, Rocky Balboa: Hepsiymişsin sen aslında?

Arda Turan: Evet! (Gülüyor)

Ozan Önen: Hatta, Godfather serisini izledikten sonra, özellikle de Al Pacino'yu izledikten sonra, gidip 30 tane takım elbise diktirdiğinden bahsettiler bana?

Arda Turan: Yok, 30 tane takım diktirmedim. 30 tane değil ama takım elbiseye düşkünüm. (Kahkaha atıyor)

Ozan Önen: Ben onların yalancısıyım.

Arda Turan: Ama bak şöyle de bir şey var... Madem Godfather dedik. Ben küçük yaştan bu yana ailenin

reisiyim yani. Anladın mı... Manevi olarak da ailemi kucaklayan, ailemi birleştiren bir adamım.

Ozan Önen: Burada birlikte yaşadığın arkadaşlarına, mesela bir oyun kazandığında falan, "Ben sizin babanızım" diye de takılıyorsun şaka yollu... Böyle yumruklarını da göğsüne vurarak. Gördüm.

Arda Turan: (Gülüyor) Ama şaka yollu... Bu yıllardır da aramızda konuşulan bir konu. Biz paylaşarak, sarılarak, birbirimize destek olarak, şefkatle... Annem, babam, teyzem, dayım, halam, amcam, amcalarım, rahmetli dedem, kardeşim... Ben gittiğim zaman ailemi de birleştiren bir unsurum, arkadaşlarımı da birleştiren bir unsurum. Bu yüzden böyle bu Godfather'ı sevme meselesi. Ama izlediğim filmlerin karakterlerine bürünüyorum, heyecanlanıyorum, olayların içine dalıyorum... (Gülüyor) Doğrudur, abartıyorum da belki ama eğlence olsun diye aramızda be Ozi. Eğlence için yani. Çünkü çocuk ruhum halen içimde. Çocuğum ben daha.

Ozan Önen: Geçen gün Türk Hava Yolları uçağının kokpitinde de görüldün? Epey de tartışıldı bu: Boeing/Airbus falan kullanmaya da Top Gun'ı izledikten sonra mı karar verdin?

Arda Turan: Yok, önce kokpite girdim kardeşim, sonra Top Gun'ı izledim. (Gülüyor) Ama orada da bir yanlış anlaşılma var, ben kalkışta ve inişte orada, kokpitte değildim. Sadece normal irtifa sırasında, normal gidiş esnasında, sadece kapıdan selam verdim kaptanlara nasılsınız diye. Orada kaptan pilotlarımıza da haksız bir yükleniş olduğunu düşünüyorum.

Ozan Önen: Top Gun filminde, şafak vakti Miami sahilinde motor süren jet pilotu Maverick gibi motora da binmeyi düşünüyor musun peki? Yoksa Ferrari'den devam mı?

Arda Turan: Ferrari'den devam mı? Mesela Türkiye'de böyle araçlar kullanmayı artık düşünmüyorum.

Ozan Önen: Türkiye'de Ferrari kullanmadığını da biliyorum aslında ama Madrid'te dikkatimi çekti: Ferrari'nin gaz pedalına iyi basıyorsun. İyi de ses çıkarıyor hani...

Arda Turan: Ya Türkiye'de de spor arabalar kullandım; kullanmadım da diyemem şimdi. Ama Ferrari'yi ilk kez burada kullandım, çünkü yollar Madrid'te çok düzgün diye ve o arabanın fiyatı da açıkçası burada, Avrupa'nın genelinde, Türkiye'deki fiyatlara göre çok daha ucuz.

Ozan Önen: Mesela burada, Madrid'te yollar daha düzgün diyorsun Türkiye'deki yollara göre. Estetik açıdan da, teknik açıdan da, insani açıdan da, medyatik açıdan da İspanya'daki hayatın İstanbul'daki hayatına göre daha kolay ve güzel, di mi?

Arda Turan: Evet.

Ozan Önen: İnsanlar sana Madrid'te daha saygılılar. Tabi ki insanımızı, halkımızı, ülkemizi kötüleyelim diye de sormuyorum bunu; çünkü halkını, ülkesini çok seven insanlarız biz. Ama bir de ortada şöyle bir gerçek var Arda, iki ülke, iki kültür, iki halk arasında bir fark var abi. Bu fark, senin için hayatı daha yaşanılır kılıyor.

Arda Turan: Evet. O fark da şu... Bu farkı da aslında hep anlatmaya çalışıyorum her şekilde. Madrid'te ve İspanya'nın, Avrupa'nın genelinde farklı olan şey, öncelikle bizlerin bir insan, sonra bir sporcu olduğumuzu her zaman hatırlamaları ve bizi, ilk olarak saha içindeki performanslarımıza göre değerlendirdikleri gerçeği. Bu da onların genel mantalitesinden ileri geliyor.

Dünyada fakirlik neden var? Dünyada neden fakirlik bitmiyor? Fakirler doyamadığı için değil, zenginleri doyuramadığımız için!

Ozan Önen: Rönesansı yaşamış oldukları kesin. Medeniler.

Arda Turan: Aynen... Bir defa... Türkiye'de hakkımda söylenen şu söze bak: "Magazini çok seviyor!" Ya ben magazini niye seveyim kardeşim? Ben senede 60 maç oynuyorum! İyi oynadığımda ben zaten kralım; magazin beni çok seviyor! Ama bazı köşe yazarları yazıyor ya: "Özel hayat, şu, bu..." Bıraksınlar bu işleri! Onlar mekânın ön kapısına geldiği için ben balıkçının arka kapısından çıkmam! Ben biri bir şey yapacak diye, onlardan korkarak davranmam! Bana ne magazinden?! İstiyorlarsa hiç çekmesinler beni! Benim hiç umrumda bile değiller yani. Hakikaten çekmesinler! Umrumda olan kimler biliyor musun? Kapıda bir fotoğraf çekebilmek için, kısa bir röportaj yapayım da birkaç cümle alayım diye o soğukta beni mekan kapısında saatlerce bekleyen o emekçi çocuklar. Öyle masa başında oturup da fasa fiso yapan gazeteciler, o işleri geçecekler. Boş işler o işler. Bir de dürüst gazetecilik lâfları falan ağızlarında...

Ozan Önen: O zaman çok dürüstçe yanıt vermeni istediğim bir şey sormak istiyorum. Evdeki odandan soyunma odasına geri dönmek istiyorum. Çünkü üst düzey profesyonel bu ortamlarda, en gizli kalmış alan orası gibi. Yani hani Osmanlı İmparatorluğu'nun haremi, hamam ortamı falan merak edilir ya hep... Merak edilen bir alan da futbolcuların soyunma odası... Soyunma odasında, maçtan sonra formaları, şortları, konçları falan çıkartıp duş alacaksınız diyelim: Çıplak mı dolaşıyor takımın tüm oyuncuları ortalıkta?

Arda Turan: Evet, yurtdışında neredeyse tüm futbolcular çıplak geziyor soyunma odasında. Ben sliple duş alıyorum orada. İnancım gereği ben böyle duş alıyorum ve öyle çıplak dolaşmıyorum aralarında.

Ozan Önen: Dindar biri olduğunu biliyorum.

Arda Turan: Allah bilir orasını. Kalplerdekini bir Allah bilir.

Ozan Önen: Benim izlenimin o yönde genel olarak, lütfen yanlış anlama.

Arda Turan: Estağfurullah.

Ozan Önen: Sosyal medyadaki paylaşımlarını da görüyorum. Dinle ilgili paylaşımlarını falan... Ama bazen de Michael Jordan'la, bazen Mustafa Kemal Atatürk'le, bazen Ahmet Kaya'yla, bazen Muhammed Ali'yle, bazen de mesela Ernesto Che Guevara'yla ilgili pozitif yönlü paylaşımların olabiliyor. Ve biliyorum ki sen Kur'an'ı da içselleştirerek okuyorsun, ama onun dışında edebiyat tarihinden de güzel kitaplar okuyorsun. Örneğin senin evinde dünya tarihi için de, İspanya tarihi için de, Madrid için de çok önemli bir yeri olan Ernest Hemingway ciltleri görmek bana hep keyif veriyor. Ara ara sevdiğin kitapları tanıttığını da görüyorum Twitter'da, Instagram'da falan. En çok ne tür kitapları okuyorsun?

Arda Turan: Biyografi kitaplarını okumayı çok seviyorum.

Ozan Önen: Üç dilde yayın yapıyorsun sosyal medya hesaplarında: Türkçe, İspanyolca ve İngilizce... Dil bilgini ilerletmene de herkes hayran bu arada, her yerde, basının önünde, saha içinde falan da çatır çatır İspanyolca konuşabilmen de kolay iş değil. Bayrampaşa'dan kalkıp taa buralara kadar gelip... Tebrik de ediyorum seni bu nedenle hakikaten. Bir de biyografi kitapları dedin... Bu nedenle bu sorum, kitaplarla ilgili olacak: İlgi alanların, becerilerin ve kültürlerarası geçişlerin bu kadar çeşitliyken, üstelik iyi de bir biyografi kitabı okuruyken, hayatını ve kariyerini ve tüm bunların ötesinde olup bitenleri içeren bir kitap yazmayı da düşünüyor musun?

Arda Turan: Abi ben kitap yazacağım da... Söylesene; benim yazdığımdan ne olur ya?! (Gülüyor)

Ozan Önen: Demesene öyle. Yazar olmak başka, kendi hayatını kendi gözünden yazmak başka?

Arda Turan: Haklısın da...

Ozan Önen: Aslında sen yazmadan, senin biyografi kitabını yazdılar bir de tabi?

Arda Turan: Evet.

Ozan Önen: Bilmeyenler de bilsin diye açmak istiyorum biraz böyle... İspanyol bir yazar, Juan E. Rodriguez Garrido, hatta sanırım Lionel Messi'nin, Cristiano Ronaldo'nun ve Neymar'ın falan da biyografi kitaplarını yayımlayan yayınevinden... "Bayrampaşa'nın Dahisi: Arda Turan" diye bir kitap yazdı İspanyolca. Ben böyle bir şeyi zaten bekliyordum ama hani nasıl desem, adamı cidden takdir ettim. Kitap Türkçe'ye çevrildikten sonra da okudum ve başarılı da buldum. Düşünsene: Adam kalkmış, Bayrampaşa'ya bile gelmiş seni araştırmak için?

Arda Turan: Bu var ya... Bazı insanlar için, Türkiye'deki bazı gazeteciler için çok önemli bir şey değil, halbuki benim için en büyük, hayatımdaki en önemli şeylerden bir tanesi. Düşünsene, yurtdışına bir sporcu gönderiyorsun. Sporun, futbolun beşiği İspanya'da ki-

tabı yazılıyor. Sence gerekli değeri ve saygıyı gördü mü bu olay bizim ülkemizde? Çok objektif bak. Bu konu, benim kendimle ilgili gurur duyduğum en güzel şey.

Ozan Önen: Bence muazzam bir şey.

Arda Turan: Başarımın sırrıdır yani.

Ozan Önen: Kitap bestseller oldu diye de biliyorum. Ama kitap yazmak istiyor musun sorumun da geçerli bir nedeni var aslında Arda: Sen zor şartların içinden çıkıp, buralara kadar gelmişsin. Galatasaray'ın sanıyorum ki en genç kaptanıydın, Türkiye'de şampiyonluk ve Türkiye Kupası kazandın ve iki defa da asist kralı oldun. Şu anda da Türkiye Milli Futbol Takımı'nın kaptanısın. Dünyanın en büyük kulüplerinden biri olan Club Atlético de Madrid'in 10 numaralı futbolcusu olmuşsun. Futbolunla, stilinle, karakterinle, dış görüntünle, sosyal sorumluluk hareketlerinle, hazırcevaplığınla da herkesten ayrı bir yerde duran bir ikona dönüşmüşsün. Bildiğim kadarıyla da Atlético'dan en çok senin ve 'in formaları satılıyor dünyada... Sana biçilen fiyatsa şu an 41 milyon Euro ve dünya medyası seni yere göğe sığdıramıyor.

Arda Turan: Ya Türkiye'dekiler?

Ozan Önen: Bence biz dünyaya bakalım... Önce UEFA Kupası'nı kazandınız. Derken, Barcelona'yla şampiyonluk mücadelesi veriyorken, son maçta -üstelik Barcelona'nın sahasında- İspanya La Liga Şampiyonluk Kupası'nı kaldırdınız. Copa Del Rey-İspanya Kral Kupası, İspanya Süper Kupa, UEFA Süper Kupa'yı da kaldırmışsınız Atlético'yla. Geçen sene de UEFA Şampiyonlar Ligi yarı finalinde gol atıp takımını finale taşıdın ama sakatlandığın için finalde yer alamadın ve finalde Real Madrid'e kaybettiniz. Sanırım bir o kupa kaldı geriye alınmadık... Di mi?

Arda Turan: Evet.

Ozan Önen: Daha dün gece de Şampiyonlar Ligi çeyrek final maçından çıktın abi, bugün de sıcak sıcak bu röportajı yapıyoruz... Yani açıkça söyleyeyim, sen bizim Maradona'mızsın aslında şu manzaraya bakınca. Aslında böyle söylemek de istemem, çünkü çok nev-i şahsına münhasır bir insansın. İspanyollar da seni "El Turco" olarak sevmişler, sana "El Genio", yani "dahi" lakabını takmışlar; yetmemiş, 300 Spartalı'nın komutanı Leonidas'a benzetmişler, bağırlarına basmışlar. Biliyoruz, okuyoruz, görüyoruz tüm bunları. Bu düzeyde, milyonlarca insanın tanıdığı, bu kadar güçlü bir imajı olan aktif bir sporcumuz daha yok ki Arda şu an... Sen kitap yazacaksın elbette. Hatta federasyon başkanı da olabilirim demiştin...

Arda Turan: Geleceğe dönük olarak, aklımda daha farklı şeyler de var. Ama onları sonra söylerim sana.

Ozan Önen: Tabi ki senden başka şampiyonluklar yaşamış birçok insan, her daldan çok başarılı sporcularımız da var, onları da es geçmek istemem abi; ama sen kendini kıskanç tipler ya da tek işi dedikodu yapmak olan yazarlar yüzünden demoralize etmemelisin.

Arda Turan: Ozi... Bazı tiplere sorsan, ben çok gol atmayan, çok asist yapmayan biriyim. Buyum yani. İşte, bir sürü de insan var böyle konuşan Türkiye'de...

Ozan Önen: Buna dair bir karikatür de çizer misin L-Manyak için?

Arda Turan: Bir düşüneyim. Benim el yazım bile berbattır Ozi. (Gülüyor) Ama denerim.

Ozan Önen: O karikatürü istiyorum. Ve senin hayatını okuyup da senden ilham alacak olan o çocukları hep aklına getir isterim.

Arda Turan: Abi zaten benimle ilgili yazılan o kitabı sen okuduktan sonra, sen gelip bana hatırlatmıştın: Hani en çok oradaki o sözü sevdim asıl diye... "Eğer bu kitap, bu kitabı okuyan bir çocuğa bile ilham verebilecekse ne mutlu bana" yani... O kadar!

Ozan Önen: İşte bunu diyorum. Sadece Madrid'te değil, Mardin'de, Urfa'da, İzmir'de, İstanbul'da, Balıkesir'de, Adana'da, Antalya'da ya da Trabzon'da... Ya da mesela Arjantin'de, Nijerya'da, Bosna Hersek'te ya da Brezilya'da... Sadece futbolla da ilgili değil ki bu. O çocuklar, "Ya... Arda diye bir adam yaşamış bu topraklarda, bu dünyada... Dünya da ona saygı duymuş, Türkiye denilince akla o gelir olmuş; acaba niye?" diye düşünmesinler mi seni okurken, Türkiye'deki her türlü kirliliğe, dünyadaki her türlü zorlu şarta rağmen? Bence bu bir yükseliş hikâyesidir. Herkese her işi, her fikri ve eylemi için de ilham verebilir. Yazmalısın. Tarihe böyle de not düşmelisin.

Arda Turan: Yazacağım... Yazacağım... Gerisi istediği kadar konuşsun! Ben işte o bir tek çocuğu önemsiyorum. O ilham alacak olan, köyünden, mahallesinden, semtinden çıkıp da mutlu olmak isteyen o çocuğu. Ne yaptığımı biliyorum. Vicdanım rahat. Benim yaptığım her davranışla, söylediğim her sözle ilgili hata da yüzde yüz vardır, olacaktır. Hata hep olur. Ama niyette asla kötülük yok. Niyette herhangi bir insana, bir siyasiye falan biat asla yok. Benim hiçbir insanla veya kuruluşla hiçbir göbek bağım da yok. Sen şahitsin. Beni tanıyan zaten bilir. Bizi okuyacak insanlar da bunu hep böyle bilsinler. İnsanlar bana saygı duymayı öğrenmeyeceklerse, ben çalışıp didinip, deneyip başarıp, doğruyu gösterip bunu yapacağım. Eğer birilerinin fıtratında kötülük varsa, eğer birilerinin fıtratında onlar gibi olmayanlarla konuşmamak veya onları yok saymak, onları ezmek, hor görmek varsa, benim fıtratımda da her zaman iyilik yapmak olacak. İnandığımı söylemek olacak ama benim gibi olmayanlarla da her şeyi paylaşmak, beraberce yaşamak olacak. Ben sabırlı davranacağım. Her zaman, sabretmenin gerçek anlamını hatırlayacağım. Sabırla ilgili konuştuğumuz, sabahladığımız o geceyi hatırlıyor musun?

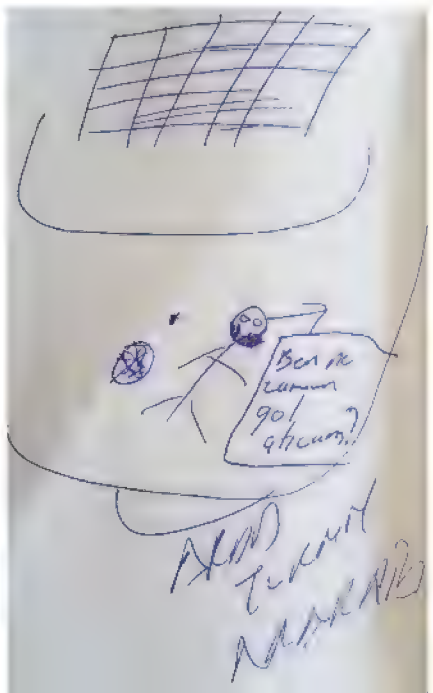

Ozan Önen: Her cümlesini.

Arda Turan: Sabır, dayanma gücünden ibaret değildir. Sabır, olaylara ilk anda gösterdiğimiz tavırdır. İnsan nefsi nankördür, unutabiliriz. İnsan her şeye alışır. Sonra sabrettik falan diyoruz. Hayır, o sabır değil! Ölüme bile alışıyor insan. Halbuki olaylara ilk anda gösterdiğimiz davranış biçimidir asıl sabır.

Ozan Önen: Madem öyle diyorsun, Real Madrid'le dün gece oynadığınız Şampiyonlar Ligi çeyrek final maçında gördüğün kırmızı karta dair de bir şey sormak istiyorum.

Arda Turan: Dinliyorum.

Ozan Önen: Stadyumdaydım biliyorsun. Dün geceye kadar, bu sezon Real Madrid'le 6 maç oynayıp 4 tanesini kazanmış 2 tanesinde de berabere kalmıştınız. Bariz bir üstünlüğünüz vardı yani sene boyunca. Geçen senenin lig şampiyonu da sizdiniz ve geçen seneki Şampiyonlar Ligi Final Maçı'nın rövanşını bu yıl Real'den çeyrek finalde almanızı bekliyorduk, ama bir şey oldu: Bu son maçı da çok iyi götürüyordunuz ve sen maçın son anlarında, çok da iyi oynadığın bu maçta bir kırmızı kart gördün. Ve dünyanın en büyük futbol kulübü diye bildiğimiz o koskoca Real Madrid'in Santiago Bernabéu Stadyumu'nda bulunan 100.000 taraftarı da adeta gol atmış gibi sevindiler sen oyundan atıldığın an. Sen oyundan çıktıktan hemen sonra da takım bir gol yedi ve kupaya veda etmek zorunda kaldınız. 100.000 kişinin gümbür gümbür uğultusunda, herkes sana bağırıp çağırırken, sen onlara baka baka, dünyanın en sakin yürüyüşüyle o sahadan çıkarken ne düşünüyordun? Çünkü biz tribünde deliriyorduk da...

Arda Turan: Real maçında kırmızı kart görünce çok üzüldüm. Sahadan çıkarken de. Maçın başında ne düşünüyorsam o anda da benzer şeyleri düşünüyordum. Kazanmayı. Ama üzülüyorsun öyle bir ortamda. Takım için de elimden gelenin en iyisini yapıyordum oyundayken. Dediğim gibi, bak, hata var yaptığımda. Ama niyet? Belki rakibe ufak bir darbe olmuş yanlışlıkla o an ve bence ikinci bir sarı karta gerek de yok böyle mühim bir maçta, öyle bir hareketten dolayı. Ama o an hakem ikinci sarı karttan verdi kırmızıyı. Çok üzüldüm. Ama düşünsene, benim için o düzeyde o ortamda futbol oynamak, dünyanın en iyi takımlarından birinde en üst düzey maçlara çıkabilmek, o dakikaya kadar Real Madrid'le 100 bin taraftarının önünde kafa kafaya oynamak, televizyon başındaki milyonlarca insana zevkli futbol izletebilmek... Benim için de takım arkadaşlarım için de gurur verici olan budur. Biz bir aile gibiyiz sahada da, tribünde de. Hayatın içinde de böyle şeyler olmuyor mu? Futbol bu. Yaşandı ve bitti. Dün dünde kaldı. Daha iyisini yapabilmek için de önümüze bakıyoruz, çünkü niye? Çalışıyoruz bunun için. Hayata bakış açım da zaten bu. Futbol ölüm kalım meselesi değildir. Ama neden? Bundan daha fazlasıdır çünkü. (Gülüyor) Galiba benim değil, bir başkasının sözüydü bu. (Gülüyor)

Ozan Önen: Real Madrid taraftarının arasında onlara ayrılan bölümde maçı izlerken, maç sonunda Real Madrid'li taraftarlarla tribünde kavgaya tutuşmamıza kaç puan veriyorsun? Olayı başlatan Göktan Abi tamam da, İngiliz beyefendisi Sefa bile delirdi oradaki tavırlara, o laf atmalara yani...

Arda Turan: Valla tebrik ediyorum Ozi seni... (Gülüyor) Düşün yani... Senin gibi bol kitap okuyan biri... Yazan biri... Üstelik felsefe okumuş... Kaç üniversite görmüş... Birkaç dil bilen... Ama stadyumda kopuyor! (Gülüyor) Biz seni kültürlü, bilgili, hatta 'ermiş' olarak biliriz, öyle görürüz... Böyle bir adam olarak tanıyoruz yani, böyle bir adam bile bak değişebiliyormuş öyle bir ortamda; di mi? (Gülüyor) Rakip 100 bin kişi... Demek ki tepkiler, davranışlar, tümüyle insanlar içinmiş. İstemeden bir şiddet uygulayabilirsin de... Olabilir yani. Biliyorum olanları... (Gülüyor) Hayatın ta kendisi de bu değil mi zaten?

Ozan Önen: Burada Madrid'te kodese alınırız, sona vizemiz iptal olur da bir daha İstanbul'dan Avrupa'lara asla çıkamayız diye de abartmadık bu arada... Hatta dayın Nuri Seviş dahi, o an sırf bu nedenle tuttu kendini yani... Ne de olsa o bir 'dayı'! Hem de en efsanesinden...

Arda Turan: Öyle kodeslik daha ileri bir durum olsaydı, müdahale ederdik biz. Zaten biliyorsun, ne de olsa Madrid'te de Bayrampaşalı'yız! (Gülüyor)

Arda Turan'ın özel ricası

"Bu röportajı okuyacak olan ve medyada ya da sosyal medyada bu röportajım hakkında fikir beyan etmek isteyen okurlardan, yazarlardan ve gazetecilerden özel ricam, bu röportajın bir paragrafını okuyup da yorum yapmaları değil; bu röportajın tamamını okuduktan sonra hakkımda ve bu röportaja dair yorum getirmeleridir. Ancak böylesi adaletli olur. Zira bu röportajın ses kaydında yer alan her konuşmanın, hiçbir kesintiye uğramadan harfi harfine yayımlanmasını özellikle istedim. Bu röportajda yer alan herhangi bir açıklamamdan cımbızla yapılacak alıntılar üzerinden ulusal ve uluslararası gazetelere yansıyacak herhangi bir manşetten, herhangi bir başlıktan, herhangi bir yorumdan ve yarattığı algıdan ben sorumlu değilim. Benim sorumlu olduğum şey, *L-Manyak Dergisi* Mayıs 2015 sayısına verdiğim bu röportajın tamamı, *Ozan Önen*'le konuştuklarımızın tümüdür: Bir harf eksiği ya da bir harf fazlası değil. Saygılarım ve sevgilerimle." - *Arda Turan*

Madrid'te bir Mardin'li

Arda Turan'ın kader ortaklarından biri, *Arda*'yla üç yıldan bu yana çalışmakta olan *Ata Bozan*: *Madrid*'te bir *Mardin*'li... *Arda*'nın ve evindekilerin deyişiyle "*Ata Abi*" 37 yaşında ve ilk cümlesinde daha "*halkların kardeşliğinin güzelliğini görmüş biri*" olarak tanımlıyor kendini. *Arda*'nın kötü gününde de iyi gününde de her zaman yanında olan dostu, evinin neşesi *Göktan Cilacı* ise, "*Aman ha Ozan*", diyor; "*Sakın ola Ata Abi'yi ikinci plana atma lütfen!*" *Ata Bozan* kendi işinin starı ve "*Büyülü bir aşkın içinden geliyorum*" diyor; "*Boğaz çocuğuyum!*". O da *Arda Turan* gibi bir "*semt çocuğu*" ve film gibi, roman gibi de bir hayatı var: *İstanbul Karaköy*'de sırtında işkembe taşıyarak hayatı tanımış, insanlarla paylaşımı, emeğe ve büyüklerine saygıyı daha o yaşlarda öğrenmiş bu *Kürt* asıllı *Türkiye*'li delikanlı, önce *Marmara Üniversitesi Spor Yüksekokulu*'nu bitiriyor, ardından da *Almanya*'da *Köln Spor Akademisi*'ndeki *master* programına kabul ediliyor. İki üniversite görmüş bu adam, bir dünya starının, *Türkiye Milli Futbol Takımı* kaptanının her şeyinden sorumlu: *Arda Turan* basın toplantılarını yapabilecek kadar geliştirdiği *İspanyolca* ve *İngilizce* dil bilgisine sahip olsa da, asla hata yapmaması gereken konuşmalarda -özellikle basın açıklamalarında-, *Arda*'nın çevirmenliğini *Ata* yapıyor. Semtinden kopup gelmiş bu karayağız delikanlı, *İspanyolca*, *İngilizce* ve *Almanca* biliyor ama "*Bu dilleri biliyorum*" demeyecek kadar da alçakgönüllü: Ne de olsa o gerçek bir *Anadolu* insanı. *İspanya*'da, *Arda*'nın mihmandârlığını da yapıyor ama eğer evde herhangi bir eksik varsa onunla da ilgileniyor: Örneğin *Arda*'nın '*golden retriever*' cinsi köpekleri *Bayram* ve *Paşa*'nın profesyonel eğitmenleri olsa bile, *Ata Bozan*, hem *İspanyolca* hem de *Türkçe* komutlarla köpekleri eğitiyor. *Arda* için dünyanın her yerinden gelen konuklarla iletişim de *Ata Abi*'den soruluyor ve futbol bilgisi kadar, insanlığı dikkat çekici.

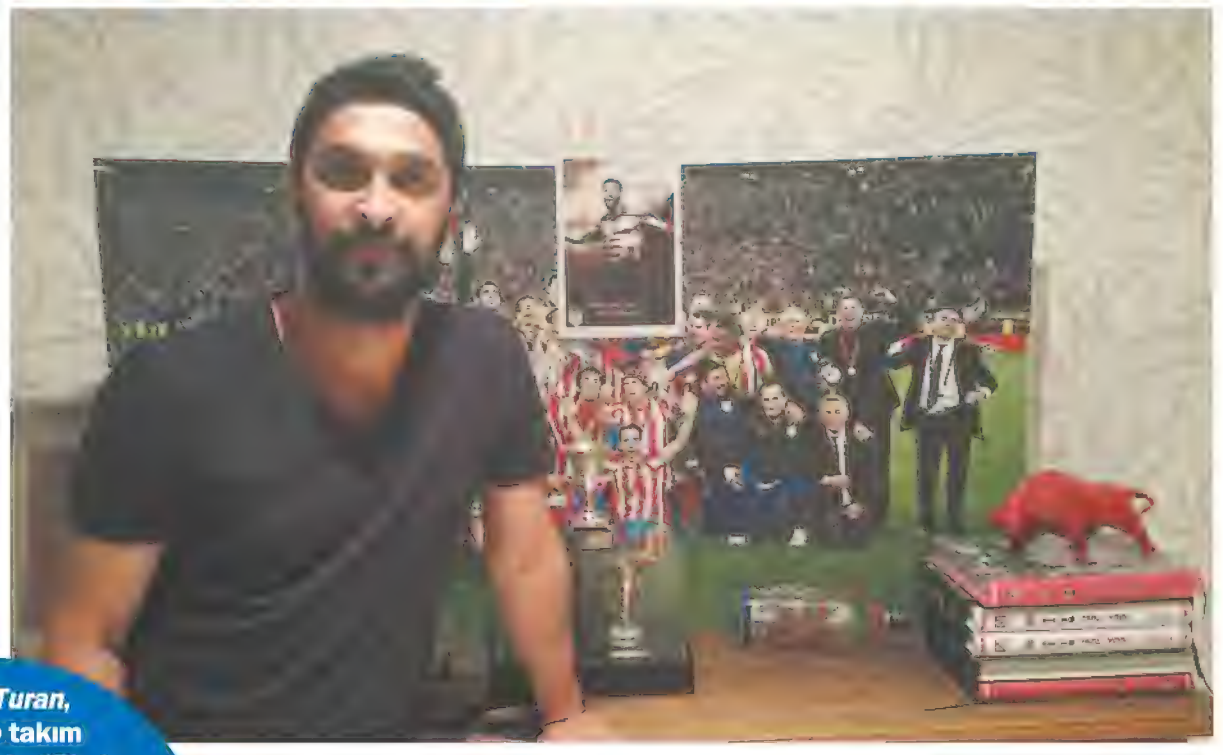

"*Arda Turan, Atlético* takım otobüsüne bindiğinde, otobüs şoförünü *Atlético de Madrid* teknik direktöründen ayırt etmez, çünkü yüksek empati gücüyle, o şoförün babası olabileceğini düşünecek akla ve kalbe sahiptir."

Bir yardımcıdan çok 'gönül dostu' *Ata*: Birlikte *Vicente Calderón Stadyumu*'na girip çıkarken de, *Estadio Santiago Bernabéu*'ya girip çıkarken de görüyorum ki sadece *Atléti* taraftarları değil, *İspanyol* polisler bile "*Ataaaaaa*" diye sesleniyor kendisine: Önümüzü kesiyor polis; ceza mı yazacaklar yoksa diye düşünüyorum *Türkiye*'deki alışkanlıkla. "*Ataaa, Ata! Bugün Atléticolu olmayan bu stada giremez!*" diyor polis gülerek. Polis bile *Atléticolu*! Hem de çapkınlar: Aracın içinde bulunan '*lady*'lere, *Burcu Esmersoy*'a da, *Dilara Endican*'a da iltifatlarda bulunuyorlar ince ince. Polislerle ve taraftarlarla birlikte söylüyoruz *Atlético de Madrid* marşlarını: "*Coraje Y Corazón!*" Çünkü *Ata* demek *Arda* demek, *Arda* demek *Atléti* demek ve *Ata*'yı tanımayan taraftar, futbolcu ve *Atlético Madridli* neredeyse yok gibi: Onu gören taraftarlar "*Ooooooo... Arda Turaaaan oleeeeyyyy!*" tezahüratına başlıyor hemen. Arabanın önünü kesiyorlar! Çılgına dönüyorlar: "*El Genio'ya söyleyin; bizi sakın bırakmasın!*" Maçtan dönüşte *Range Rover*'ı *Arda Turan* kullanıyor; aşırı ilgiden dolayı stadyumdan bir türlü çıkamıyoruz, hep önümüz kesiliyor. Bir imza almak için, *El Turco*'ya bir kez selâm verebilmek için deliren taraftarlar sarıyor dört bir yanımızı...

Ata Bozan, sporcuların da taraftarların da psikolojisinden iyi anlıyor çünkü kendi deyişiyle "*11 yaşından itibaren tribünlere giden, tribünde içindeki her şeyi haykıran, Beşiktaş çArşı Grubu'ndan yetişmiş*" biri kendisi. Hâlihazırda, cefakâr *Atlético* taraftarına dair *İspanya*'daki genel algı da *Türkiye*'deki *Beşiktaş çArşı Grubu* taraftarlarına ilişkin algı gibi: Halktan, haktan ve emekten yanalar ve her zaman takımın yanındalar: Bir *Galatasaraylı* olsam da böyle düşünüyorum. "*Beşiktaş semti ve çArşı tribünündeki yaşam şeklim, sporcu psikolojisini çok iyi anlamamı sağladı.*" diyor *Ata Bozan*: "*Arda Turan da semt çocuğudur, Bayrampaşa'lıdır. Ne olursa olsun tüm semt çocukları, dönüp dolaşıp yine semtine geri döneceğini bilir. Arda çok üst düzey bir sporcu ama özünü asla kaybetmemiş biridir ve ne olursa olsun, -bir semt çocuğu gibi- her zaman doğrunun yanındadır.*" Hâl böyle olunca *Madrid*li taraftar da *Arda*'yı bağrına basıyor ve *Madrid*'te çoluk çocuk herkes, formasını giyip maça geliyor: *Vamos Atléti! Aupa Atléti! El Genio Arda Turan! Vicente Calderón*'da *Arda* Turan'ın 9 numaralı özel locasından lig maçını izlerken saha kenarına da dikkat ediyorum; bizler gibi, tekerlekli sandalyelerde maçı izleyen taraftarların da çoğu *Arda Turan*'ın 10 numaralı formasını giyiyor.

Arda'nın *Madrid*'teki evindeki yemekleri genellikle evin çalışkan 'abla'sı *Nursel Kartal* yapıyor olsa da, aslında *Arda*'nın evindeki herkes hemen hemen her konuda hünerli ve evde her konuda sosyalist bir görev paylaşımı var: *Ata Bozan* da, *Arda Turan*'ın yakın dostu *Göktan Cilacı* da harika yemekler yapıyor ve *Ata Bozan*, *Mardinli* olduğundan olsa gerek, yemeklere acı koymadan yemek yediğini anlamıyor; bu nedenle *Tabasco* acı sos ve acı pul biber, her zaman -kahvaltılarda bile- *Arda Turan*'ın evindeki sofralarda baş köşede. *Ata Abi*'nin çok iyi ve çok çeşitli balık yemekleri yaptığını öğrendiğimde ve o da denizi ve deniz ürünlerini çok sevdiğimi duyunca, sabaha karşı 'mutfak' konuşmalarımızdan birinde diyor ki:

"*Ozan... Ben her zaman ekmeğimi taştan çıkardım. 10-11 yaşımda bile Boğaziçi'ndeki sandallara atlar, balık tutar, suya dalar, midye çıkartır, yerdim. Karaköy'de sırtımda işkembe taşırdım. Bu şekilde beslenmemiz bize her zaman sabrı öğretti. Her oltayı attığında balık tutamazsın! Böyle bir kanun yok.*" Ve devam ediyor: "*Arda Turan sayesinde çok üst düzey insanlar tanıdım, ama yarın yine işkembe taşırım, yine midye çıkartır-balık tutarım. Önemli olan çalışmak, kendini geliştirmek, insanlara saygı duymak, ırkından-renginden dolayı kimseyi ayırmamak, insandan isteyeceğini de Allah'tan isteyebilmek. Arda da böyle biri ve biz bu nedenle bir aradayız.*"

Konu 'ekmek kavgası'ndan açılınca, *Ata Bozan*, *Atlético*'nun *El Genio*'su *Arda Turan*'ın kişiliğine dair çarpıcı detaylar veriyor: "*Arda, emekçi insanlara saygıda asla kusur etmez. Örneğin, Atlético takım otobüsüne bindiğinde, otobüs şoförünü Atlético Madrid teknik direktöründen ayırt etmez, çünkü yüksek empati gücüyle, o şoförün babası olabileceğini düşünecek akla ve kalbe sahiptir. Herkesin eşit derecede saygı görmesi gerektiğine inanır; bu konuda özenlidir. Her zaman, özellikle özel günlerde, kendi çalışanlarına ve kulüp çalışanlarına cömertçe ve bonkör davranır. Arkadaşlarına, hiç tanımadığı insanlara karşı da böyledir. Hep adaletlidir; paylaşır. Bütün hayatı paylaşmaya dayanır. Bunu da keyif aldığı için yapar. Sahada da gol atmaktan çok asist yapmayı sever. Bu nedenle saha içine yansıyan da hayattaki asıl karakteridir.*" *Ata Bozan*, *Arda*'nın saha içindeki karakterinden bahsetmeye başlayınca, bu konuda bana 'futbolun içinden biri' olarak *Arda*'yı anlatmasını rica ediyorum ve her zaman olduğu gibi hayata paralel bir futbol analizi yapmaya başlıyor sabaha karşı: "*Arda'nın saha içinde, sonuca yönelik pozitif bir yapısı var ve bu da takımdaki herkese, tribünlere de enerji veriyor. Arda'nın mühim özelliklerinden biri de, sahadaki tüm arkadaşlarının maksimum kapasitelerinin farkına varmalarını sağlamak: Bu bağlamda tam bir lider. Bunu yedek kulübesindeyken de yapıyor. Atlético Madrid'li futbolculara sorarsan, Arda oyundayken saha içinde çok huzurlu olduklarını, daha fazla pas yapabildiklerini söyleyeceklerini görürsün. Çünkü maçın tansiyonunu çok iyi dengeliyor, bu da tüm takıma ve tribünlere özgüven sağlıyor. En zor maçlarda dahi -uzaktan gelen topları bile sakince kontrol ettiğinde örneğin-, takıma ve taraftara gelen rahatlığı ve özgüveni gözlerinle o an dahi fark etmen mümkün. Arda, aile içinde de arkadaş ortamında da böyle: Bir şeyler çıkmaza girmişse, söylediği tek bir sözle, yaptığı tek bir hareketle insanları çok iyi edebilir: Güven verir ve hayatta çalışırsan mutlaka kazanabileceğini hatırlatır.*"

Teknik bağlamda *Arda Turan*'ı nev-i şahsına münhasır kılanın ne olduğunu ve *Arda*'nın hangi janrdan gelen bir futbolcu olduğunu sorduğumdaysa, *Ata Bozan* sözlerini şöyle sürdürüyor: "*Arda, aklı ve kalbi gibi iki ayağını da çok iyi kullanır. İyi top çalması, nefis top kontrolleri, topu kaptırmayıp topa çok yüksek yüzdelerde sahip olması, hem defansa hem de ofansa dönük kreatif, parmak ısırtan hareketleri, maç boyunca da oyundan düşmeyen bir kondisyona ve motivasyona sahip olması, takıma ve taraftara ruhuyla dokunması ve içindeki kazanma hırsı, Arda'yı sahada dünya yıldızı yapan özellikleridir. Atlético taraftarı böyle oyuncuları asla terk etmeyen bir taraftar tipi olduğu için Arda Turan tipindeki futbolculara âşık olur. Bu nedenle Arda çok önemli bir maçta kırmızı kart görse bile taraftar onun savaşarak bu kartı görmesinden dolayı ona maç anında da, kart gördükten sonra da, saha dışında da her zaman destek olur. Bu yüzden 300 Spartalı'nın komutanı Leonidas'a benzetilir ve Atlético Madrid soyunma odası da böyledir: Orada her milletten insan var; dayanışma ruhu var ve Arda Turan da bizim ülkemiz Türkiye'nin bir insanı olarak, Atlético Madrid'in en önemli parçalarından biri. Her anlamda takımının 10 numarası. Görüyorsun: Ona buradaki herkes saygı duyuyor. Cristiano Ronaldo'yla bile Arda hakkında konuşursan, Arda'dan bahsederken gözlerinin parladığını görebilirsin.*"

Ata Abi'yle, *Arda Turan*'la, *Göktan Cilacı*'yla ve *Okan Turan*'la muhabbetimiz başka gecelerde de sabahlara kadar sürdükçe sürüyor, çünkü *Madrid* aşığı *Ernest Hemingway* de böyle söylüyor: "*Madrid'te geceyi öldürmeden, hiçkimse yatağa girmez.*" Öyle güzel konuşuyoruz ki lâf en sonunda, *Fransa*'dan *Etiyopya Harar*'a göçmüş *Fransız* şair *Arthur Rimbaud*'ya kadar geliyor: *Ata Abi*'nin ve *Arda*'nın *Madrid*'e göç etmelerini hatırlıyorum ve sabah ezanı vakti şöyle diyorum onlara: *L-Manyak Dergisi*'ndeki bu röportaj yayımlandığı vakit, size dergilerle birlikte *Rimbaud*'nun şiir kitaplarını da yollamak istiyorum: *Cehennemde Bir Mevsim*'i ve *Aydınlanışlar*'ı.... Çünkü *Rimbaud* da şöyle diyor: "*Ne bir şey düşünecek, ne bir lâf edeceğim/Ama sonsuz bir sevgi dolduracak içimi/Göçebeler gibi uzaklara gideceğim/Mutlu, sanki yanımda bir kadın varmış gibi.*"

** Madrid'te geçirdiğim bir hafta boyunca dostluklarını benden esirgemeyen ve aynı evi ve aynı sofrayı paylaşmaktan çok keyif aldığım Arda Turan'a, Ata Bozan'a, Arda'nın değerli dostları Dilara Endican'a, Göktan Cilacı'ya, Burcu Esmersoy'a, Ekrem Okumuş'a, Açalya Samyeli Danoğlu'na, Erman Ademoğlu'na, Arda'nın kardeşi Okan Turan'a, yeğeni Halil Yazıcı'ya, Meksikalı dayısı Nuri Seviş'e, evin İngiliz asilzadesi Sefa Atay'a ve evin 'abla'sı Nursel Kartal'a teşekkürlerimi, Arda'nın köpekleri Bayram ve Paşa'yaysa kemiklerimi sunarım. (O.Ö.)*

Çoktan Seçmeli

Harun Tekin

Bizim kuşak seçim meselesini yanlış anladı. Yanlış anlaması için özel olarak eğitildi çünkü. Test çözdük biz. Oyun oynamak yerine birbirimizle yarıştık. Öğrenmek yerine ezberledik. Yazmak yerine çözdük. Test çözdük.

Test dediğim, çoktan seçmeli. Dört ya da beş şık arasından birini işaretliyorsun. Biri "doğru", diğerleri "yanlış". Ayrıca üç yanlış bir doğruyu götürüyor. Hayatı böyle öğrenmek korkunç bir handikap tabii. Neden, çünkü hakikat böyle değil. Öğrenmek böyle bir şey değil. Anlamak böyle bir şey değil.

Bazıları açıkça yanlış olan sorulara doğru cevaplar "seçmeye" çalışarak geçti çocukluğumuz, gençliğimiz. Hala da ana hatlarıyla budur, ayrı. Başarıyı böyle ölçünce, ne parlak dansçılar, ne muhteşem oyuncular, ne pervasız yazarlar ziyan oldu kim bilir...

Kendisini, bilgisini doğru ifade edemesin istenenler sadece öğrenciler değildi tabii. Temsilde adalet filan tabii ama, esas yönetimde istikrar olmalıydı. 12 Eylül cuntacıları nasıl YÖK ucubesini sardılarsa başımıza, yüzde 10 barajını da onlar getirdi. Temel olarak da, siyasal İslamcılarla Kürt siyasal hareketini marjinal bırakmak için. Sonuç pek öyle olmadı ama, hepimiz sakatlandık bir kere.

Barajlı ilk seçim 1983'te yapıldı. Sonrasında, 1987, 1991, 1994, 1999 seçimlerinde farklı farklı partiler, bazen tek başına, bazen koalisyon halinde iktidara geldiler. Hiçbiri bu sakatlığa dokunmadı. Derken biri, sistemin kodlarını en iyi okuyanı, 2002'de başımıza geldi. O seçimde oyların %34'ünü alarak parlamentonun %66'sına hakim oldu. Onlar da değiştirmedi. Şimdi yine barajlı bir seçime giriyoruz.

Peki bunun tek yolu bu muydu? Bu mudur yani? Hepimiz biliyoruz ki değildir. Daha düşük barajlı sistemler var. Örneğin İtalya, Almanya, Sırbistan, Gürcistan'da %5. İsveç'te %4; İspanya'da %3. Hollanda'da %0,67. Mesela Portekiz'de yok. Neyse ki bütün bu ülkeler her açıdan bizden çok daha kötü durumda.

Bizim durumumuz çok iyi olduğuna ve kimse temsilde adaleti iplemediğine göre, yönetimde istikrarla ne kastedildiğini düşünelim. Herhalde azınlıklar üstündeki baskı, çeşitli ölçülerde hep var olan polis devleti, işçi cinayetleri, doğa katliamları filan değil büyüme kastediliyordur. O zaman ona bakalım.

Çok partili seçime geçilen (ilk seçimin şaibeli olduğunu kaydederek devam edelim) 1946'dan 2002'ye kadar Türkiye ekonomisinin büyüme oranı ortalama %5,1. 2002-2014 arası büyüme ortalaması ise %4,8.

Vatandaşların bankalara borcu, işsizlik oranı, cari açık gibi konulardaki karşılaştırmalarla kendimizi sıkmaya değmez, hepsi aynı şeyi söylüyor. Söylediği şeyi de söylemeye değmez, bakan göz görüyor zaten.

Biz tekrar seçim bahsine dönelim. Eğer amaç seçmenin iradesini yansıtmaksa, bunun çok makul başka yolları da var. En kolayı iki turlu seçim: Seçtiğin aday kazanamazsa, hiç değilse sana en az uzak olana destek verme şansın olur. Ya da, birden fazla oy. Öyle ya, belki birden fazla adaya ya da partiye yakınsın. İkisi de başarılı olsun istiyorsun. Çok mu ütopik? Son iki yıldır yaşadıklarımızın yanında sıkıcı derecede makul bence.

Ayrıca yapılmışı var. Uluslararası bir matematik derneği, genel kurulunda katılımcılara onar oy hakkı veriyor. İster hepsini kullan, ister hiçbirini. İster hepsini aynı adaya ver, ister bölüştür. İster birini kullan, dokuzunu boş at. Bu sistem ülke bazında abartılı ya da zor bulunabilir, eyvallah. Ama iki oy?

Bunları kendi kendimize yazıp çiziyoruz, uçuk uçuk konuşuyoruz diye de düşünmeyin sakın. Çünkü Gezi'de açılan makas, demokrasi-faşizm makası, ikincisine doğru hızla gitse de enseyi karartmamak lazım. Önünde sonunda daha adil bir yere, şu an yaşadığımızın sonrasına ulaşacağız. İşte oraya ulaşınca, ne yapmak, nasıl yapmak istediğimize dair berrak fikirlerimiz olsa iyi olur. Seçim sistemini değiştirme şansımız olduğunda, şimdiki ucubenin biraz daha iyisiyle yetinemeyiz. Biraz iyi bir şeyle yetinemeyiz. Çünkü bugün yurtdışında Türkiye'ye dair en çok tanınan şey ne Naim Süleymanoğlu, ne Hagi'li Galatasaray, ne de değişmesi teklif dahi edilemeyecek ultra ileri başbakan. Türkiye'nin dünya uygarlığına son on yıllardaki en büyük katkısı, ve en meşhur rengi, Gezi. Onu yaşayan, hiçbir şeyin imkansız olmadığını da bilir – test çözerek hazırlandığı hayatı boyunca iki ya da üç boktan şeyden birini seçmek zorunda bırakılmış olsa da.

İSTANBUL CİNAYETLERİ

Kendini Katil Görmüyordu!!

Avni Kalender Kimdir?

1928 Kırşehir doğumludur. 1950 yılında polis oldu. Daha sonra Polis Enstitüsü'nü bitiren Kalender, İstanbul Emniyet Teşkilatı'nın resmi ve sivil kadrolarında başarıyla hizmet görmüş başkomiserlerdendir.

Hazırlayan: BAHADIR BOYSAL
(Anlatılar, gerçek olaylardır.)

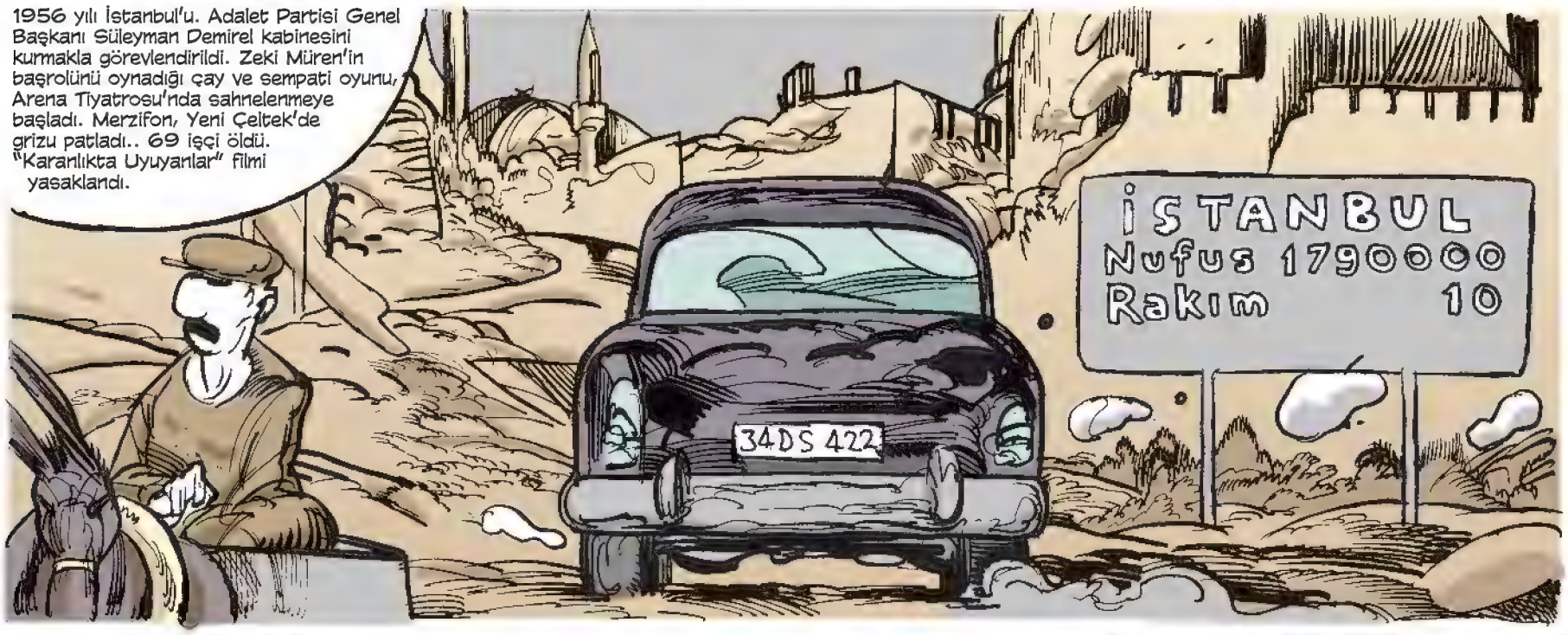

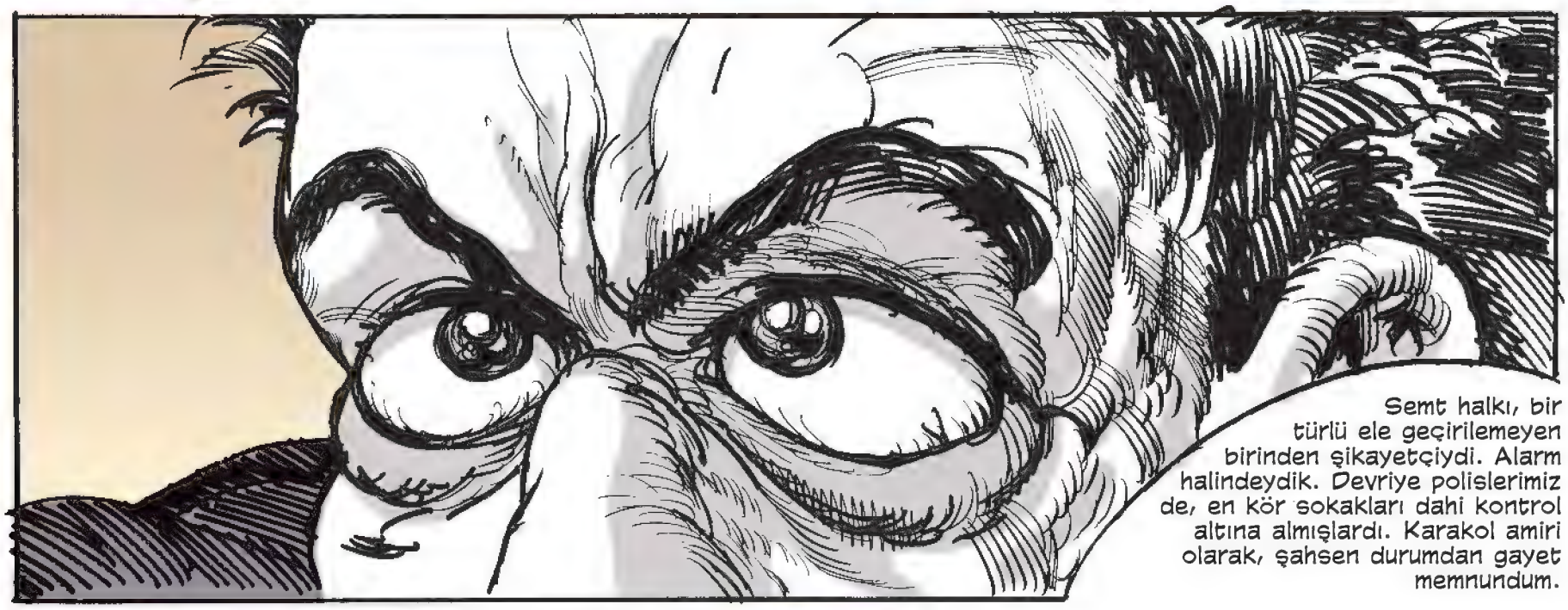

Atilla Taş

Kediler ve Seçim

Bu seçimlerde trafoya girecek kedi çetesini eğitme ve operasyonu yönetme görevi bana verildi. Mart'tan beri sıkı bir çalışmayla 7 Haziran kadromuzu oluşturduk çok şükür. Benim kedi Cingöz liderliğindeki kedilere ufak çaplı elektrik dersleri vermeye başladım bile... Cingöz ve çete, ampül ve eski tip sigorta söküp takabiliyor, kontrol kalemi ile elektriği kontrol edebiliyorlar. Şu aralar şalterleri indirip kaldırma derslerine çalışıyoruz. Olay şüphe yaratmamalı, sonradan yapılacak açıklamalarda kedilerin bunu sehven yaptıkları düşünülmeli. Bu iş karşılığında ölene kadarki tüm mama masrafları malum parti tarafından karşılanacak; ayrıca tüm kedilere ve onların yavrularına tüm sülalelerine ömür boyu devlette kadrolu memuriyet verileceği sözü aldılar! Müthiş motiveler! Hele aralarında bir Sarman kedi var ki, bıraksam nükleer reaktörü bile patlatır o derece yani! Plan şöyle, seçim günü tüm kedi çetesi önceden belirlenmiş il ve ilçelerdeki trafolara girerek elektriği kesecekler! Aralarında, geçen seçim trafoları patlatan tecrübeli kedi arkadaşlar da var. Hatta bir arkadaşlarını bu görevde kaybetmişler. Kabloyu ısırınca çarpılmış garip. Hemen oracığa adına bir anıt mezar yapmışlar. Bu iş hata kaldırmaz, ciddi bir iş çünkü. Yalnız aralarında bir kedi var ki beni bayağı bir şüphelendirdi. Hareketleri çok sosyalist geldi. Üstelik bir iddiaya göre annesi Gezi eylemlerine katılmış diyorlar; eğer öyleyse atamızda bir casus var demektir. İsmi bile kıllandırıyor beni... Marx diye kedi ismi mi olur kardeşim? Her gün eğitimden sonra diğer kedileri toplayıp fısır fısır bir şeyler anlatıyor. Hadi hayırlısı deyip ilk başlarda o kadar önemsemedim ama geçen gün kedi merkezine gittiğimde kediler hep bir ağızdan mi-

yavlayarak Çav Bella'yı söylediler yemin bile edebilirim!

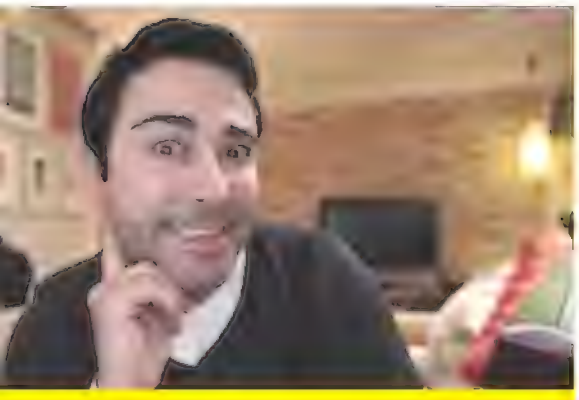

Yine ertesi gün gittiğimde yıldızlı bereler takmış kediler gördüm. Kesin bir şeyler oluyor dedim. Meğerse devrim yapıyormuş nankör kediler! Pençeleriyle alınlarımıza zafer işareti çizerek bizi rehin aldılar! Bana ve arkadaşlarıma elektrik verip "Yaşasın sosyalizm! Kahrolsun faşizm!" diye bağırttılar!

En güvendiğim kedi Cingöz bile Che Guevara resimli bir t-shirt giymiş pis pis sırıtıyordu yüzüme. Beni kontrol kalemiyle yoklayıp orta pençesiyle de hareket çekti! Kediler bir seçim yapmış, düşmanlarımızı seçmişlerdi. Bizim seçimler de zıra düşmüştü tabii! Ah ulan o Marx olacak kediden anlamalıydım, Marx diye kedi adı mı olur amk! Üstelik Gezi Parkı'nda doğmuş büyümüş! Kediler ellerinde kızıl bayraklar, kafalarında yıldızlı berelerle, bizi orda bırakıp hep beraber miyavlayarak Çav Bella şarkısı eşliğinde çıkıp gittiler! Hemen genel merkezi arayıp durumu anlattım. Seçimlerdeki son şansımızı da kaybetmiştik artık. Başkan uzunca ve sıkıntılı şekilde içini çekerek "Biz yine makarna, kömür dağıtmaya devam edelim. Her zaman işe yarar bilirsin; trafo işini de bu sene farelere veririz" dedi. İçim biraz olsun rahatlamıştı. İlk bulduğumuz fareye Adolf ismini verdik. Adı gibi zalim olur inşallah!

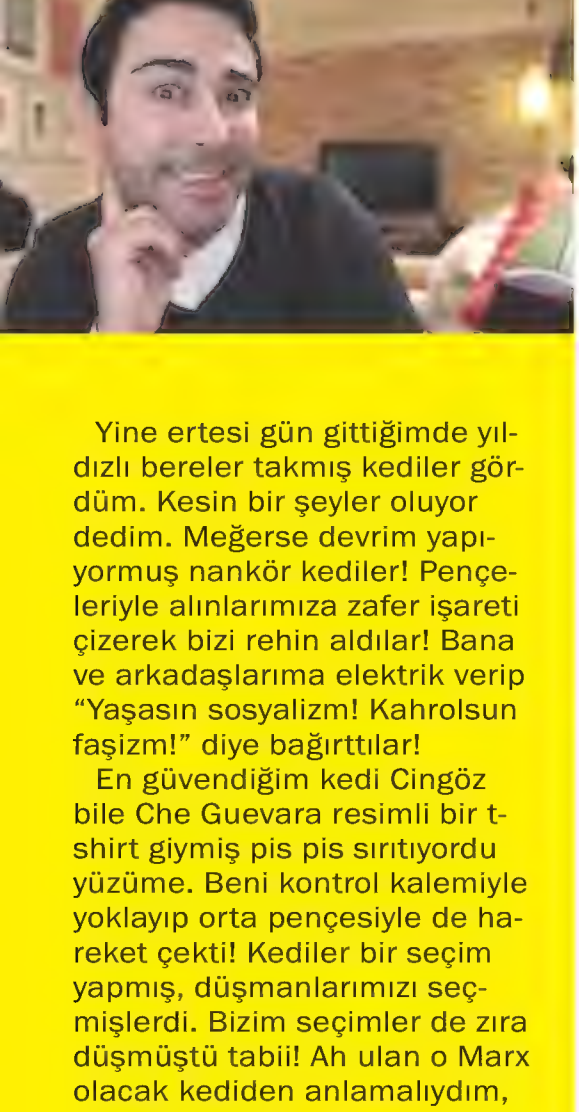

Pazarda tesbih, take satan Ali Dokur adlı şahsı karakola götürüp, durumu nöbetçi savcıyla bilirdik. Muvakkat bir cinnet geçiren ve kulağına sesler gelen Dokur, gece kalkmış...

5 vakit namazlı karısını uyarıdırmış "Allah'ın emri" deyip oracıkta kesmiş. Hadisenin en işitilmemiş yönü şuydu: Genç kadın, kocasının Allah'ın emir diye naklettiği korkunç teklife en ufak bir itiraz etmemiş ve büyük bir tevekkülle boynunu bıçağın altına uzatmıştı!

Tetkikler sonucu, katil koca hemen akıl hastanesine sevkedildi.

En başta anlattığım diğer röntgenci mevzubahis şahsa gelince. Sırtında merdivenle inatla devam ettiği hanıeye tecavüzlerin sonuncusunda dayandığı balkonda.. tam da sabah namazına kalkmış yaşlı bir kadın tarafından farkedilmiş. Kadının tek ayak darbesiyle zemine kapaklanan merdivenli röntgenci, ağır yaralı olarak hastahaneye kaldırıldı.

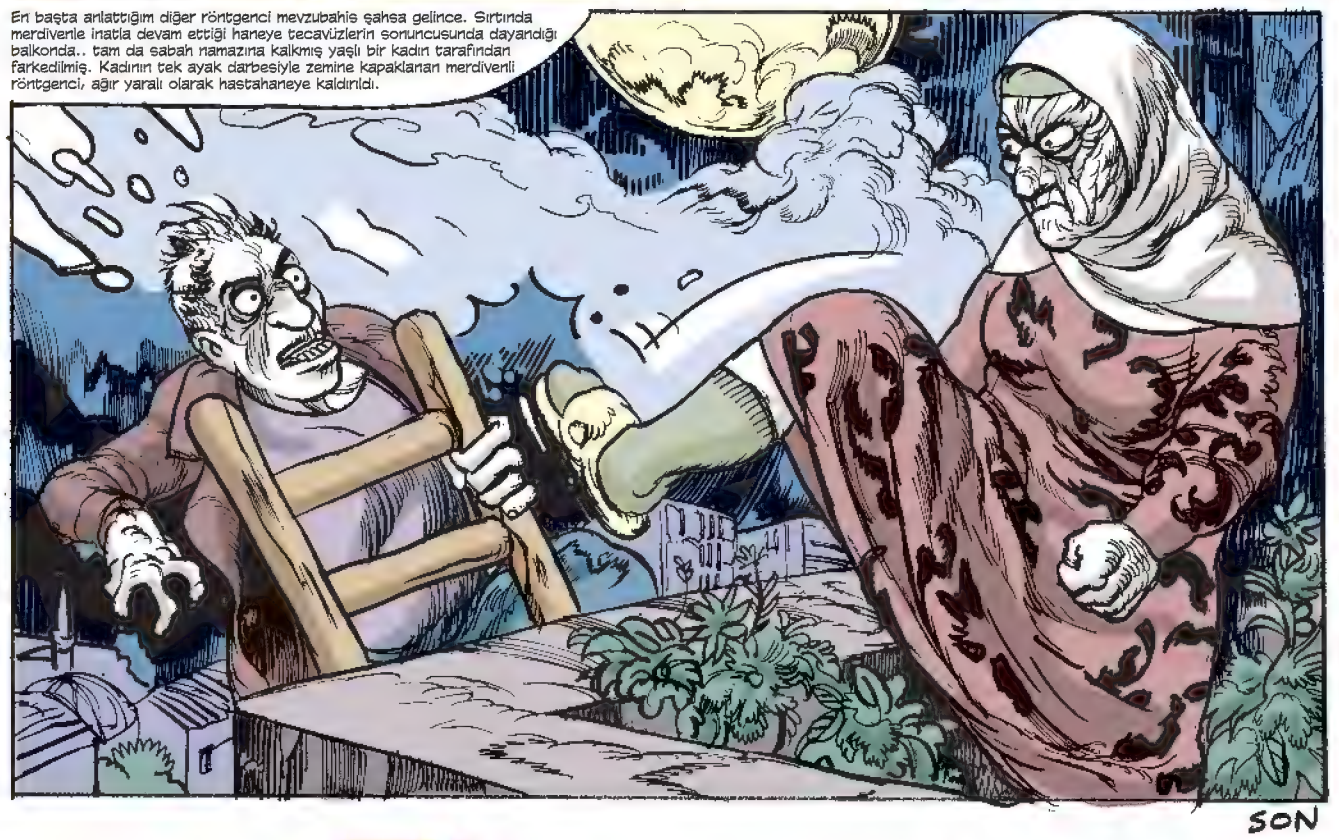

SON

twitter.com/mesudata
Mesud Ata

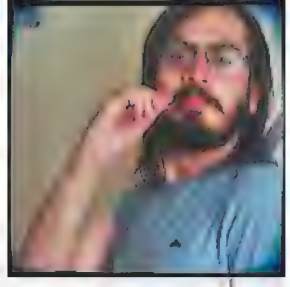

Komutan Kazım Ulutaş:

‘Genelev vergisini kaldıracağız, Camilere girişi paralı yapacağız’

Lahmacun-Dürüm-Lavaş Yaşasın Önderimiz Kazım Ulutaş!

Kazım Ulutaş, Ankara’da bir huzurevinden attığı tweetlerle ünlenmiş bir isim. Twitter’da 30 bine yakın takipçisi var. Huzurevi yemek menüsündeki “mikroskobik etler” ve internet bağlantısıyla ilgili şikayetlerini yazması nedeniyle “ticari itibarımızı zedeliyor” denilerek gönderilmiş. Şimdi küçük bir dairede tek başına kalıyor ve sosyal medyadan şanlı mücadelesine devam ediyor; sık sık “Ulusa Sesleniş” konuşmalarını kaydedip Youtube’ta yayınlıyor.

Sosyalistleri tek çatı altında, başkanlığını yaptığını söylediği Sosyalist Parti’de birleşmeye çağırıyor. Tüm Sol partilere mail atmış “birleşmemiz lazım, Sosyalist Parti’yi kuralım” diye. Aylardır cevap bekliyor maillerine. Henüz kimseden ses yok.

Politik çizgisi biraz karışık; “Tayyip Erdoğan iyi şeyler de yaptı”, “Haydar Baş benim Karl Marx’ımdır”, “Erbakan hemen hemen Sosyalisttir”, “Demirtaş’a oy verin” gibi önerilerde ve tespitlerde bulunuyor. “Orijinal bir Türkiye yaratacağız. Her şeyi silip atmıyorum. Her insana bir ufuk açıyorum.” diyor. Parti programı oldukça enteresan. Öncelikli hedeflerinden biri yalıları yıkıp piknik alanı yapmak; “Yıktıktan sonra boydan boya güzel bir yol ve aydınlatma koyacağız, birkaç tane de büfe... Mangal yapmak da serbest. Millet nefes alsın.” diyor.

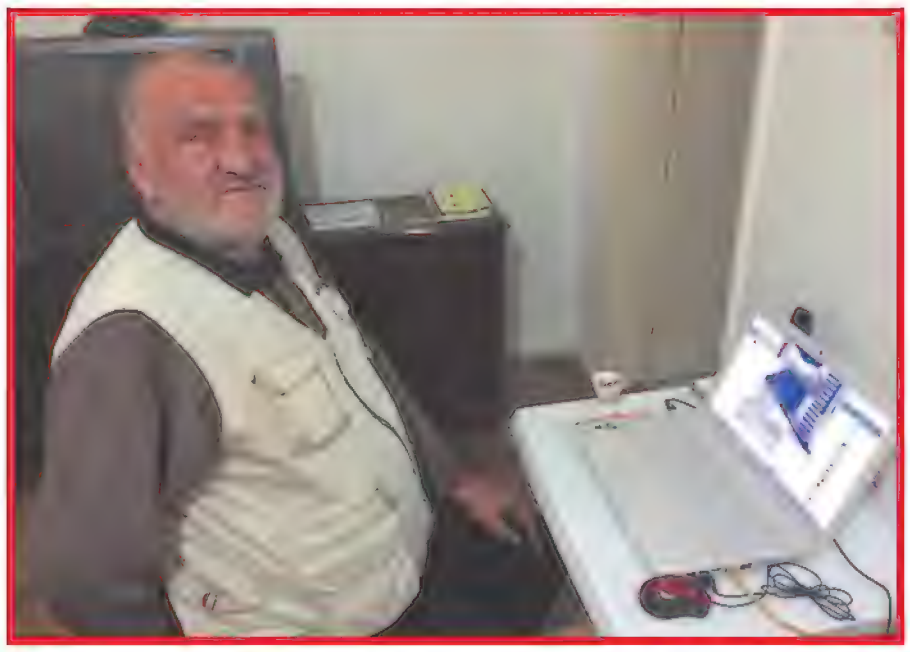

Kendisiyle demli çay eşliğinde röportaj yaptığımız günlerde Yunanistan’da Syriza henüz iktidara gelmişti. Şimdi Türkiye’de genel seçim geldi çattı. Kazım Ulutaş’ı yaşatma vakfı gibi çalışan 26 Kasım Troll Vakfı’nın başlattığı #kazimaveriyorum heştegiyle seçim kepsleri dolaşıyor. Biz de Manyak olarak başımıza bir şey gelmeyecekse seçimlerde #kazimaveriyoruz?

Kazım Ulutaş
@KazimUlutass

Following

BANA BIR BILGISAYAR VERIN DUNYAYI HIZAYA GETIREYIM

Twitter hesabı açma fikri nereden çıktı?

Evde yapayalnız kalıyordum, vakit geçmiyordu. Bilgisayar alayım dedim, birader gitti aldı, kurduk ama kullanmayı da bilmiyordum. “İ” yerine “ı” yazıyordum falan kabul etmediler. Sonra öğrendim. Masaüstünden laptop’a geçtim sonra, ikinci bilgisayarım bu.

Bilgisayar kullanmışlığınız yoktu yani daha önce?

Yok yok. Bilgisayarı duyuyordum ama kullanmamıştım. Bilgisayar başöğretmendir. Twitter kullansın insanlar. Gençlik kaynağı, insana heyecan veriyor, kendini ifade etmeyi öğretiyor, yazma kabiliyetini arttırıyor...

Nasıl hızlıca alışabildiniz bilgisayara, Twitter’a?

Elektronik astsubayıydım. Olacak o kadar... Bütün uçaklar, helikopterlerin elektronik aksamı bizden sorumluydu. Çok iyi çalışıyordum ama üstüme çok geliyorlardı, ayağımı kaydırmaya çalışıyorlardı. Ankara’da 901’nci Uçak Ana Depo Komutanlığı’nın aviyonik atölyesine tayin olmuştum. Ortada cacık gibi insanlar, iş yapan yok. Bir ayda bir telsiz yapıyorlardı yarım yamalak. Gittim depoda malzemeleri çıkarıp seri halde tamir çıkarmaya başladım. Sonra etrafımda bir anormallik hissediyordum; bir kıskançlık, çekememezlik... Zamanım gelmeden tayinimi Çorlu’ya çıkardılar Çorlu’ya gönderdiler. Birkaç nahoş hadiseye karıştım. Gülhane’de Psikiyatri bölümüne gönderdiler; test olduk mest olduk derken heyete çıktım. Orada herif bana “Gerizekalı mısın sen” dedi. Allah allah, ne diyeyim ben de; “Evet, gerizekalıyım” dedim. Emekliye ayırdılar.

Hayatınız boyunca sık sık kovuldunuz, istenmediniz galiba?

Bir çizgimiz var. Bu da insanların işine gelmiyor.

Ruhunuz genç kalmış.

Heyecan işte. Gençliğimizde de çok karikatür okurduk. Meraklıyım espriye filan. Gündemi de takip ederim. İçkiyi sevmem bir tek sigaram var, çok içerim. Az ve öz yerim; o da zinde tutuyor beni. Pizza severim. Her öğün ekmek yemem. Bol bol yersen bön bön bakarsın, demişler. Bir de insanlara Sosyalizmi anlatmak için hep söylüyorum: Tercihini yap Türkiye; Arpa mı, ıstakoz mu?

Huzurevine geçişiniz nasıl oldu?

Keçiören’de evde oturuyordum tek

başıma. Hasta oldum, sanatoryum da yattım. Sonra birader yapamaz tek başına, diye huzur evi ayarlamış. Yerleştim iyi güzel; sonra kadın müdür, politika yapıyorum diye taktı bana kafayı. Sana ne! Ben 60 yaşında adamım. Nutuk atmıyorum, oradaki arkadaşların bilincini arttırmaya çalışıyorum. Neyse attılar sonra, Pursaklar Huzurevi'ne götürdüler beni. Orada da internet, yemek şikayetinde bulununca onlarla da takıştım. Şimdi de 400 liraya möbleli eve yerleştim işte.

Evlilik programında evlenmeyi düşünür müsünüz?

Yok be ne işim var. Teyzemin kızına aşıktım gençken. Somut bir hale getirmeyince geçti gitti. Geçen benim bir kısmetim çıktı; İstanbul'dan 53 yaşında emekli bir edebiyat öğretmeni. Aradı "Sizi takip ediyorum, resimlerinizi gördüm, sizi beğeniyorum. Evlenmek istiyorum" dedi. Olabilir dedim. Bakalım...

Kazım Ulutaş seçim konvoyu

Kazım Ulutaş'ın seçim vaatleri

- İki çocuktan fazla yaptırmayacağız. (Fazlası vatan hainliğidir)
- Esrarı serbest bırakacağız. (Fakir fukara bahçesine ekip içsin)
- Evde iş yapmak destekleyeceğiz. (Trafik de rahatlar)
- Stadyum kapıları 24 saat açık olacak. (Geceleri evsizler yatacak)
- Devlet elini futboldan çekecek. (Amatör futbolu teşvik edeceğiz)
- Memurlar tayın olmayacak. Tüm memurlara lojman vereceğiz.
- Koyun çobanlarını Alevilerden seçeceğiz.
- Ahşap oymacısı, saat tamircisi ve domuz etinden vergi almayacağız.
- Trafik polisi kalkacak, Jandarma trafik olacak. (Onlar rüşvet almaz)
- Sünnilerden vali, özel harekat ve çevik kuvvet polisi olmayacak.
- Ankara ve İstanbul'da dolmuşları kaldıracağız.
- Camilere giriş 2 RTL olacak.
- Minareden ezan okunamayacak.
- KDV-ÖTV ve arazi vergisini kaldıracağız.
- Kahvehaneler meyve suyu sıkıp verecek.
- Nazım Hikmet heykelleri dikeceğiz.
- Her eve, her gün 100 gr hayvan girecek.
- Kahvehanelerde her tür kumar serbest bırakacağız. (Günlük hasılatın üçte biri devletin)
- Genelevlerden, kahvehanelerden, pazar esnafından ve lokantalardan vergi almayacağız.
- İlahiyat fakültelerini kaldıracağız kebab yüksekokulu kuracağız
- Biber gazı paralarını emekliye dağıtıp TOMA'ları itfaiyeye vereceğiz.
- Karikatürcüler kutsal insanlardır. Ben hepsini parlamenter yapıcam. (Senatoda karikatür çizsseler yeter, biz anlarız.)

Evinize ziyarete gelen oluyor sık sık, değil mi?

Facebook'tan, Twitter'dan gençler geliyor.

Kısa sürede binlerce takipçiniz oldu Twitter'da. Niçin bu kadar ilgi çekti yazdıklarınız?

Ben de anlamadım. Ekşisözlük'te, CezmiKalorifer'de hep çıkıyor adım. Bir hesabım daha var; orada Sosyalizm'le ilgili şeyler yazıyorum az takipçim var ama huzurevi maceralarını niye bu kadar sevdiler bilmiyorum.

Siz emekli askersiniz ama bir yandan savaşa da karşınız?

Savaşı kim ister. Savaşma seviş demişler. (Gülüyor) Paralı askerliğe karşıyım, gönüllü askerlik olsun. PKK için de çapulcu mapulcu diyorlar. Düşmanını küçümsemeyeceksin bir defa... Adamlar onurlu yaşamak istiyorlar. PKK, Kürtlerin askeri gücü, bizim de devrim muhafızımız sayılır.

Eski bir askerden bunları duymak enteresan.

Türklerin çoğu bilinçsiz. "Kürt yok", "Kürtçe yasaklansın" gibi sapık sapık şeyler konuşuyorlar. Öyle şey mi olur ya. PKK yokken her yer Kürt doluydu. Eyalet sistemine geçmemiz lazım ABD gibi, Almanya gibi... Kürtlere de veririz bir eyalet olur biter.

"Köylü Sünniler" tabirini sık sık kullanıyorsunuz. Nedir, tarif eder misiniz?

Köylü Sünniler, kendini bir şey zanneder ama okumaz, çağı takip etmez. Her yere cami, bina dikerler. "Ne kadar kalabalık olursak tarlada, işte güçte çalışacak adam olur; hırsızlık, arsızlık arazi olur" diye düşünüyorlar. İçgüdüsel, üreme sadece bunlarınki. Çocuk sahibi olmak kolay iş mi yahu, büyük mesuliyeti var. Ben korkarım bir çocuğa yanlış bir şey öğretirim diye... Dünyadan kopuk garip garip insanlar işte. Böyle Müslüman mı olur yahu. Müslüman dediğin hiç olmazsa Adnan Oktar'ın ekibi gibi olur. (Gülüyor)

Charlie Hebdo katliamıyla ilgili ne düşünüyorsunuz?

Hz. Muhammed de bir insan, Arap kökenli ileri görüşlü bir adam. Karikatürü niçin çizilemiyor? Hz. Ali'nin yok mu resimleri? Sözde İslam peygamberini savunuyorlar barbar ibneler.

Sosyalistleri bir çatı altında toplama girişimleriniz nasıl gidiyor?

Her gün anlatıyorum. Ama insanlarımız çok duyarsız. Facebook'ta siyasi videolar paylaşıyorum sadece beğeniyorlar. Hep beğen beğen beğen... Paylaşın kardeşim! Hep saçma sapan şeyler paylaşıyorlar.

Yıllardır sosyalistleri bir çatı altında toplamaya çalışıyorum, yok olmuyor... HDP-BDP bizden, ESP bizden, SYKP bizden, TKP bizden, DSİP bizden; ee niye helva yapıp yiyemiyoruz? Nedir bu kadar isim; yok ezilenlerin partisi, yok büzülenlerin partisi, onun bunun bilmem nesi...

Yunanistan'da Sosyalist Parti iktidara geldi.

Yunanistan'da olunca bizde televizyonlar bir zahmet Sosyalizmden bahsetmeye başladılar. Aptal herifler. Doğu Perinçek de Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gitmiş. Perinçek Ermenileri kurcalayana kadar Uludere'yi kurcalasın. Kaç senelik mazimiz katliamlarla dolu; Dersim Katliamı, Maraş Katliamı, Taksim Katliamı, Uludere Katliamı... Katliam katliam katliam...

KAZIMİST MANİFESTO

Anadolu'da bir heyula dolaşıyor, Kazımizm heyulası. Anadolu'nun tüm eski davarları bu hayalete karşı kutsal bir sürgün avı için ittifak halindeler. RTE, Köylüler, Zabıtalar, Facebook yönetimi ile Pursaklar Zindanı.

Kazımizm (Salt Sosyalizm) özgün bir felsefe akımı olarak tarihin diyalektik materyalist ve gastronomik bir yorumuna dayanan ekonomik ve toplumsal bir dünya görüşüdür. Kazım Ulutaş'ın fikri mimarlığını yaptığı 'Salt Sosyalizm', Marksizm, Leninizm, Stalinizm, Maoizm, Trotskizm, Enver Hocacılık gibi geleneksel yorumlarından farklı olarak bireyi, beslenmeyi temel alan, insanın özgürleşmesini, köylülükten kurtulmasını hedefleyen 3. Aydınlanma Çağının düşünce sistemidir.

Köylüler ve Davarlar

Bugüne kadar Anadolu'da iktidara gelen tüm hükümetleri spor yapmayan, ansiklopedi okumayan, Ulusal Kanal izlemeyen Sünni köylüsü davarlar iktidara taşımışlardır. Bunlar, Asya Tipi Üretim Tarzı sonucu toprak mülkiyetine erişememiş, CeHaPe'nin kırsal bölgeleri merkezlere bağlı tutma politikası sonucu köylülüklerini aşamamış, AB'nin dayattığı yanlış tarım politikaları, işsizlik ve terör gibi çeşitli sebeplerle büyük şehirlere göç etmek zorunda kalıp feodal alışkanlıklarını şehirlere de taşıyan muhafazakar bir topluluktur. Adab-ı muaşeretten uzak bu kitle, insanın hemen arkasından tuvalete girer, helaya kol gibi bırakır, kapıyı çalıp müsaade istemeden odaya dalarlar. Ülkenin istikbalinin önündeki en büyük engel işte bu köylü sınıfıdır.

CHP Döneminde Köylüleştik

3. Aydınlanma çağının ve Salt Sosyalizmin düşmanları, Menderes ve Demirel'in temsil ettiği Adalet Partisi geleneği olduğu kadar, iktidar oldukları yerlerde (TBMM, Akyurt Huzurevi, Pursaklar) en az sığ milliyetçiler kadar gerici uygulamalara imza atan, yasakçılıkta sağcılarla yarışan, örümcek beyinli, mizahtan anlamayan, ofisinin önünden geçerken selam vermeyen Halk Partililerdir. Sosyal demokrat maskeleriyle gericiliklerini 2. Enternasyonal'den bu yana saklamayı huy edinmiş, her türlü teknolojik gelişmeye kapalı, iktidar mekanizmasını ellerine geçirir geçirmez Wayfiyi kapatan bu despot anlayışı tarih elbet bir gün yargılayacaktır.

Kazımizm'in Çeşitli Muhalefet Partilerine Karşı Konumu ve Üç Partili Sistem

Proleter devrimin akabinde yürütülecek olan zorunlu savaş ve Kazımizm politikasının ardından tam demokrasiye geçiş Salt Sosyalizmin temel prensibidir. 3 partili sistem, mantar gibi sol parti bitmesinin önüne geçmeye çalışan, Halkın iradesini 3 parti ile parlamentoya yansıtacak olan en ideal sistemdir. Kazım Ulutaş 3 partili sistemi şöyle özetlemektedir: "ÜÇ PARTİ YETER: AKP-MSP-SP"

Sosyalist partilere mail atarak solda birliği sağlamaya çalışan Ulutaş, davarları da birbirlerini yesinler diye AKP ve MSP çatısı altında toplamayı öngörür.

Kazımizm, Sekülerizm ve İnanç Hürriyeti

Kazimizm, önyargıların aksine "Camiler Bombalansın" çizgisinde değil, tüm inançlara eşit mesafede olan bir ideolojidir. Toplumda karşılıklı saygıyı hedeflediğinden bir takım dini uygulamalara "ezan haftada bir okunsun" diyerek sınırlamalar getirmiştir.

'Salt Sosyalizm' Nedir?

Salt Sosyalizm klasik Marksist pratiklerden farklı olarak, insanı ve beslenmeyi merkeze koyan bir sosyalizm anlayışıdır. Silahlanma yarışını beslenmenin önünde tutan bürokratik Reel Sosyalizmin çözülüşünü toplumun "bol et" yiyememiş olmasına bağlar.

Ulutaş, "Kapitalizmde sadece simit yersiniz, Sosyalizmde simitin yanında pastırma yenir." diyerek, kapitalizmin artık üretici güçlere ayak bağı olan bir üretim ilişkisi haline geldiğini, alt yapı ve üst yapıda tamamen yozlaştığını, halkın önüne koyulup "Suni Denge" yaratılmaya çalışılan "mikroskobik kıyma"nın proletaryanın uyanışına engel olamayacağını, sömürülen yığınların artık "lahmacun, pizza ve bol et" için ölümü göze aldıklarını, karnı acıkan işçi sınıfının eninde sonunda bu köhne düzene son vermesinin toplumların gelişim yasasının ve diyalektiğin kaçınılmaz bir sonucu olduğunu müjdeler.

Dünyanın bütün işçileri ve ezilen halklar, bol et isteyiniz. Yoğurt, makarna ve kompostadan başka kaybedecek bir şeyiniz yok. Kazanacağınız koca bir Lahmacun var!

26 Kasım Troll Örgütü

Bir grup sosyal medya ortamında dışlanmış ergen, abaza, işsiz ve regl tarafından 26 Kasım 2012 yılında kuruldu ve bu şanlı gün "Dünya Troll ve Fake Hesap Günü" olarak ilan edildi. Capsleri sosyal medyada yüzlerce kez paylaşıldı. 26 Kasım'ın gazabına uğrayanlar arasında İzmir hayran gruplarından Antalya Piyano festivaline, Reptilian-Gizli bilimler gruplarından Eski Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e kadar geniş bir yelpaze mevcut. 26 Kasım örgütü yoğun şikâyet altında kalması sebebiyle İslamcı terör örgütlerinin stratejisini izleyerek Vakıf adi altında (yasal kılıf) faaliyetlerini yürütmektedir. 26 Kasım Vakfı lideri Kamboçya'da sürgün hayatı yaşayan Ayetullah Pompalıtufek Efendi Hazretleri (Kainat İmamı da deniyor) iken, Ayetullah hocanın önderlikle tanışıp Kazım Ulutaş ilke ve inkılaplarına biat etmesi sonucu koltuğunu Kazım Ulutaş'a ('Komutan' kod adlı) devretmiştir. Vakfın ideolojik mimari Kazım Ulutaş, ideolojisi Salt Sosyalizm, dini ise Şintoizmdir. Kazım Ulutaş ilke ve inkılaplarını anlatan "Kazımist Manifesto" ise vakfın başucu kitabıdır.

YOL

UZAY
yazçiz : ÇÖPÜ

uzaycopu@gmail.com / uzaycopu.com / instagram:uzaycopu

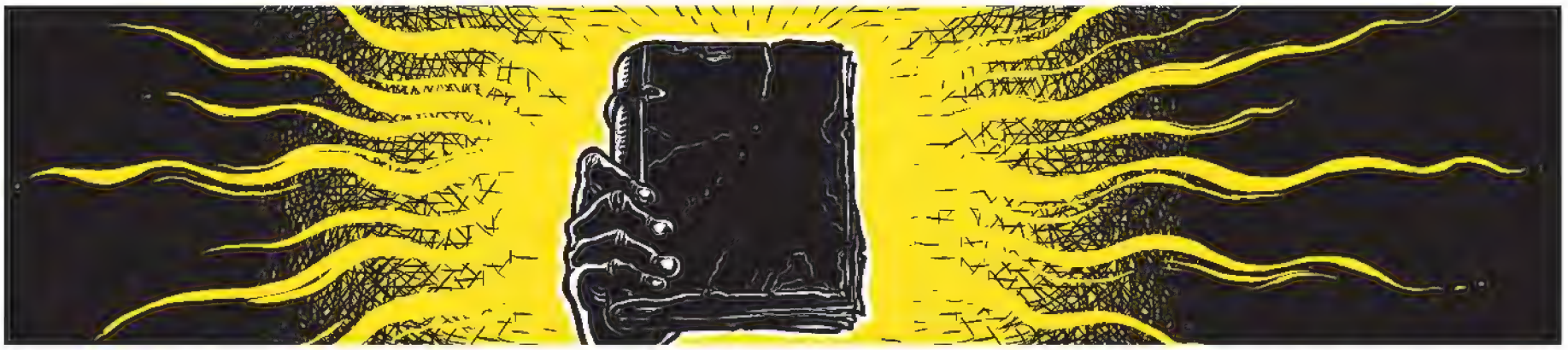

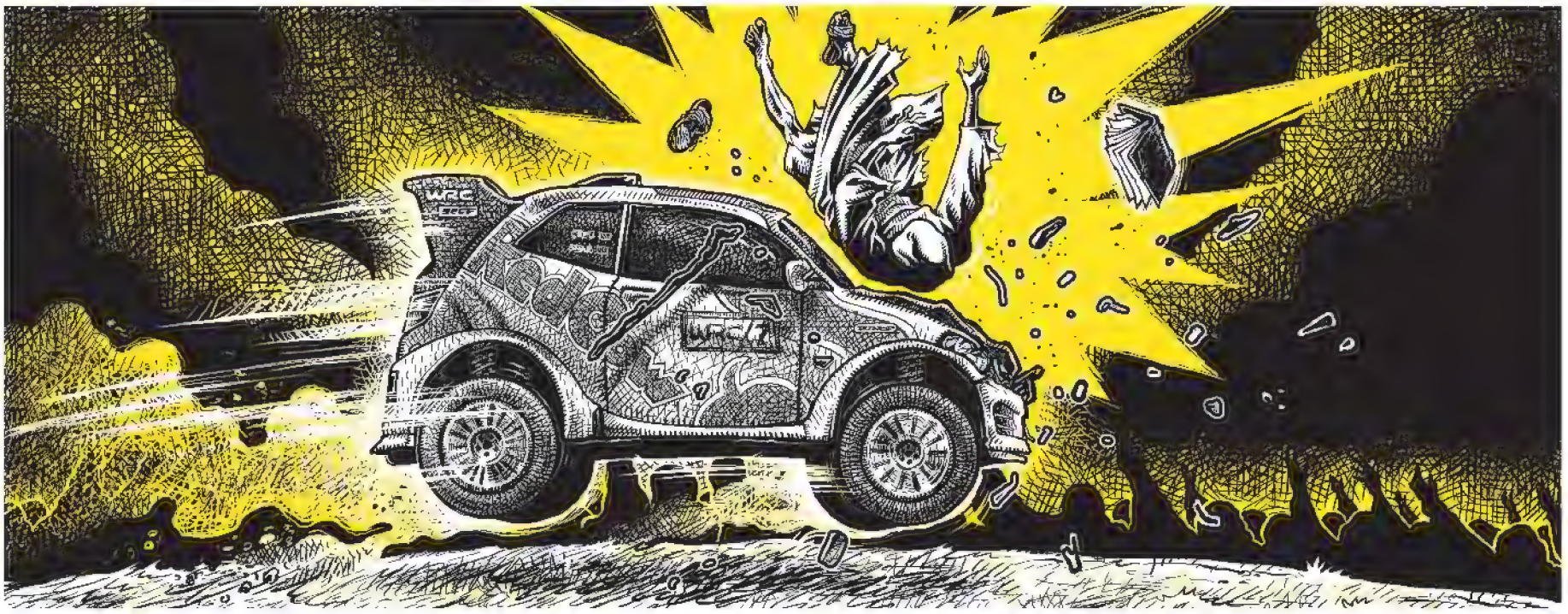

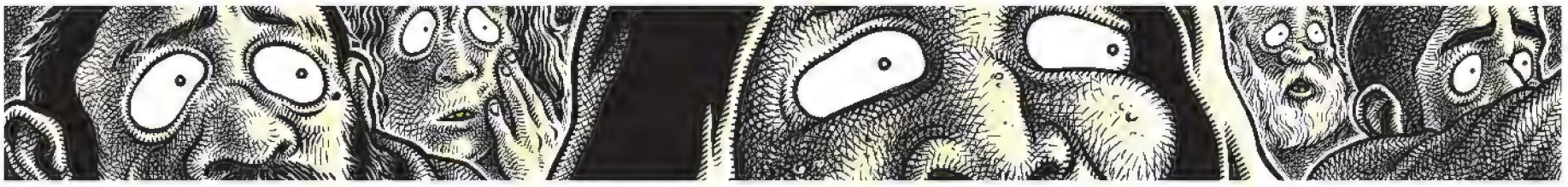

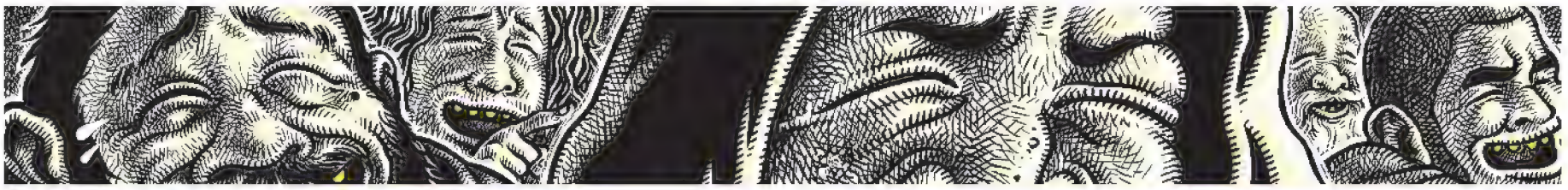

SON.-

DİKKAT BUYUR! DUYGU SARI

twitter.com/dikkatbuyur

Kendimle Ciddi Düşünüyorum

Hayata Dair Aklıma Takılan Birkaç Soru

Elbette benim de aklıma, dünyaya, varoluşa, insanın benliğine, toplumsal hayata dair pek çok soru takılıyor ve bunları Kartezyen Metodu kullanıp geceleri sabah ederek, elimde viski bardağım, dudağımın kenarında Küba puromla düşünüyorum sevgili okur. Nereden geldik, ahlak nedir, iyi-kötü nedir, varoluşumuzun amacı nedir... Bunların hepsini düşünüp hikmetli cevapları zaten epey zaman evvel vermiştim, sonuçta nedir yani, basit işler... Fakat ardından, aklıma çok daha kompleks sorular takılmaya başladı. Aristo, Heidegger, Kant gibi çeşitli ekollerden felsefeci kankalarıma danıştığım halde cevaplarını hala veremediğim birtakım sorular bunlar; sizlerle de paylaşmak isterim:

• Düzenli seks hayatı olanlar yatağı dağıtmadan mı sevişiyor?

• Dört sünni mezhebe göre hipster sakalın sünnet olması vacibken, badem bıyığın herhangi bir fıkhi hükmü olmaması, günümüz sosyal İslam toplumsal kurallarının bir çelişkisi midir?

• Karşı cinste neden güzellik arıyoruz, biz yeterince güzel değil miyiz? Eğer yeterince güzel değilsek neden kendimizde olmayan daha güzeli talep ediyoruz? Madem o da kendisinden daha güzelini talep edecek, o zaman bize neden baksın?

• Yıl olmuş 2015, neden hala "sistemin çarkları" gibi bir kalıp kullanıyoruz? Ortaçağ'da mıyız ki çarkla çalışsın bu sistem? Artık bu kalıbı sistemin hologramı, sistemin çipleri yahut sistemin soğuk füzyonu falan olarak revize etmemiz gerekmez mi?

• "Yatakta sınır tanımam" diyenler, 3 metreye 5 metre genişliğindeki yataklarda mı uyuyor?

• Kadınlar neden kendilerini güldüren erkeklerden hoşlanır? Bir erkeğin çilesini çekeceklerine mizah dergisi okumak akıllarına gelmiyor mu?

• "Kalabalıklar içinde yalnız" olan birey, halka açık alanda çekinmeden mastürbasyon yapıyor mu?

• Selena Gomez liseyi bitirdi mi?

• Kodak iflas edince Erol Atar da iflas etmiş sayıldı mı?

• Ölmüş bir zatın arkasından konuşmak/yorum yapmak dinen caiz değilken neden Peygamberin hayatı liselerde en çok tercih edilen ders oldu?

@fuatavni

Yazıp da çiz: **Nuri ÇETİN**

Öpücük atanınız bol olsun!

Hepimizin bildiği üzere sevdiceği öpmek, ona karşı duyduğumuz sevginin en güzel ifade ediliş biçimlerinden biridir. Peki her öpüş, aynı anlama mı gelir okur? Elbette hayır... Sevilen ve seven ne kadar başka olabiliyorsa, öpücüğün derinlikli anlamı da o denli farklılaşabilir... Nerenin öpülmesi ne anlama gelir, sizler için tahlil ettim. Buyrun buradan:

• **Gıdı öpmek:** Başat olarak şefkat ifadesidir fakat her an "Şimdi bu minnak beyaz gıdından seni öpüyorum ama bu her an daha aşağılara inmeyeceğim anlamına gelmesin" mesajı da taşıyabilir. Bu nedenle

gıdı öpücüğünün manası, şefkatle şehvetin o ince sınırında salınır.

• **Diz kapağı öpmek:** Sosyopat bir maşukun sevgisini ifade ediş biçimidir. Sosyopatların kendilerini ifade ediş biçimi sıradan insanlar gibi olmadığından ve bi dahi kendilerini ifade etmeye her beşer gibi muhtaç olduklarından, ihtiyaç duydukları kudreti diz kapağının önünden veya arkasından öpmekten alırlar. Zararsızdır, korkma bırak dizini tükmüklesin.

• **Baldır öpmek:** Baldır, özellikle kadın vücudunun, cinsel uzuvlarından sonraki en "doğurgan" yeri olduğundan, bir erkeğin kadını baldırından öpmesi onu oldukça çekici bulması anlamına gelir. Bu öpücük bir nevi, "Vücuduna hastayım" sinyali çakmaktır.

• **Enseden öpmek:** Enseden öpmek, biraz çekimserlik belirtisi taşıdığından, hazin bir mesajı da beraberinde taşır. Enseden öpen aşık, maşuğuna "Sen beni, benim seni sevdiğim kadar sevmiyorsun" tadında naif bir serzeniş yapıyor olabilir. Sevdiğin seni ensenden öpüyorsa, bu naif serzenişe kulak ver okur.

• **Boyundan öpmek:** Boyundan öpmek, artık öpüşün bir sonraki basamağına geçmek arzusunda olan aşığın "Seni bilmem ama ben niyeti bozdum" alt metinli mesajıdır. Hele bir de usul usul ve uzun uzun öpüyorsa, derhal boş bir ev bulun derim ben.

• **Dudaktan ıslaklı & tükmüklü öpmek:** Bu öpüş şekli sevdicekler arasında en sık tekrarlanan dokunsal iletişimdir. Gayet içgüdüsel olan bu öpücüğün esas amacı, tıpkı doğadaki bazı canlıların ait oldukları yerleri işeyerek işaretlemeleri gibidir: Bir sevdicek diğerine böyle bir öpücük kondurursa iç güdüleriyle sevdiğine, doğanın diğer canlılarına nispet, "Sen benimsin ulan!" der aslında.

• **Dudaktan minnak öpmek:** Bu öpüş şekli de yukarıdaki gibi içgüdüsel, hesapsız, dokunmaçlı iletişim modellerinden biridir. Bonobo maymunlarını bilirsin, insansılığa en yakın primatlardandır. Bonoboların denk

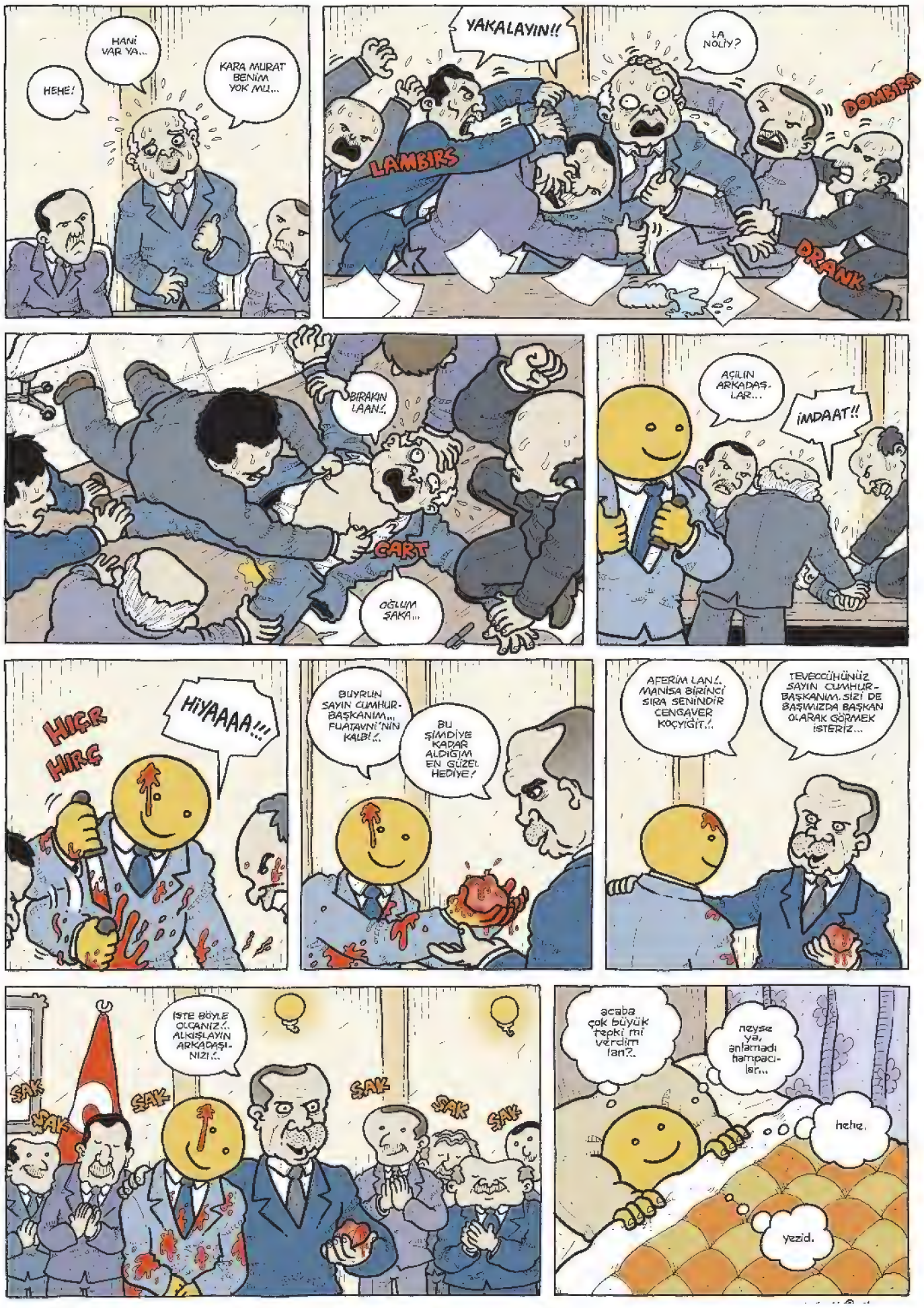

geldiklerinde "selamlaşmak için" birbirleriyle sevişmeleri gibi, insanlar da toplumsal düzende sevdicekleriyle bu şekilde selamlaşır. Eh, maalesef henüz cinsel devrim bizim ırkta gerçekleşmediği için biz insanlar her önümüze gelene "Selam naber cnm yhaa" diyerek lökkedenek dudaktan yapışamıyoruz...

• **Omuzdan öpmek:** Özellikle sevişme aktivitesi sonrasında yapıldığında, "Hamdolsun bugün de doyduk, sağol sevgili, iyi ki varsın" anlamına gelir.

• **Saç öpmek:** Bu öpme biçimi, aşıklık sanatının üst basamaklarında yer alır; zira saç öpmek, "Sana meftunum" demektir.

• **Dudakla yanağın kesiştiği yerden öpmek:** Yine çekimser bir öpme biçimi fakat enseden öpmek gibi hazin bir anlamı yok. Bu öpme biçiminin çekinikliği, karşı tarafın duygularından emin olamama durumundan kaynaklanır. "Seni çok istiyorum, bana bir sinyal çaksan kendimi de seni de yakacağım" demektir.

• **Kulaktan ıslak öpmek:** Boyundan öpmekle benzer bir anlama gelse de burada öpücüğü veren kişinin pek bir sabrı kalmamıştır, derhal suyun ısıtılmasını ister. Kulağa kondurulan ıslak öpücük, akreplerin tehlikeli çiftleşme dansını anımsatır bize.

• **Başbaşayken alından öpmek:** Özelllikle "başbaşayken" diyoruz zira sosyalleşmeyle birlikte pek çok jeste toplumsal bir anlam bindirildiğinden, halk içine alından öpmek "helalimsin" tadında bir anlama işaret eder. Oysa sevdiceğin başbaşayken alından öpmesi, "Korkma, ben varım" demektir.

• **Parmak uçlarından öpmek:** Parmak uçlarından öpmek saf ve süregelmesinin umulduğu bir sevginin işaretidir. Parmak uçlarından öpen kişi, sevdiğini her şeyiyle kabullenmeye hazır olduğunu ve ondan herhangi bir şartta vazgeçmeye hiç de niyetli olmadığını anlatır.

• **Burundan öpmek:** Sevdiceği burundan öpmek, ona karşı duyulan merhameti ve anaçlığı simgeler. Meali; "Sana o kadar kanım kaynıyor ki bazen seni kalbimin içine sokup, göğüs kafesimin içinde havasız bırakmak istiyorum"dur.

• **Avuç içinden öpmek:** Tam anlamıyla "Daha nen olayım isterdin, onursuzunum senin!" demektir.

• **Gözden öpmek:** Halk arasında ayrılık getirdiğine inanılan bir öpüş biçimidir. Bazıları bu sebeple sevdiceklerini gözden öpmekten kaçınırken bazıları bu batıl itikatları umursamadan kati bir inançla öper. Bu anlamda, bu öpücük biçimi bir nevi cesaret ifşasıdır.

Ilık alnınızdan öpüyorum.

Mustafa Atapay

• Yeni doğacak olan bir arkadaşımız için rahim aranmaktadır...

• Bu işte bir bok var araştırma şirketinden geliyoruz. Yaptığımız araştırmaya göre yılın en güzel boku size ait tebrik ederiz. Şimdi size bir adet kas gevşetici hediye ediyor başarılarınızın devamını diliyoruz.

• Niyetçiye gittim bir şey çıkmadı; kendimi aldatılmış bir geri zekalı gibi hissettim. Tavşanı alıp kaçtım; suyuna da pilav yaptım.

ALTERNATİF MEVSİM PARTİLERİ

• Türkiye Tarçınlı Sahlep Partisi. Kış ayları için birleşin, sahlep için.

• Kürt hareketi için, Kürt Böreği Candır partisi

• Milliyetçi hareket için, Kımız Ayran Partisi

• Liberaller için, Mayonez Ketçap Partisi

• **Alper Potuk:** Çok iyi topuk pası verebilen bir futbolcudur; topa vurdukça potuk potuk diye ses çıkartır.

• **Mayonez ve ketçap:** İkisinde de gol atmış futbolcu neşesi vardır.

• **Hardal:** Acar futbolcu daha bitirici vuruşlara sahiptir.

• Camı çatlamış telefon aslında en afilli telefondur. Yaşanmışlık vardır. Camdaki çatlaklar, ne acayiptir anılar.

• Can sıkıntısı kocaman bir konuşma balonu gibidir.

• Aksırık tıksırık öksürük adlı üç kanka, ciğerimde yelken açmış gezmektedir. Görenlerin, bu diyarların hâkimi öksürük şurubu handan medet ummaları gerektiği düşünülmektedir.

• Vapur düdüğü çalmayı düşünen hakem romantiktir.

Kötü espri: Tijen adlı sevgilisine ilişkide hijyene önem vererek espri yapma hali.

• Islak yırtık bir pabuç, üstelik çoraplar da su almış. Böylece üşüttü bu düşünce beni. Ben de üşüdüm ve yolda yürürken tedirgin şüpheci ve üzgün yürüyüşüm nasıl da kapadı tatlı duygularımın odalarını. Perdeleri içeri ışık almadı; böylece gündüz karanlıkta yürümeye başladım. Kafamı karanlıkta çarptım bir lamba direğine. İşte o an kafamda çaktı şimşekler, ışıldadı yıldızlar; böylece karanlık bitti. Bir kıza göz kırpmak istemiştim. Güzel küt saçları vardı. Kıza göz kırptığımı abisi fark etti. Birden küt diye vurdu sırtıma yumruğunu. Narin ciğerlerim sallandı. İçim titredi kalbim küt küt diye attı. Küt saçlı kız güzel bir kot giymişti ve güzeldi kütü. Ah çok kütü oldum. Neyse ben bu yazıdan çıkayım gideyim.

An: Bir sivilceyi patlatmaya hazırlanırkenki eşsiz ciddiyet.

Bahar: İtaatsiz isyan mevsimi.

Alice tarikatlar diyarında
Çok şekersin; Olips
Gıcıksın; polis
Kuzuların iç geçirmesi

İki doktorun diyaloğu:

Dr.Ziya: Tentürdiyot gibi mühimsin Nejat benim için... Ne zaman bir enfeksiyon riski olsa yanımdasın.

Dr.Nejat: Teşekkürler Ziya. Senin de güzel bir baygın havan var eter gibi ama neşter keskinliği taşıyor sözlerin tebrikler.

Dr.Ziya: O senin güzel miyobun. Beni nasıl görüyorsan öylesin.

Galoş

Ayağıma taktığım galoş beni eder hep bir nahoş. Kendimi sanırım bir virüs dezenfekte durumları... İstemem kalsın bu hijyen, atarım galoşu ayağımdan özgür olmak isterim hiçbir şeye aldırmam ben. Anadolu çocuğuyum ulan sıkar beni bu plastik, bu naylon. Olmasın böyle medeniyet, bitsin kılıfı dürülmüş bu eziyet.

Baht koşar at kazanır.

Zürafayı boynundan öpsem inceldiği yerden kopsun.

Kedimle çıktım yola bir yere varamadım.

Hayat sen plan yaparken pilav yapan şeydir.

Hayat zor brecht! Mert ol brecht mert ol.

Sırtından şüphelenen sırtlan.

Zigon sehpanın dayanılmaz hafifliği.

Para düşürmüştüm Türk Lirası, değer kaybediyordu yaralıydı. Fazla uzağa gidemez dedim. Az ileride buldum ve bir daha kaybolmasın diye yedim onu. (gnam gnam)

Kazancı Yokuşu'nda Bahar

Ferhan Şensoy

Kazancı Yokuşu'na bahar, kapıcı çocuklarının plastik toplarıyla geldi. Aliiksan'ın:

-Dolmagaleme layıg ol it! diye bağırdığı oğlu Memet, okuldan çok topa ilgi duyuyordu... Yokuşta çift kale maçlar yapılıyor, Memet yokuş yukarı da olsa, acar bir santrafor olabileceğini kanıtlayan belirtiler gösteriyordu.

-Yokuş okarı çalıştırtıyum, düz çayırda daha golay goşar, gibi karanlık düşüncelerle, andırgraund penceresinden tezahüratta bulunuyordu Aliiksan oğluna:

- Vur lan Memed, dolmagaleme layıg ol... Gır unun ayağını... Vur lan... Goş lan goş!

-İlişme oğlana, bırak.

-Oğlanı teşvik ediyom.

-Derse teşvik etsene, niye topa teşvik ediyon?

-Bu oğlanı topçu yapcam gız.

-Ne topçusu, Memed okuyacak!

-Memed bana çekmiş, okul sevmiyo. Topçu yapacam ben onu.

-Deli misin Aliiksan, topçu da neymiş?

-Bana bak gız, bu oğlan okuma sevmiyo... Hemen bişey olup para gazanması lazımlı.

Aliiksan kararını vermişti. Memed'in hemen bir işe koyulup para getirmesi gerekiyordu. Topçu olmasına karar vermeden önce Aliiksan, Memet'i karşısına alarak ona zeka testleri yapmıştı.

-Bakalım bakalım var mı bizim oğlanda ticaret zekası? diye düşünerek ilkin onun işportacı olup olamayacağını denedi.

-Önünde bi sergi malın var, danesini beş liradan satcan. Ne diye bağırırsın?

-Ne alırsan beş lira... Ne alırsan beş lira... diye afacanlaştı Memet.

-Olmaz! dedi Aliiksan. Karısı atıldı.

-Niye olmasınmış canım, bak çocuk ne güzel çığırıyur...

-Öyle çığırmanan mal satılmaz, geçti o devir.

-Peki ne diye bağırcaz?

-Bir dane alana, bir dane bedava...

Danesi on lira, ikincisi bedava...

-Aynı şey baba...

-Olsun, çığırdığın lafın içinde bedava lafı olacak... Hemi de iki dane birden satmış olucan...

-Herkes geri zekalı mı baba? Hem belki adam bi tane almak isteyecek... diye dikleşti Memet...

-Öyle çağırırsan iki dane alırlar işte salag.

-Milleti niye kandıralım baba?

-Annaşıldı Memed, senin zekan, ananınkıynan aynı, sen ticaret yapaman!.. diye de kararını vermişti Aliiksan, topçu yapacaktı bu oğlanı topçu olmak zeka istemezdi, kondüsyon olsun yeterdi. Ancak Memet'in annesi oğlunun topçu olmasını istemiyor, her az gelişmiş ülke annesi gibi;

-Doktur olsun... Möhendiz olsun... diyerek sarp ve dik yollar öneriyordu Memet'e.

...

Gözüpek kapıcının, oğlunu elinden tutarak, Dolmabahçesi'ne Fenerbaççe'nin antrenmanına götürdüğü Pazar günü ikindi suları Kazancı Yokuşu bayram yerine döndü. Albayım Necdet ve hücresi, beraat etmiş, tahliye olmuşlardı. Kendilerinin opera yangınıyla uzaktan yakından ilişkileri olmadığını ispat edebilmişlerdi sayın savcıya. Yusuf Bakkal'ın ölümüne üzülen Albayım Necdet:

-Mert bir bakkaldı... şeklinde olayı yorumlamış. Şoför Saim:

-Nerde o Aliiksan ibnesi? diye arabadan inmişti. Aliiksan'ın Fenerbahçe antrenmanına gittiğini öğrenince de Tuhafiyeci Fevzi'nin dükkanının önüne bir tabure atarak beklemeye koyulmuştu gözüpek kapıcıyı.

-Gel lan Ercüment, otur yanıma... diyerek tesbihini şakırdatmaya koyulmuştu. Ercüment, Saim Ağbi'sinin yanına kaldırıma çöktü saygıyla.

Ercüment mapusa girdiğinin ikinci akşamüstü, Saim Ağbi'sine ağlayarak, Melek Abla'nın aslında iyi bir karı olmadığını, Saim Ağbi'yi çok fena aldattığını, bir keresinde de kendisinin bile böyle bir tuzağa düşerek, elinde olmayan nedenlerle, Saim Ağbi'sine ihanet etmiş bulunduğunu salyasümük anlatınca, Saim, Ercüment'i üç yerinden şişlemiş, iki gün sonra da:

-İcabında haso delikanlısın lan Ercü, diye onu bağrına basmıştı. Mapushane psikolojisi bambaşka oluyordu, Albayım Necdet bile, yatağında ayakkabılarıyla yatan Şoför Saim'i affetmişti ilk haftanın sonunda. İnsanlar birbirlerine alışıyor, insanlar birbirlerini seviyordu mapushanede.

...

Aliiksan antrenörün hangisi olduğunu ilk yarım saatin sonunda öğrenmiş, Memet'i antrenöre götürerek:

-Göreceksin sör bey... Gondüksüyonu bomba gibin... İt gibi çalıştırdım ben onu... demiş ve Memet'i antrenörün önüne doğru itmişti.

-Buyurun sör bey, eti senin kemiği benim.

Pek eti kalmamış olan Memet şaşkınlıkla çevresine bakınırken, çok az Türkçe anlayabilen antrenör:

-Wat's happening? diye sorarak, sık sık ellerini iki yana açıyor, bu herifle yanındaki küçük çocuğun antrenman sahasının dışına çıkarılmasını istiyordu kulüp yetkililerinden. İki üç kişi Aliiksan ve Memet'i derdest ederek, Dolmabahçesi'nin dışına koydular. Kös kös evin yolunu tuttular baba oğul...

-Sen de beni önce küçük bi takıma götür bakalım... Öyle hemen Fener'e alırlar mı adamı?

-İstemez, ya Fenerbaççesi'nde oynayacan, ya da oynamıyacan bu boku... gibi sözler sarf ederek Kabataş'tan Fındıklı'ya doğru yürümeye koyuldular.

Kazancı Yokuşu'nda bir Nisan akşamı rahatsızlığı hüküm sürüyordu. Herkesler merak ediyordu Saim'in Aliiksan'a ne yapacağını... Televizyonda reklamlara çıkan çocuk, Yavuz, haybeden sarışın Nesrin penceredeydiler. Müfit duş alıyordu. Komisyoncu Yardımcısı Haluk ve Terzi Mahmut, Karadeniz Çayevi'nin önünde tavla oynayarak olayların gelişmesini bekliyorlardı. Albayım Necdet ara sıra pencereye çıkıyor, durumu tarassut ederek tekrar içeri giriyordu. Sormagir'in işiz güçsüz delikanlıları ise bu ölüm sessizliğini bozmaya cesaret edemediklerinden, kaldırıma oturmuş heyecanla bekliyorlardı... Bıçak açmıyordu Saim'in ağzını. Aliiksan'ın karısı, andırgraund penceresinde yükselmeye uğraşıyor, korkulu bakışlarla yokuşun aşağılarını gözetliyordu. Aliiksan'la Memet'i görür görmez bağıracaktı. Kaç Aliiksan, diyecekti kocasına. Saim'in gözü dönmüştü. Belki Memet'e bir şey yapardı. Hop hop atıyordu kapıcı karısının yüreği.

...

Müfit bornozuyla pencereye fırladı. Haybeden sarışın Nesrin'in annesi, Oduncu'nun karısı Hatça'nım, Tuhafiyeci Fevzi'nin karısı, çoluk çocuk pencerelere üşüştüler. Aliiksan ilkin Saim'i görmemiş, aralarında yüz metre kaldığında da göz göze gelmişler, geri dönmek olanaksızlaşmıştı. Bir an duraladı. Memet'i öbür tarafına alarak elinden tuttu, yürümeye devam etti Aliiksan. Ürkek adımlarla Saim'e yaklaştı:

-Geçmiş olsun Saim Bey...

-Gel lan buraya! diyerek kedi gibi atladı Saim yolun ortasına. Yapıştı Aliiksan'ın yakasına. Ercüment de Saim Ağbi'sinin peşinden atladı.

-Ben bi para verirler sanmıştım... Fakirik fıkarayık, gusurumuza galma Sayim Bey. Ben ettim sen eyleme Sayim Bey... Gulun kölen oliim Sayim Bey... diye yalvarıp yakarıyordu Aliiksan.

-Sus köpek! dedi, iki tokat aşketti Şoför Saim. Ercüment de bir tane patlatıyordu ki:

-Sen karışma Ercü! diyerek engelledi onu Saim. Ercü karışmadı. Bir balgam attı Aliiksan'ın gözünün üstüne Saim.

-Köpek, şindi seni öldürsem, adam yerine koyulmuş olursun...

-Etme eyleme Sayim Bey!

-Bundan sonra sana evden çıkmak yasak. Ben de seni hapsediyorum ulan puşt. Sokağa çıktığını görürsem hiç dinlemem bıçaklarım. Hadi bas git!..

Kös kös gitti Aliiksan.

...

-Bırakın Saim, bırakın çıksın artık. On gün oldu... diye seslendi Albayım Necdet.

-Sen bu işe garışma la Necdet Albay! diye küstahlaştı Ercüment. Aslında Albayım Necdet, planı bozan ve hepsinin hapse girmesinin biricik nedeni olan bu aptal oğlana çok sinirleniyor, prensip olarak, hapse girdikleri günden beri Ercüment'le konuşmuyordu.

-Ben Saim'e söylüyorum, dedi sinirle Albayım Necdet.

-Bırak otursun evde Necdet Ağbi, çıkıp da ne bok yiyecek pezemenk? dedi Saim. Üstelemedi Albayım Necdet, penceresini kapattı. Ayakkabılarını giydi. Anahtarlarını alıp almadığını yoklayarak çıktı evinden. Ağır ağır yokuşu çıktı. Nisan'ın son günü gelmiş çatmış, Komisyoncu Nurettin kiraları toplamak üzere küçük bir canavar gibi dükkanın önüne sandalye atmış, dört bir yanı kesiyordu. Albayım Necdet'i görünce ayağa kalktı, selam verdi uzaktan. Neredeyse, nasılsınız gibilerden bağıracaktı ki, durumu anlayan Albayım Necdet:

-Bankaya çıkıyorum, dönüşte uğrayacağım... dedi.

İçi rahat eden Nurettin, gülerek:

-Estağfurullah albayım ben onun için şey etmedim...dedi. Albayım Necdet oralı olmayarak yokuşu çıktı.

...

Taksim'e çıktığında yorulmuştu Albayım Necdet. Sanki hiç yorulmamış gibi bir sipahi yakarak bankanın yolunu tuttu.

...

Kasap, bakkal, manav o akşam çok iyi karşıladılar Albayım Necdet'i. Nisan'ın 31'i akşamı Albayım Necdet esnafın tek müşterisiydi. Bütün gün sinek avlamıştı hepsi. Albayım Necdet alışverişi tamamlayarak evinin yolunu tuttu. O akşam garip bir sessizlik bürümüştü Kazancı Yokuşu'nu. Ayın son günleri hep böyle olurdu. Herkeste paralar suyunu çeker, herkesler erkenden yatar uyurdu.

...

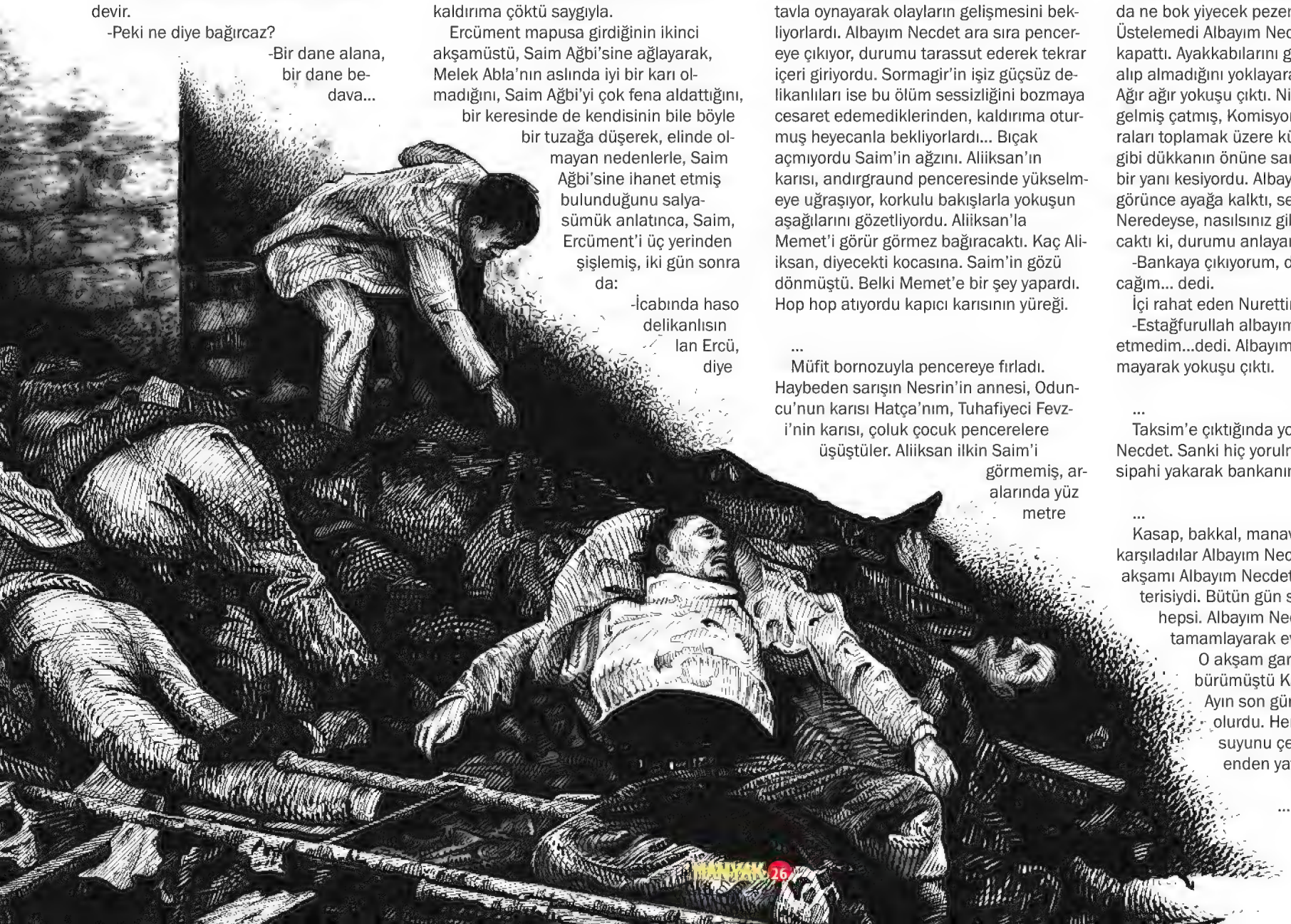

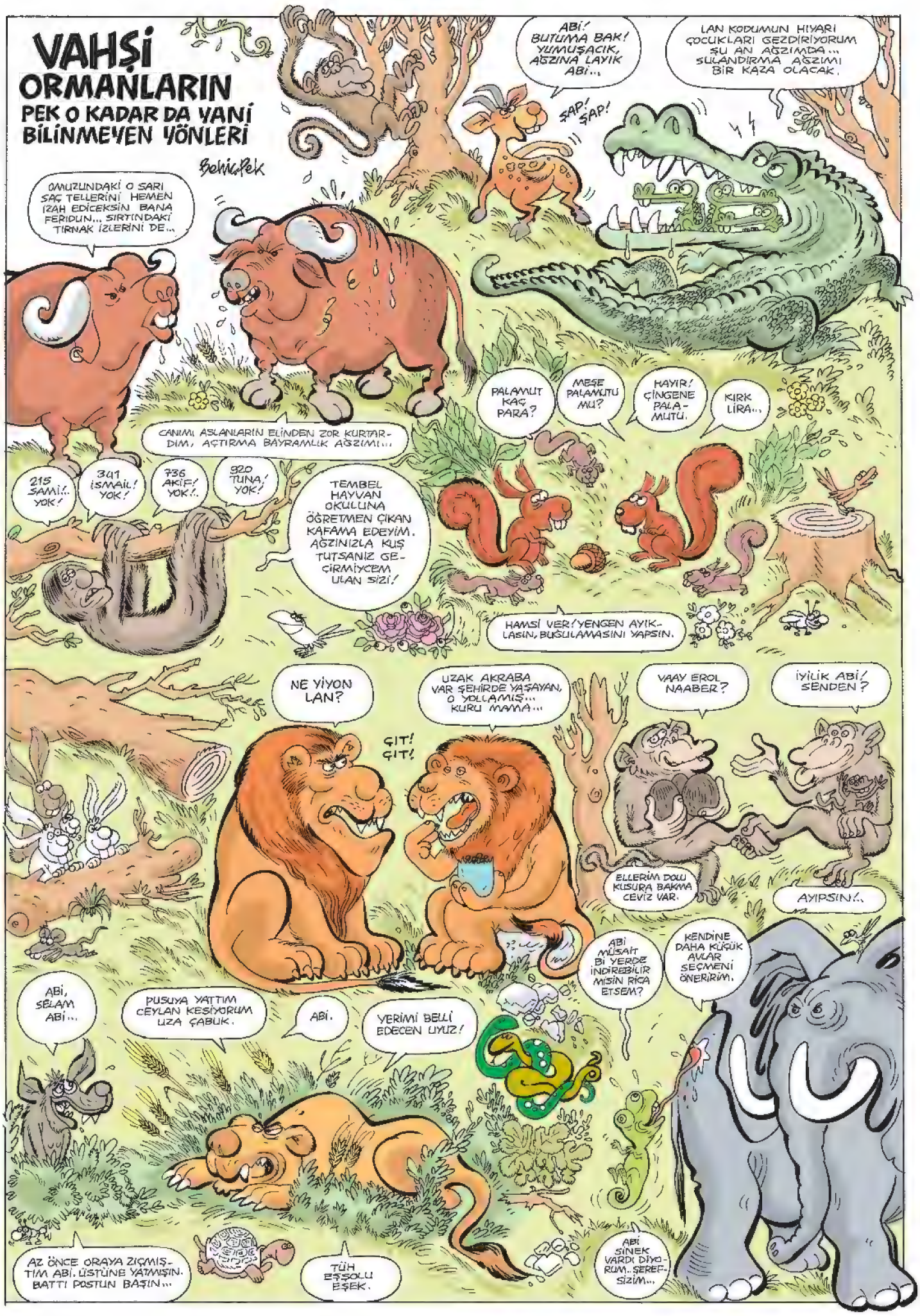

O gece Seul Lokantası'nda şarkılar söyleyerek sabahın körüne dek içen Müfit, Yavuz ve Ercüment ertesi gün çok geç kalktılar.

-Galkın la galkın bayrama gitcez!.. diye uyandırdı onları Ercüment.

-Taksim Meydanı ana-baba günü oğlum... Galkın la durman galkın...

-Ne bayramı oğlum Ercü, n'oluyorsun?

-Emekçi bayramı la, bugün 1 Mayıs ya la Yavuz...

Münir Ağbi o sabah Yusuf Bakkal'da, iki bira arasında, bu bayramın kardeşlik bayramı olduğunu, bu bayramın Kazancı Yokuşu'nun kahraman insancıklarının bayramı olduğunu anlatınca Şoför Saim de:

-Madem bayram çık ulan, benden bulma belanı köpek. Hadi çık! diye Aliiksan'ı azat etmişti. Aliiksan, oğlu Memet'in elinden tutmuş, bahar ve çiçek bayramını kutlamak üzere ağır ağır Taksim'e çıkıyordu. Müfit, Yavuz ve Ercüment evden sokağa döküldüler. Taksim'den davul zurna sesleri geliyordu. Kadri Bey 1 Mayıs'ı evinin penceresinden izlemeye koyulmuştu; sigara üstüne sigara içiyordu. Aliiksan ve Memet Taksim'e çıktıklarında işçiler hora tepiyorlardı. Memet dondurma istedi. Bayramdır diye cömertliği tuttu Aliiksan'ın. Yetmiş beş kuruşluk dondurma aldı Memet'e. Ancak Memet dondurmasıyla yetinemeyerek:

-N'oluyor orda n'oluyor?.. Orayı da görcem... gibi rahatsızlıklar vermeye başladı. Aliiksan oğlunu omzuna oturttu. Memet babasının omzunda bir yandan dondurmasını yiyor, bir yandan da herkesten yüksekte olmanın keyfiyle çevresindeki kalabalığa bakıyorken üç el silah patladı.

İlkin Memet'in dondurması yere düştü; sonra Memet dondurmanın yanına yığıldı. Kan oldu Memet'in dondurması.

-Memed! diyebildi Aliiksan. Şaşkındı. Bir kaçışmadır başlamış, insanlar Memet'in üstünden geçiyorlardı. Çekti aldı oğlunu ayaklar altından, kucakladı, Sıraselviler'e doğru koşturmaya başladı gözüpek kapıcı. Silah sesleri çoğalmış, insanlar Kazancı Yokuşu'ndan aşağı kaçıyorlardı. Ezenler, düşenler, ezilenler... Çığlık, çığlığa karışıyordu.

-Araba yok mu, yaralı var!

-Kim bu arabanın sahibi? sesleri arasında bombalar patlamaya başladı. Kurşunların ardı arkası gelmiyordu. Münir Ağbi, kızını ceketinin altına almış yüzükoyun yatıyorlardı Atatürk Anıtı'nın dibinde. Kaçamamışlardı. Münir Ağbi'nin kızı koşamazdı. Ercüment eve tabancasını almaya seğirtiyordu ki Pamuk Eczanesi'nin önüne yığıldı.

-Vurulduk 'mına goyim... diye düştü başı. Ercüment'in vurulduğunu gören Komisyoncu Yardımcısı Haluk, ona doğru koşarken caddenin ortasına düştü sırtüstü; Haluk'un ağzından koyu kırmızı bir kan sızdı. Makinalı tüfek ateşi başlamıştı. Albayım Necdet, Mete Caddesi'ne doğru kaçmayı şavullarken, kalabalığın içinde ezilmek üzere olan Melek Abla'yı görmüş, onu orada bırakmayı yediremeyişti kendine. Sert bir hareketle çekti aldı Melek Abla'yı kalabalığın arasından. Güçlü kuvvetliydi Albayım Necdet... Melek Abla'nın bilezikli kolu şakırdadı.

-Sağol Albay!

-Rica ederim!

İlk kez birbirlerine böyle bakıyorlardı Albayım Necdet'le Melek Abla. Belki bir an böyle göz göze gelip durmasalar, ne makinalı tüfek kurşunlarına hedef olurlar, ne de cesetleri üzerinden panzerler geçerdi. Bu arada Taksim Parkı'nda Bünyamin'le Avni el ele can çekişiyorlardı.

-Elli liralarını helal et Bünyamin!

-Yahu Avniciğim, ateş edenler kim? Yunan mı? sözleri her ikisinin de son konuşmaları oldu. Müfit ve Yavuz hiç beyanatta bulunmadan hemen ölmüşlerdi. Televizyonda reklamlara çıkan çocuk ayağından yaralanmış, yardımına yetişen Koreli koluna girmiş, hızla Kazancı Yokuşu'ndan aşağı iniyorlardı. Yanlarından koşarak Terzi Mahmut, Manav Recep ve alnı boncuk boncuk ter Tuhafiyeci Fevzi geçtiler. Koreli güçlükle yürüyebilen, televizyonda reklamlara çıkan çocuğu bırakıp kaçmayı erkekliğine yediremiyorsa da haybeden kurşunlarla ölmeyi de pek istemiyordu. Kore'de ölmemişti o, Taksim'de mi ölecekti!..

-Biraz daha çabuk anam! dedi Koreli

-Sen git... dedi televizyonda reklamlara çıkan çocuk. Tam Koreli:

-Ayıp ediyorsun, gibilerinden gerdan kırarken Kazancı Yokuşu'nun aşağılarından makinalı tüfek ateşi başladı. Tuhafiyeci Fevzi, Koreli, televizyonda reklamlara çıkan çocuk ve Terzi Mahmut hemen, Manav Recep bir süre can çekiştikten sonra öldüler. Bir saat içinde büyük bir sessizlik bürümüştü ortalığı. Cankurtaranlar cesetleri alıp gitmişler, kan birikintileri kurumamıştı henüz. Göçmüş bir şekilde yokuşa saptı Aliiksan. Gözlerinin içi yanıyordu. İlkyardım'a yetiştirildiğinde Memet çoktan ölmüştü. Aliiksan İlkyardım'dan çıkarken de Şoför Saim'in ölüsünü getirmişlerdi hastaneye. Deli gibi iniyordu Aliiksan yokuşu:

-Pis gominstler... Allahsızlar... diye haykırıyordu gözüpek kapıcı. Gözüpek kapıcının karısı bütün gece ince bir sesten ağlamayı sürdürdü. Ertesi günkü gastelerde Memet'in resmi vardı.

"Maocu mu? Leninci mi?" yazıyordu resmin altında.

Kazancı Yokuşu'nun Mayıs kiralarını ödeyemeden ölen kahraman insancıklarının cenaze masraflarını Komisyoncu Nurettin karşıladı.

KAYNAK: Kazancı Yokuşu (Üstadın affına sığınılarak kısaltılmıştır)
Sayfa Editörü: Füsun Hamzaoğlu
İllüstrasyon: Sinan Arık

HASTALIKTA SAĞLIKTA

TOLGA HIRSOVA
twitter: @hirsova

HOUSTON, TEKSAS, ABD

OCAK 2015

ANLATACAKLARIM BİR ÇOĞUNUZA SIRADAN GELEBİLİR.

GERÇEK AŞKI ARAYAN İNSANLARLA İLGİLİ ONLARCA ROMANTİK KOMEDİ İZLEMİŞSİNİZDİR.

BENİM HİKAYEM DE ÇOK FARKLI DEĞİL ASLINDA AMA YİNE DE BANA ÖZEL.

HAYATIM BOYUNCA GERÇEK AŞKI ARADIM.

BU UĞURDA O KADAR SALAKÇA ŞEYLER YAPTIM Kİ...

GEÇMİŞTE BİRLİKTE OLDUĞUM İNSANLARIN HİÇBİRİNİN BANA GÖRE OLMADIĞINI ŞİMDİ ANLIYORUM.

KİMSEYE HAKSIZLIK ETMEK DE İSTEMEM, BİRÇOĞU İYİ İNSANLARDI.

HATTA KİMİ BENİ GERÇEKTEN SEVDİ.

BEN DE ONLARI SEVDİĞİMİ SANMIŞTIM.

YİNE DE HEP DERİNLERDE BİR YERLERDE BİR ŞEYLERİN EKSİKLİĞİNİ HİSSETTİM.

HİÇBİRİ ŞİMDİ HİSSETTİĞİM GİBİ HİSSETİRMEMİŞTİ BANA.

SONUNDA GERÇEK AŞKI HEP YANLIŞ YERLERDE ARADIĞIMI FARK ETTİM.

BU DA SİZE BİR KLİŞE GİBİ GELEBİLİR AMA...

...GERÇEK AŞK, BELKİ DE BAKMAYI EN SON AKIL EDEBİLECEĞİN YERDE.

İÇİNDE!

ARTIK ARAYIŞIMIN BİTTİĞİNİ BİLİYORUM.

BUNU TÜM BENLİĞİMLE HİSSEDİYORUM.

BİTEN HER YOLCULUK GİBİ HÜZÜNLÜ BİR TARAFI OLSA DA MUTLUYUM.

HASTALIKTA SAĞLIKTA...

EVET!

YASMIN ELEBY 40 YAŞINDA GERÇEK AŞK ARAYIŞINA SON VEREREK KENDİSİYLE EVLENDİ. BU HİKAYE ASLINA SADIK KALMA GAYRETİ OLMADAN YENİDEN KURGULANMIŞTIR. GERÇEK ELBY AFRO-AMERİKAN BİR KADINDIR VE MUHTEMELEN DÜĞÜNÜNDE BUNA BENZER BİR KONUŞMA YAPMAMIŞTIR.

ÖTE YANDAN NASA UZAY MEKİĞİ PROGRAMINA SON VERDİĞİNDEN TEMMUZ 2011'DEN BERİ HOUSTON SEMALARINDA JUMBO JET ÜZERİNDE BİR UZAY MEKİĞİ DE GÖREMEZSİNİZ ;)

Atilla ATALAY

KONULU GEYİK

BETTONN

• • • Çocukken hangimiz sahilde kumdan kaleler yapmadık ki? O kumun içine azıcık çimento katıyorsunuz, beton- inşaat oluyor, olay bu kadar. Ha ama her gün baklava börek bile yesen tiksinirsin o ayrı...

• • • Uzun yıllar miki sektöründe faaliyet göstermeme rağmen, şu kardeşiniz betonun ilmini tahsil etmiş bi insan esasen. Kapı gibi İTÜ İnşaat Mühendisliği diplomam var. Ama itiraf edeyim, sevdiğimden değil. Çocuk aklımla, camdan içeri cıvık beton sıkarak evimizi kuşatan adamlara karşı koyabilmek için. Aralarına karışmaya henüz on yaşındayken karar vermiştim. Ama anladım ki o mafyoz alemde; mimar, mühendis, avukat filan taklayan yok. Rabbıma şükürler olsun, tek müteahhit eli sıkmadan diplomamı kenara koydum.

• • • Günümüzde betona sevgi konusunda bir "sıhıntı yok". Çağlar içinde, bir grup insan tarafından en çok sevildiği zaman. Söyledim, ben sevmiyorum ama sevene saygı duyarım, aralarına girmem. Biliyorum ki, inşaatı her şeyden çok seven, durduğu yerde balkonu iki metre genişletip banyoyu yıktıran, çatı arasına iki oda sıkıştırıp komşu parsele dört metre taşma planları kuran birçok insan var. Bana kalırsa o inşaat, o yıkıp yapmalar, genişletip kendine yer açmalar, o kimselerin ruhunda cereyan ediyo. Ama tabii bir de psikiyatri diplomam olmadığı için konuyu uzmanlarına bırakıyorum.

Oysa bakınız fitbol ve inşaat konusunda böyle "konuyu uzmanlara bırakma" gibi bir şansınız bu ülkede asla olmaz. Herkeş inşaat ve fitboldan bir şekilde anlar... Dozer, eskavatör gibi bi takım sarı inşaat makinalarını henüz çözebilmiş diiliz ama onları da gördüğümüz yerde uzun uzun seyrederek işi kapacağımızdan eminim... Sıhıntı yok...

• • • Yeri gelmişken yapılan inşaatlar arasında en çok spekülasyonun döndüğü Aksaray ilen ilgili halamgilin fikrini söylemeden geçemeyeceğim. Kendisi kaç odalı olduğu tam olarak bilinemeyen saray hakkında "Canım bu prestij meselesi. Koskoca Reis-i cumhur, stüdyo tipi dairede oturacak diil ya. Size ne kaç odası varsa?" diyor.

• • • Çok beton, çok beton kamyonu gerektiriyor. Bir sıkışık trafikte sayın, üçten aşağı görürseniz, inşaat sektöründe sıhıntı var demektir. Beton kamyonlarının en sevmediği şey, trafik sıkışıklığı... Arkalarındaki döner tamburda taşınan beton yolda gereğinden fazla oyalanırsa akışkanlığını kaybediyor bi nevi "donma" ya başlıyor, yüksek katlara pompalanırken sıhıntı oluyor. O bakımdan bazı beton kamyonları uçarak gider. Ekmeklerinin peşindediler, ilmi bir nedenle gazı kökmektedirler, kendilerine kızılmamasını, inşaat sektörüne yol açılmasını rica ediyorum.

• • • Ben uydurdum sanıyolar ama "Kentsel dönderim" lafını ilk kez Küçükçekmece'de bir kıraathane esnafından duydum. "Betonu sev, çimentoyu muhafaza et, sincabı döğ" lafını ise ben uydurdum hakkaten. Sincapları çok severim, evet... Ve evet, aralıksız kentsel dönderim nedeniyle ıslak betona yazılan yazı kalıcı olmuyor maalesef.

• • • Bu arada inşaat camiası için sincaptan çok daha zararlı hayvanlar vardır hakkaten. Bunlar martılardır kardeşlerim. Şöyle izah edeyim: Tabii, beton binanın dışında yollar, tüneller, limanlar, havaalanları, baraj vb gibi akarsu yapıları da inşa ediliyor, biz bunlara ilmî olarak "çılgın projeler" adı veriyoruz. Şaka bir yana, baraj inşaatlarında içme suyu kalitesinin korunması bahsinde martılar ve diğer su kuşlarıyla mücadelenin önemli bir yeri var. Çünkü naapıyor, pisliyor hayvan. Bu nedenle içme suyu amaçlı yapılmış birçok barajın etrafında özel frekanslarda kuşları uzak tutan yayınlar filan yapılır.

Su temini ve çevre sağlığı deye bir derste, Prof Yılmaz Muslu'nun Gordon Maskew Fair ve John Charles Geyer diye iki bilim insanından çevirdiği kitabı okuyorduk. Kitap boyunca çevirmenin dili, özellikle dip notları, tuhaf ağdalı ve niyeyse öfkeli bir üslupta kaleme alınmıştı. Uzatmadan size hocanın kuşlarla açıkça kavga ettiği bölümü aynen alıntılayayım:

"Martıların uçtukları bölgelerde bulunan hazneler bazan bu pis yaratıklar tarafından kirletilirler. Kuru sıkı atmak ve gerekirse diğer kuşlar meyanında deniz martılarını da zaman zaman öldürmek suretiyle bunlar korkutulup kaçırılabilir ve bir daha geri dönüp rahatsız etme süreleri ertelenebilir. Karabataklaların ve bazı ördek çeşitlerinin hazneler üzerine tünemesinin önüne ancak bu kuşları imha etmek suretiyle geçilebilir..." İlerleyen satırlarda serçelerle bile hesaplaşılıyor...

Sonuç: İnşaata karşı koyan hangi canlı olursa olsun, sonu kötü...

• • • Yüreğim kaldırmadı uzun uzun arayıp babamın sakladığı gazeteyi bulamadım. Ama kardeşinize inanınız vaktiyle bizim evin önüne ruhsatsız yapılmaya başlanan Yıldırım Saray Apartımanı'nın inşaat tabelasında "Mal Sahibi:Cenab-ı Allah" yazıyordu ve bu o zamanın Yeni Ortam ve Cumhuriyet gazetelerinde resmiyle filan çıkmıştı.

O zaman ruhsatsız inşaat yapan bir müteahhitin bu yaklaşımına pek şaşırmıştık. Şimdi ise çok şükür o günler geride kaldı. Ahaha... Neyse asıl ben başka bi şey anlatmak için o resmi bulmaya uğraştım. Aradan yıllar yıllar geçti. Geçen gün arkadaşları babamı anıyorlardı, kahveden yaşlı bir arkadaşı taziye için eve de gelmek istediğinden diğer yaşlı amcaya "Ya Atalay Bey nerde oturuyordu" diye sordu. Diğer amca Yıldırım Saray'ı hatırlayamadı her halde "Cenab- ı Allah'ın Apartmanı vardı ya onun arkasında" dedi, öbür amca hemen anladı neresi olduğunu. Sonra işte, babamın hayatının bir kısmında o inşaatla mücadele ettiği geldi aklıma, çok pis ağladım ben kendi kendime... (Bkz Civciv Kutusu- İletişim Yayınları)

• • • Gözde inşaat sektöründen miki işine geçen bir ben değilim. Gırgır Dönemi'nden şimdi Cumhuriyet'te çizen Hakan Çelik, inşaat mühendisidir. Yine karikatürist Serhat Gürpınar ve Gırgır Dergisi Eski Yazı İşleri Müdürü Turhan Günay da kısa dönemlerle İTÜ İnşaat'ta okumuştur. Bir çok miki işine beraberce imza attığımız Can Barslan ise aslen iyi bir mimardır. Bilemedik işte, o günden bu günleri göremedik. Şimdi bir çok inşaatı sür'atle neticelendirme noktasında, düğme üstüne düğmeye basıyor olacaktık...

• • • Yazının finaline yaklaşırken, mühendis şapkamınan, ciddiye alımasını istediğim bir iki önerim olucak, valla ciddiyim:

• • • İlki "mantolama" hususu. Bizim mahallede herkeş yaptırdı. Dışardan evlere rengarenk panolar yapıştırıp üzerini sıvıyorlar. Fekat bunların önemli bir kısmı bildiğin zehir. Şöyle ki; "mantolama" sırasında hemen hepsi ileri kanserojen ve yangını kolaylaştırıcı plastik türevi panolar kullanılıyor. Özellikle eski binalara yapılan uygulamalarda tutturma vidaları için matkapla açılan yüzlerce, hatta binlerce delikle beton dayanımı zayıflatılıyor. Plastik pencere, hatta son zamanlarda plastik kapı doğramalarıyla olay taçlanıyor. Kendinizi hastalıklı bir kutuya kitliyorsunuz annem. Isı yalıtımı sonradan kaplamayla değil inşa sırasında tuğla sıraları, ya da sandviç paneller arasına uygulanan levhalarla daha sağlıklı ve fonksiyonel olur. Hah...

İkincisi; üst geçit tıkanması hususu. Google'dan arayın bir yılda üç kez filan oluyo. Özellikle İstanbul E 5 te pazar günleri üst geçitte yaya trafiği tıkanıyo. Yaylar ne aşağı ne yukarı hiç biyere gidemeden saatlerce öyle kalıyolar... Ramak ölçü birimiynen konuşuyorum; giderek artan "üst geçit tıkanması" nda yaya ezilmesi, düşmesi ve/veya üst geçidin çökmesi gibi elim bir hadiseye ramak kaldı. E5'e paralel koç gibi deniz var, deniz otobüsü ihalesinden de ekmek çıkar bakınız, Sirkeci Halkalı trenini (hızlı olmasın varsın) filan "devreye alın", düğmeye müğmeye basın, sür'atle neticelendirin, kurban olıyım bak, "ramak" diyorum...

Son talimatlarımı da verip yatmaya gidiyorum: Ayşe tatile çıksın, Zehra Ankara'yı yazsın...

BİZİM İŞİMİZİN EN BÜYÜK ZORLUĞU NE, BİLİYONUZ MU?.. NE O, NE DE BU... TAM DA AKLINIZA GELEN ŞEY...

CAHİT!..

TEMUÇİN?..

ABİ, EKİBİ TEKRAR TOPLUYORUM... NE DERSİN?..

CİDDİ Mİ?.. BAŞKA İŞLERİM VARDI AMA KABUL BE!

LİSTE HAZIRLADIM... SEN ŞUNLARI BUL, BEN DE BUNLARI... 3 GÜN SONRA BURDA BULUŞALIM...

TAKSİ

VAAY, SEN DE Mİ GELDİN?

ÇAK!

NABER?..

HADİ EKİP!.. GELİN!..

İŞTE BURASI!..

HERKES GİRSİN!

TAMAM MIYIZ ARKADAŞLAR?..

HI...

AA, MISIR...

AY ANNE OLMUYO... SÜSLENDİM CİLVE YAPTIM, KOCAM ORALI DİİL. ZATEN SÜTLÜ MISIR TANESİ İŞİNDEN DE AYRILDI... BENCE MAAKKAK BAŞKA Bİ KARI VAR... GECENİN Bİ YA....

AA BAK, TAM LAFININ ÜSTÜNE... GENE GİDİYO BU... BİLİYOM O KALTAĞA GİDİYO...

Bİ TAKİP ET HERİFİ...BAKALIM NAPÇAK?..

BA BA NASIL KOŞUYO.. ACELEN VAR Dİ Mİ? ŞILLIK BEKLİYO DİMİ?.. AMA DUR SEEN!..

HNNN!.. NHSSS!..

AA... NOLUYO BU ADAMA BE?!

AH ZAVALLI KOCACIM, GÜNAHINI ALMIŞIM BAŞKA KADIN VAR DİYE... MEĞER KAYBOLUNCA KURT ADAM OLUYOMUŞ.

HARR!

AY YETİŞİP DE YARDIM EDİYİM. GENE DE BUNCA YILLIK BEYİMDİR... AY DUR KÖŞEYİ DÖND...ÖZDEMİİR! ÖZDEMİİR!..

AHİYYY!.. ALÇAAK!.. ŞEREFSİZ ADAM!.. VARMIŞ İŞTE, YANILMAMIŞIM!.BAŞKA Bİ KADIN VARMIŞ... HEM DE UYUZ Bİ SOKAK KÖPEĞİ İLE ALDATIYOMUŞ BENİ!.. VAH BAŞIIM!..

ROZETLER

Derya Suyun

70'li yılların sonları... Küçük bir Karadeniz liman şehrinin liseli gençleriyiz. O karmaşık yıllarda solda duruyoruz, soldan besleniyoruz... Okulumuz tüm Karadeniz'de solun kalesi olarak nam salmış...

BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM MÜCADELESİNDE KURTULUŞ... SON SAYI GELDİ.. KURTULUŞ ALIR MIYDINIZ HOCAM?

EVLADIM DÜN ALDIM YA İŞTE HÜR GÜN KURTULUŞ MU ALACAĞIM...

O zamanlar şimdiki gibi Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlığı moda değildi... Atatürk'e ve Cumhuriyetin kazanımlarına tartışmasız sahip çıkıyorduk. Okulumuzdaki bütün sol fraksiyonların tek ortak paydası Atatürk'ün Kocatepede'ki resminin yakalara takılmış rozetiydi...

FİZİK

Arkadaşımız Hakan'ın yakasında da Atatürk rozeti vardı. Fakat yakasının arkasındaki gizli rozeti O'nu hemen farklılaştırıyordu... O günkü gençlik heyecanlarımız içinde Hakan'ın o rozeti mücevher niteliğindeydi.

YA HASTAYIM SENİN ŞU ROZETİNE...

YA HASTAYIM SENİN ŞU ROZETİNE...

Hakan'ın yakasının arkasındaki gizli rozeti Sovyet devriminin mimarı ve teorisyeni Lenin'den başkası değildi...

BJIKCM

Peki Hakan şimdilerde her tarafa saçılmış olan herbiri sanat şaheseri o zamanların, baskı, zulüm ve yoksunlukları içinde bu rozeti nasıl edinmişti. Hakan'a bağlanalım o anlatsın.

O ZAMANLAR SOVYET GEMİLERİNİN SIK SIK UĞRADIĞI ŞEHRİMİZİN LİMANINA DEMİR ATMIŞ BİR GEMİ MÜRETTABATINA RASTLADIM.

Giriş ve çıkışların kesinlikle yasak olduğu liman bölgesinin emniyet tarafında çok iyi gözlendiği söylenirdi... Sovyet gemisinde bir mürettabat mecburen çıkmak durumunda kalırsa, limanın kapısındaki görevli emniyeti arar emniyette bu sovyet gemicinin peşine polis takardı.

BATI KAYA

DO YOU SPEAK ENGLISH?

YEAP!

ARE YOU COP?

NO, I AM NOT. I AM A TURKISH COMMUNIST.

THEN WHAT İS IT THAT YOU ASK FROM ME?

I WOULD LİKE TO HAVE A BADGE WHIT LENIN ON IT.

Rus gemici o an elini cebine soktu ve Lenin rozetini kaşla göz arasında yer bıraktı. İşte Komünist olmak böyle bir şeydi... Paylaşmaktı.

THANK... THANK YOU..

Bu hikayeyi dinlediğimiz an arkadaşım Haydarla en kısa zamanda böyle bir rozete kavuşmak için kolları sıvadık.

DİREK LİMAN SAHASINA GİRİŞ GEMİDEKİ Bİ YOLDAŞTAN İSTEYECEĞİZ.

OĞLUM YAKALANIRSANIZ KESİN ASARLAR SİZİ.

YOK CANIM.. ZATEN ÖNÜMÜZ DEVRİM Bİ KAÇ AY MÜEBBET YATAR DEVRİMLE BİRLİKTE ÇIKARIZ.

HAYDAAAR!... AZ GEL ÇABUK, ÇUBAK...

LİSESİ

İŞTE YOLDAŞ, ROZET ALACAĞIMIZ GEMİ BU GEMİ.

Arkadaşımla o akşam okul çıkışı limana doğru kararlı adımlarla yol aldık.

HAYDİ YOLDAŞ ARTIK BİTİRELİM ŞU İŞİ.

Yasak olan liman sahasına kolayla girdik. Sıra sıra dizilmiş devasa koliler arasında, liman projektörlerinin altında Süheyl Eğriboz'lu, Yadigar'lı mafyatik Türk filmlerindeki gibi gerilimin had safada olduğu bir hal içindeydik.

Yirmi dakika sonra nihayet bir yolda göründü.

!

Yoldaş bizi farkettiğinde şaşkın ve tedirgin oldu.

Haydar'la birlikte herkesin düştüğü yanılgıyla biz de düşmüş, cümlelerimizdeki kelimeleri Türkçe kullanıp, yerlerini değiştirince İngilizce konuştuğumuzu sanmıştık.

BİZ VAR TÜRK KOMÜNİSTLERİ OLMAK...

SİZ VAR BİZE LENİN ROZETİ VERMEK.. MARK, ENGELS, LENİN?!

Adam konuştuklarımızdan "Marks, Engels, Lenin" dışında hiç bir şey anlamıyordu tabii.. Yakamızdaki Atatürk rozetini çıkarıp gösterince anladı...

Bize bekleyin der gibi bir işaret yaparak gitti.

Biz beklemeye başlamışken kulak tırmalayıcı bir megafon açılış sesi duyduk.. Biz iki saf heyecan içinde projektörlerin altında limana girerken kameralardan izlendiğimizi unutmuştuk. Gelenler şehrimizin meşhur emniyet müdürü Sadettin Tantan'ın şehrimizde kurduğu polis ekibinden başkası değildi.

SİLAHLARINIZI BIRAKIH, ELLERİNİZİ BAŞINIZIN ÜZERİNE, LİMAN GİRİŞ KAPISINA DOĞRU İLERLEYİN.

Projektörlerin aydınlattığı ışıklı alandadan kurtulunca, karanlıkta izimizi kaybettirmek kolay olmuştu. Fakat Haydar silah konusuna takılmıştı.

ABİ MANYAK BUNLAR YAA LİMAN SAHASINDA SİLAHLA NE İŞİMİZ VAR...

BİR AN ÖNCE KURTULALIM ŞURDAN, Bİ Şİİ DENEYECEĞİZ.

SEN DERNEĞİ GİT DEDİĞİM ŞEYİ AL. YARIM SAAT SONRA KÜÇÜK MENDİREĞİN GİRİŞİNDE BULUŞALIM.

EMİİİN!..

TEKNE LAZIM EMİN.

YAZILAMA MI?

YOK BAŞKA BİR ŞEY?

TAMAM ALIN.

Emin'in balıkçı teknesi, örgütün de teknesiyde aynı zamanda. Büyük ve küçük mendirek yazılamalarında bu tekneyi kullanırdık.

MADEM ROZETLERİ KARADAN ALAMADIK, DENİZDEN ALMAYI DENEYECEĞİZ.

Tekneyi bin bir güçlükle denize indirmeyi başardık. Fakat motoru çalıştıramadık... O zamanlar cep telefonu diye bir şey de olmadığı için, hemen bir kç tuşla Emin'e ulaşıp yardıma çağıramazdık.

KURTULUŞ

Karabatak

MARTI

Biz de asıldık küreklere...

TEK YOL DEVRİM...

Aydınlatmanın olmadığı bölgede neredeyse zifiri karanlıktaydık. Haydar dernekten mitinglerde kullandığımız megafonu çantadan çıkardı...

Gemiye iyice yanaştık. Sıra, ses yaparak gemi personelinin dikkatini çetkmeye geldi.

BAKAR MISINIZ?.. KİMSE YOK MU?

Birileri hemen sese geldiler. Bu sefer iki kişiydiler.

Ve çaputa konulmuş onlarca rozeti son teree itinalı bir şekilde tekneye attılar...

Teşekkür ettik çocuktuk, heyecanlı ve sevinçiydik...İşi megafondan enternasyonel marşımı söylemee kadar götürdük... Gülerek bize el sallıyorlardı.

UYAN ARTIK UYKUDAN UYAN ESİRLER DÜNYASI ZULME KARŞI HINCIMIZ VOLKAN BU ÖLÜM-TİRİM KAVGASI.

SON

Yeni kuşağın popüler cinsellik uzmanı, Dr. Gökçen Erdoğan:

“Mutfaktan kısıp vajina estetiğine gelenler var”

Kutlu Esendemir

Başta hemen şunu sorayım: Bir hekim olarak, cinselliğe bu kadar kafa yormak, hastaları dinlemek, izlemek sizi nasıl etkiliyor?

Bu benim işim. Evime gidince kendi ailem var, kendi eşim, kendi sorun ve mutluluklarım. Herkesin penisini, vajinasını eve götüremem takdir edersiniz ki. Öğreniyorum, deneyimlerim artıyor, dersler çıkarıyorum. Üzerine düşünüyor ve projeler, çalışmalar geliştiriyorum. Ama mahkumu değilim. Kontrol bende. Aksi halde hayatımdaki sınırları çizemem. Bu konuda bir maşallahınızı alırım. Bayağı ustalaştım dünyalarımı iç içe tutarken bile birbirinden ayırmada.

Türkiye’de hayatın merkezinde hep seks var galiba. Neden bu denli konuşuluyor ve tüketiliyor?

Seks satar. Dünyanın her yerinde böyle ama bizde hem maliyeti yüksek, hem de korsanı tercih ediliyor. Yasaklar tatlı, bunun da etkisi var. Hormonları bastıran ana baba, çevre unsuru, cinselliği daha da çekici kılıyor. Çocuk sevgilisini ellemek istiyor, ten teması istiyor. Kızın anası, “Göster ama elletme” demiş. Çocuk, gidip başka kızı elliyor. Ama topluma sorsan ellenen suçlu. Elletmeseymiş! Garip bir hal alıyor. Çünkü kime sorsan, “Haklıyım” diyor. Kız da, oğlan da, kızın anası da...Babalar erkek çocuklarını tutup geneleve götürüyor ama kız için böyle bir hizmet yok tabi. İkisinde de hormonlar var oysa. Bir tarafa her türlüsü layık görülen ve izin verilen seks, diğer taraftan gerdek gecesine dek esirgeniyor. Ee! O buluşmada şartlar eşit değil ki. Sonrası, erkeğe yetmeyen bir kadın ve kadınla yetinmeyen bir erkek. Al bir de ihanet! Seks bu, bitmez. Hele Türkiye’de hiç bitmez. Derdi bitmez.

Geçmişten bu yana baktığımızda, Türkiye’nin sürekli bir toplumsal cinsel kriz yaşadığı söylenebilir mi?

Kesinlikle söyleyebiliriz. Çünkü aşama kaydetsek de sorunların kaynağı değişime kapalı. Temele inip orada onarım yapmak gerekiyor. Cinsel eğitim şart ama önce cinsel eğitimi başlatacak olan ebeveynin eğitilmesi gerekiyor. Zor bu, ama elbette imkansız değil. Yasalar iyileşse de yetersiz. Cinsel suçların cezaları caydırıcı değil. Toplum kadının yanında değil. En büyük hassasiyetimiz çocuk ama onda bile tüyleri diken diken eden vakamız çok. Cinsel eğitim sorunu, ülkenin sorunudur. Bir kere tüm yönetenler bunu kabul edecek. Sonra gelişmeleri izleyeceğiz. Aksi takdirde sittin sene krizdeyiz. Cenazedeyiz, akıl hastanesinde, hapishanedeyiz.

Akademik kariyerinizin başlangıcından bu yana Türkiye’de kadın ve erkek cinselliğinde nasıl bir değişim yaşandı?

“Çocuk ne zaman, hadi yapmıyor musunuz?” diye soran ama ötesini konuşmayı ayıp sayan teyzeler aynen duruyor. Onlara bir şey yapamadık. Birbirlerine her türlü erotik şakayı yapan ama ana, bacı ve avradın yanından geçen her türlü imayı yumrukla karşılayanlar da duruyor; çok şükür. Sanki erotik şakalara konu ettikleri kadınlar da başka birilerinin anası, bacısı, avradı değilmiş gibi. Umut vaat eden kısma geçelim.

Nedir o?

Cinsel sorunlarını konuşabilenleri artırdık çok şükür. Jinekoloğa ya da üroloğa gitmeyi, birine orasını burasını açmak sayanların soyu henüz tükenmedi ama yine de ilerliyoruz. Cinsel terapiste gidenlerin artışı gerçekten içimde havai fişekler patlatıyor. Cinsel sorunlarımız arttı diye sevinmiyorum tabii. Cinsel sorunlarımız zaten vardı ama konuşabilir, sorun olduğunu kabul edebilir hale geldik diye bu sevincim. Bilgilerimizi ve deneyimlerimizi paylaşma fırsatı da buluyoruz. Neyin ne olduğunu başımıza gelmeden önce öğrenmek gibi bir merakımız olmalı. Kadın muhtemel sağlık sorununu da cinsel sorununu da bilmiyor, keza erkek de öyle. Hal böyle olunca önce bir bakacaklar, fikir edinecekler, ön yargılarından sıyrılacaklar da bize gelecekler, iş iyice uzuyor. Ama işte seviniyorum ki cinsel sorunların da insanlık hali olduğunu kavrayanlar sahiden artıyor. Toplum zaman kazanıyor.

Ya medyada durum ne?

RTÜK engelini aşacak kadar depar atamadık ama yayıncılar da eskisinden çok önem verir oldular meseleye. Bir yolunu bulup cinselliği sığdırıyoruz kenara köşeye. “Arabada 5, evde 15” iddiasını çürüten bilimsel verileri aktaracak platformlar da buluyoruz hani. Öpüp de başımıza koyalım. Cinsellik, bu ülkede hala iki ucu boklu değnek ama bir ucunu sıyırmak için ne lazımsa yapıyoruz. Bu konuda ben hatrı sayılır dostlar edindim. Çıkar ilişkisi kıvamında değil üstelik. Fikir birliği yapıyoruz. “Gel bizim yayını vesile kıl” diyorlar. Zevkle gidiyorum. “Vajina deme gündüz vakti” diyorlar bazen. Pardon da vajinaya ne diyeyim gündüz vakti? “Kadın organı” diyecekmişiz. Kadın organı deyince akla dalak gelmiyor ki. Vajina vajinadır, penis penistir. Bir kere bunu normalleştirmeli. Dur bakalım güzel gidiyoruz yine de.

Nihayet bahar geldi. Doğanın renkleri, içimizdeki kıpırtılar daha da yoğunlaşacak, cıvıldayacak. Aşk, sevgi, cinsellik, biraz daha bahar kokacak. Ama Türkiye gibi bir ülkede yaşayınca, işler başka noktalara da evrilebiliyor. Ülkemizde cinsellik onlarca yıldır süren, mevsimleri, ayları, yılları umursamayan ağır bir kriz... Jinekolog, terapist ve Operatör Dr. Gökçen Erdoğan, yeni kuşağın cinselliğe kafa yoran bir hekimi. Trend Yayınevi’nden çıkan “Sırra Kalem” kitabıyla kısa süre önce yeniden okurlarıyla buluşan Dr. Erdoğan’la, bu gizemli dünyayı, Türkiye’de cinselliği ve cinsel estetikte yeni trendleri konuştuk.

HER EVDE DOYURULMASI GEREKEN PADİŞAHLAR

Türkiye’de cinsellikte kadın, Avrupa’yla kıyaslandığında hangi noktada?

Pasta bulamayıp ekmek yiyoruz işte. Ekmeği de ‘bulursak’ yiyoruz tabii. Avrupa’yla kıyaslamak için cinsellik unsuruna kadar gitmeye bile gerek yok. Biz daha boşanmayı, boşanmada kadının haklarını sindirmiş değiliz. Erkek istemedikçe, kadın erkeği terk edemiyor bile. Pardon da terk edilmeyi erkek isteyecek, nihayete öyle varılacaksa, terk eden nasıl kadın oluyor? Terk etme lüksümüzü bile elimizden aldılar. Terk edemiyoruz. Terk etmelerini bekliyoruz. Bir köşe başında dövülüp vurulup kalmazsak tabi. Türkiye’de inanç bağlamında da, gelenek bağlamında da kadın değerlidir ama icraata dökemiyoruz.

Cinsel kıyaslamaya dönersek.

Avrupa’nın en büyük artısı şüphesiz ki ilişkilerde ve evliliklerde hem kadının, hem erkeğin tatmin edilmesi gerektiğini düşünüyor olmaları. Bizdeyse Vahdettin son padişah değil. Her evde doyurulması, tatmin edilmesi gereken en az bir padişah var. Tabii bu padişahın evde has hatunları, dışarıda da cariyeleri mevcut. Demem o ki, cinsel yaşamda kadının rolü henüz demokrasi zeminine taşınamadı. Seçme ve seçilme hakkını Avrupa’dan önce kazanmış ve belli ki yine onlardan önce kaybetmişiz evlerimizde.

Ya erkekler açısından durum ne?

Erkekler, birer şehzade olarak yetiştirilmeleri, ulu orta pipi gösterme sanatının birer temsilcisi olmaları hasebiyle cüretkar ve talepkarlar. Orgazm olmaları demek, iyi bir cinsel birleşme demek. Yani onlar tamamsa tamam, her şey kafi. Karşınızdaki de eşek ya da damacana değil ki; bir bakın kadın da orgazm olmuş mu! Değil mi ama?

Doğru.

Bakmıyorlar. Durum bu. Doyuma ulaşmak için sayısız deneme hakları olduğuna inandırılmışlar. Ama sonra gelsin ihanet, gitsin travma. Sahiden gitsin travma! Erkek karlı gibi görünüyor ama çoğunun durumu travmatik.

ODUNLUK GENİ

Ne var bu travmanın altında?

Çocukluklarına inince envai çeşit sorun ve kompleksle karşılaşıyoruz. Bastırılmış şeyler gereksiz gövde gösterilerine dönüşmüş daha çok. Birey olarak kendini yatakta ispatlama derdinde, sosyal yaşamda değil. Sapla saman karışmış, olumlu şeyleri hep ‘yumuşama’ saymış... Daha neler neler...Açılmaya, kadınlar kadar gönüllü değiller bir de. Çünkü cinsel açıdan bir sorunları olduğunu dillendirmek erkekler için adeta büyük bir kusur. Her sabah uyanınca hormonlarına hizmet etmeye and içiyor gibiler.

Size başvuran hastalarda sıklıkla karşılaştığınız sorun ne?

Erkeklerde erken boşalma, kadınlarda cinsel isteksizlik ve vajinismus.

Kadınların, eşleriyle ilgili olarak en çok şikâyet ettiği konu erken boşalma herhalde?

Bir önsevişme keyfi sürebilse erkenine falan bakmayacak belki boşalmanın. Ama garibim Türk kadını duble eziyet içinde. Hem önsevişme yok, cinsel isteği bile yarı uyanık, hem de daha uyanamadan bitiyor mevzu. Erken boşalma toplumsal niteliklerin bir sorunu. Ama kadının en şikayetçi olduğu şey hepsini doğuran odunluk geni.

En yaygın erkek sorunu erken boşalma o zaman.

Evet. Bu da toplumsal niteliklerimizden kaynaklı. Önsevişme alışkanlığı yok bir kere. “Tak fişi, bitir işi” yapacak, ona da elektrik yetmiyor. Kadın biraz azgın davransa, “Nereden öğrendin?” olacak. Erkek biraz isteksiz olsa, “Erkekliğine zeval mi geldi?” denecek. Kaygılı sevişmelerin bol olduğu her yerde, metrekareye tahminlerden fazla erken boşalma sorunu düşer.

Tedavisi var mı? Bir erkek kendi kendisini tedavi edebilir mi?

Tedavisi kesinlikle var. Mutlaka önce ürolojik muayene, sonra cinsel terapi. Kendilerini iyileştiremezler, geçici olarak sindirip geçti zannedebilirler ama kalıcı çözüm şart. Bu iş öyle tatlı tesadüflere bırakılmaz. Kalıcı ve gerçek bir çözüm ancak sorunun kaynağına inilerek mümkün. Eee! Bunun için de biz varız, kendilerini haybeye yormasınlar. Utanmasınlar, zira yalnız da değiller.

Vajinismusun bu kadar yaygın olmasını neye bağlıyorsunuz?

Biz kısa etek giyince bile başımıza taş yağacağını, depremlerin bizim yüzümüzden yaşandığını, hafif kızların bacaklarını aralayarak oturacağını ve nicelerini duyarak, buna inanarak, bunu düşünerek büyüdük. Bekaret bizim kalemiz gibiydi ve, “kirlenme” diye bir felaketten hep korktuk. Sonra aniden, evlendik ve “Aç bacağını da şu adam giriversin” diyorlar. Bu da sensörlü avm kapısı değil ki, ha deyince rahatlıkla açılsın. Zorlanıyor işte.

Bunda sosyal ortamın da payı var herhalde.

4-5 kadın bir araya gelince, kızlığı bozulmamış olana, korku dolu hikayeler anlatmak bizde adeta adetten. “Çok acıyacakmış, bunlar iyi günleriymiş, oluk oluk kan gelecekmiş...” Kadın kadının kurdudur derler ya, doğru olduğu en önemli mesele bu heralde. Korkan, isteğini ve merakını yitiren kadın, ilk gecede teslim olamıyor. Kilitlenip kalıyor. Sevmedikleri adamların koynuna soktuğumuz kızlarımız da cabası. Erkeğin yaklaşımı da önemli tabii. Sevgiyle, motive ederek yaklaşamayan, haldır huldur üstümüze atlayan erkeklere karşı kapatıyor beden kendini. Şaşırmamalı aslında.

KİMİNLE SEVİŞELİM İSTERSİNİZ?

Ya tedavisi?

Çiftlerin durumuna göre belirleniyor elbette tedavi yolları. Ne zamandan beri yaşanıyor, o esnada ne hissediliyor? Ne kadar ve hangi şartlarda zorlamışlar? Tam olarak istedikleri şey ne? Yaşam koşulları neler? Terapide sorunun temeline inip oradan başlıyoruz onarmaya. Birtakım egzersizlerle pratiğe de geçiyoruz elbette. Çift olarak gelmeleriyse şart. Erkekler, “Ben vajinismus değilim ki” deyip gelmeyi reddediyorlar bazen. Onlara da bir diyeceğim var elbette. Peki iyileşince kiminle sevişelim istersiniz? En az sizin kadar

serbest miyiz? Sizin için iyileşmemizi isteyeceksiniz ama bunun bir yerinde durmayacaksınız; öyle mi? Arkasında durun eşinizin.

Toplumun cinsel sorunlarında, annelerin çocuklarını yanlış yetiştirmesi önemli bir yer tutuyor mu?

Anneler çocuk yetiştirmede fedakar, sıcak ama cinsel eğitim açısından epey hatalı. Oğlana gelince, "Hangi kızı alayım sana" der, kıza gelince, "Sakın kuyruk sallama." İstediğini alabileceğine inanan erkekle, mal olduğuna inanan kadın, ikisi birleşince mutsuz evlilik, ezilen kadın, sapkın toplum, cinsel suç, kimse kusura bakmasın. Ucu var bucağı yok. 'Erkeğini doyurmak senin vazifen' diyorlar ya, peki ya kadın? Bunu ne erkek annesi ne kız annesi dillendiriyor. Kadın ölene dek aç mı kalsın?

Gerçekten boyutu değil de işlevi mi önemli?

Politik bir yanıt vereyim mi?

Buyrun.

Boyundan memnun olanlar için boyu da önemli, boyundan memnun olmayanlar içinse işlevi. Şaka bir yana, boyu önemli değil. Partnerinizin özel bir talebi, hoşlandığı ve istediği bir ebat varsa o zaman elbette önem arz eder. Ama eldeki imkanlar ölçüsünde olanla da iyi bir cinsel yaşam mümkündür zaten. Kadının bu ilgisi çok aykırı bir örnek değil aslında. Koku gibi, giysi gibi. Kadını tahrik eden herhangi başka bir unsur gibi. Ama temelde işlevi önemli. Bu, konuşarak bile çözülebilir, ama en çok da dokunarak, birbirine alışarak.

Bir erkek neden penisini büyültmek ister?

Penis takıntısının kaynağı bilinmiyor. Muhtemelen fazla somut olmasından. Bir uzantı varsa en uzunu makbulmüş gibi yani. İşlevi gerçekten daha önemli ama anlatamazsın ki. Adamın duyup duyabileceği en büyük hakaret,"Bamya." Dert edecek o boyu; belli.

BENİMKİ OKUL CETVELİYLE ÖLÇÜLSÜN

Türkiye'de yapılıyor mu penis büyütme işi? Kimilerinin Almanya'ya gidip yaptırdıkları söyleniyor.

Tabii, penis boyu operasyonları yapılabiliyor. Avrupa'ya gitme nedenleri, burada duyulma endişesidir muhtemelen. Çünkü Türkiye her türlü estetikte dünyanın iyilerinden. Almanya penis büyütmeyi en çok tercih eden ülkelerden. Türkiye bu anlamda sıralamada bile değil. Ancak biz hekimlerin çok da önerdiğimiz bir şey değil. Çünkü erkeklerin yüzde 95'i ölçüleri normal olduğu halde büyütme istiyor. Böylesi sağlık açısından düşündürücü olur.

Ya ön sevişme?

Ön sevişme, dert ettiğiniz pek çok eksiği tamamlamaya kadir. İlle de, "Aman! Benimki okul cetvelimle ölçülsün" diyorsanız o zaman takviye ürünler mevcut. Sağlık Bakanlığı'ndan onaylı ve bir doktora da içeriği açısından danışabileceğiniz bir takım yan ürünler var. Zararı olmadığı sürece, yararı olmasa da plasebo etkisi yapabilir. Zaten erkeği bu boy takıntısına iten de yine hemcinsi. İlkokuldan başlayarak tuvalette penis boyu yarıştıran sizler, kendi kendinize ediyorsunuz.

Haberlere, kadın programlarına baktığınızda sizin de dudağınızı uçuklatan vakalara tanıklık ediyor musunuz?

Ben her gün kendi merkezimde dudak uçuklatan onlarca vakaya tanıklık ediyorum ama bir tür bağışıklık ve hatta bağımlılık gelişti. Onlarsız yaşayamıyorum. Karı ve koca arama kriterlerinden, aile içinde çekilen konusuz ve kalabalık filmlere, nelere tanık oluyorum, inanamazsınız. "Yok artık" dediğim noktada bir üst model, "Yok artık" sürülüyor piyasaya. Gelişmekte olduğumuz en belirgin konu bu sanırım, kendimizi aşmaktayız. Ufacık tefecik, içi dolu turşucuk bir güzel ülke.

Cinsel eğitimde durum ne?

Cinsel eğitimde yerlerdeyiz ama cinsel pratikte sınır tanımaz bir haldeyiz. İlişki yürütme metodlarımızsa, "Oğlum bak git!"le, "Gösterelim anam" arası bir yerde. Kör topal halimize bakarsak, iyi bile gidiyoruz. Yeni nesile bakıyorum mesela. Zekalarına, algılarına, yorumlarına, bakış açılarına... Bizim nesilden bunların çıkması adeta mucize.

Ne gibi?

Çok sevdiğim bir öykü var ya da bir efsane. Marlyn Monroe Einstein'e der ki, "Düşünsene seninle evlensek çocuklarımız ne mükemmel olurlar. Senin kadar zeki, benim kadar da güzel." Einstein yanıtlar: "Bunlara diyecek lafım yok ama korkularım var. Ya çocuklarımız benim kadar çirkin senin kadar da aptal olursa..." Bana kalırsa yeni nesil, bu ikilinin, Monroe'nun hayalindeki çocukları gibi. Hem de bize rağmen.

TRANSEKSÜELLERLE SEKS

Kırsal alanlarda zoofilinin yaygın olmasını nasıl açıklanabilir?

Zoofili, imkan meselesinden doğan bir sorun. Kırsal alanlarda gökten kadın yağmıyor malum, olanlar da cinselliğe açık değiller. Açık olanlar biraz cüretkar olsalar saniyede mimlenirler. "Maksat bir delik" diyor erkek ve nefes alan en yakın delikte alıyor soluğu. Sağlık ve hijyen açısından o kadar sakat ki. Ama önüne geçilecek gibi de değil, erkeklikten sayılıyor zira çoğu yerde. Bu da ancak cinsel eğitimle yenilebilecek türden.

Bir erkek transeksüel bireylerle neden seks yapmak isteyebilir?

Transeksüellerle seks yapan erkeklerin genel anlamda üç nedeni oluyor: Daha ekonomik olması, eşcinsel ilişki deneyimleme arzusu ve daha güçlü bulduğu beden üzerinde bir tür güç denemesi... Bireysel tercihlere, hijyen kuralları çerçevesinde hareket edilmesini dileyerek saygı duyuyorum.Ama seks işçisi olmaları dışında da yollar sunsak ya onlara da, erkeklerin seks tercihinden çok bu ilgilendiriyor doğrusu beni.

Bu ilişki türünü yaşayanlar gizli eşcinsel değil mi peki?

Transseksüel kendisini karşı cinse ait hisseden, karşı cinse benzeme isteği duyan veya kendisini karşı cinsten biriymiş gibi hisseden kişi. Hem erkek, hem de kadın için geçerlidir. Kişi erkek olduğu halde kadın olmayı isteyebilir. Kadın olduğu halde erkek olmayı isteyebilir. Eşcinsellikse aynı cins veya cinsiyetteki insanlar arasındaki romantik, cinsel çekim ya da cinsel davranıştır. Gizli yani latent, eşcinsellik yani homoseksüellik, aynı cinsten kişilere karşı, açık bir eylem halinde, bilinçli şekilde yaşanmayan veya ifade edilmeyen erotik bir eğilimdir. Bu yüzden gizli eşcinsel kategorisine alamayız. Bu toplumun adeta tuzak sorusu gibi.

JİGOLOYA SÜPRİZ

Cinsel estetikte Dünya'da ve Türkiye'de yeni trendler neler?

Cinsel estetik, toplumun cinsel eğitimini solluyor gelişmede. Fark bile atıyor. G noktası dolgusu, vajina daraltma, vajinal dudak dolgusu en çok tercih edilen trendlerden. Kadın, kendini en iyi hissedeceği ve en çekici biçimde sunacağı hiçbir şeyin peşini bırakmıyor. Mutfak masrafından artırıp vajina estetiğine gelen ev hanımlarını görseniz şaşırırsınız. Doğrusu topluma, böyle ne istediğini bilen insan lazım. Küçümseyenler oluyor da; kadının vajinasına yaptığı yatırım, kaç yuva kurtarıyor; tahmin edemezsiniz. İnşaat sektörü bile kendini böyle hızlı yenileyemez. Kadının elinde patlayan bir vajina yok çünkü, alıcısı hep hazır.

Nasıl taleplerle karşılaşıyorsunuz?

Eşinin vajinasına dövme yaptırmak isteyenler var. Ha bir de penis boyunu 30'a çıkarmak isteyenler. O kadarını ne yapacak bilmiyorum ki; halat gibi. Güldüren, düşündüren çok fazla talep geliyor inanın. En son yüzü aşırı çökmüş ve yaşının üzerinde olan bir kadın vajina estetiğine geldi ve 25 yaş vajinası istedi.

E ne yaptınız?

"Bedeninizle bütünleşmez" deyip en doğru operasyona ikna etmeye çalıştım. "Ama sürprizi orada" dedi. Çünkü jigololara sürpriz yapmak için istiyormuş. Bana bile sürpriz oldu, yaratıcı kadın vesselam.

Son dönemde yaptığınız terapilerde sizi şaşırtan vakalar denk geldi mi?

Cinsel terapilerde en yakın tarihteki şaşırtıcı iki vakadan söz edeyim: Köpeğinin kendisini arzuladığına inanan ve ilişkiye girmek isteyen bir kadın. Teknik bilgiler almak istedi ama psikolojik destekle yetinecek gibi...

Ya diğeri?

Porno filmde oynayan, bunu gizleyen ama yaş 50'ye varınca ortaya çıkmamasından rahatsız olan adam. Nasıl seks yaptığını, hayatı boyunca az insana kanıtlayabilmiş, bayağı bayağı bunalımda. Boyunca çocukları var, ortaya çıkarsın mı ne yapsın bilemiyor. Bu isteğini mercek altına aldık. Zor da ilerledik doğrusu, değişik bir vakaydı.

KADINLAR VE PORNO

Bizde kadınların fantazi dünyası renkli mi?

Kadınların fantezide ortası yok. Pek çok konuda olduğu gibi. Ya çok romantik ya çok sertler. Renkli düşleri var da imkan verilmiyor ki. 'Fantezi yap' dediler de yapmadılar mı yani! En ufak bir öneride kocadan dayak yiyor, "Nereden duydun? Nereden gördün?" diye. İmkan verildiği ölçüde son derece şaşırtıcı bir hayal dünyamız var yani. Bu iki kişilik bir mesele diye düşünüp sindirse erkek, kadın açacak kendini ve içindeki cevherini erkeğe. Ama bilin ki önemli bir kısmı başka bir erkeği hayal ederek sevişiyor beyler; kusura bakmayın. En önde gelen fantezileriyse hükmeden oldukları her türlü role bürünmek: Üstte olmak, emretmek, hakaret etmek, sömürmek, alay etmek. Bu yolla dünyadan intikam alıyor gibiler.

Kadınlar da porno tüketiyor mu?

Kadınlar pornoya erkekler kadar yakın değiller. Çünkü risk büyük. Kendilerinden daha iyi fiziğe, bilgiye, tecrübeye sahip seks bombası bir kadından sonra kocaya az gelebilirler, komplekse gidebilirler. Beklenti büyürse karşılamayabilirler. Erkekler pornoya niye yatkın? Çünkü kadın gibi değiller, evdekiyle yetinmek zorunda bırakmıyor toplum onları. Açık büfedeler. Bunla doymazlarsa ondan, şundan, bundan yerler.

Bu arada '70'lerden bu yana yapılan Türk pornolarına bakıldığında, hep bir işi komediye vurma söz konusu. Şahin K. gibi karikatürize oyuncular da cabası. Ne vardır bunun altında acaba?

Perdeleme... Kendisiyle barışan toplum sanatsal porno film de çekebilir. "Ben bundan etkileniyorum ve cinsel hayatımı düzenlemek için bunu kullanıyorum" diyebilen kişi, pornoyu şakaya vurmaz zaten. Oturup birlikte izleyebilmek için, "Abi baksana yarıldım"ı da ekliyorlar işte. Yersen!

Zenci erkek fantazisi yaygın mı kadınlarda?

Zenci erkek fantezisinin daha çok erkeğin dünyasını yansıttığını söylesem...

Nasıl?

Bunu erkekler yarattı. Penis boyuna takıntılı olanlar, penis boyuyla meşhur olan zencileri tehlike olarak görerek adeta meşhur etti. Türk kadınının dikkatini oraya erkekler çekti, yoksa nereden haberi olacaktı kadının? Kadın kafasını çıkaramamış bekarken evden. Çıplak erkek bedeni görmemiş. Ama yine de bir zenci penisi gerçeği var, duymuş biliyor. Evlenince zenci penisini aramıyor ama öyle sanıldığı gibi. Elbette ilgi duyanlar vardır ama düşünüldüğü kadar çok değil. Onunla erkekler ilgileniyor daha çok. Erkekler kendi bacaklarına sıktılar özetle.

Şehvet nedir? Cinsekliğin olmazsa olmazı mı?

Şehvet elbette çok çok önemli ama sistematik sevişme dediğim bir şey de var. Adam ne yapacağını biliyor, yapıyor, reaksiyon gösteriyor, tepki alıyor, yürüyor, koşuyor, varıyor. Mutlu son. Filmlere geçecek şehvet anı izlenmemiş ama sonuca giden strateji izlenmiş. Kısa ve acısız; o da tamamdır. Demem o ki kalıplara takılmamalı, hepsi işe yarar. Tabii Türk kadını şehvetten besleniyor; bunu da söyleyeyim. Herkes bir Cazibe Hanım, her şey onun gündüz düşü. Gecesi güzel geçmese de kadın kendi içinde şehvete meyilli.

Kadın şehvetiyle erkeğin şehvetinin karşılaşması eşit değilse, ortaya çıkacak tablo trajik mi olur?

Kadın şehvetiyle erkek şehveti denk değilse, iki seçenek var: Ya şehveti yüksek olan da söner, ya da şehveti düşük olan yükseltilir diğeri tarafından. Sonuç ya hüsran ya adeta patlama. Ortası nadir. Uçlarda bitirmek içinse şehvetle besleyecek çiftler birbirini. Kimde çok varsa öbürüyle bölüşecek. Bilmezsiniz, en çok sevişmeler imece işi.

KIZLIK RAPORU SUNAR GİBİ TERS TERS BAKAN ANNELER

Muhafazakarlaşan bir toplumun yatak odasında ne tür değişimler söz konusu oluyor?

Yatak odası muhafazakarlaşmaz. O kişilerindir. Siyasi yönetimlerin değil. Sandığa gidince, "Biz sevişmiyoruz bile'" oyu verir, eve gidince fanteziden fanteziye koşarlar. Ya da eşiyle ilişkisi monotondan da monoton olan ama vitrinine baksan seks tanrısı, tanrıçası pek çok insan var. Muhafazakarlaşan toplumun değil ama iki yüzlü ve sevgisiz toplumun bir sorunu var; eşinizi sokakta öpemiyorsunuz ama dövmenizde beis yok. Herkes istediği gibi yaşayabilir ama bu ülkede kralcılar, krallardan bile çok. İşte onlar tehlikeli. Onlar çomak sokuyor tekere, onlar hadleri olsun olmasın her haltın içinde. Sakat olan kişinin muhafazakarlaşması değil, toplumun muhafazakarlaşması. Sakat olan kişinin inançsızlaşması değil, toplumun inançsızlaşması. Evet bireyi, birey olarak kabul etmeyen, herkesi birbirinin aynısı haline getirmeye çalışan sistem epey sakat. Burada ve dünyanın her yerinde.

İktidar erkinin, "Kadın mıdır, kız mıdır?" söylemi de bir başka boyut herhalde.

Büyük gaflet. Ama ben bunun için toplumu da suçluyorum. Bir genç kız kendisine, "Kadın" dendiğinde hakaret kabul ediyor çoğu yerde. Hele annesi adeta, "Kızlık raporunu sunar" gibi ters ters bakıyor. Biz bu ayrımı yarattık toplumca. Sonra bunu besleyenlere öfke besliyoruz. Sorunun temeline bakmalı.

Ne var temelde?

İktidar gökten düşmedi, içimizden yukarı çıktı. Bunu atlıyoruz. Elbette onaylamadığım kadar çirkin ama altı boş değil, yıllarca doldurmuşuz. Kapılarda çarşaf bekleyen de Finlandiya halkı değildi hani.

Ya erkeklerin zaman zaman mini etek ya da dekolte giyen kadınları eleştirmesine ne diyorsunuz?

Bu, tamamen yetişme biçimlerine ve alışkanlıklarına bağlı. İnandıkları doğruları en doğru kabul etmelerine. İnandıklarını dikte etmeleri hatalı. Ama bu yeni bir şey değil. Bu ülkede her iktidar, kendi inandığını en iyi en doğru zannetti. Başörtüsününün karşısında duranlar da, komünistleri hapislerde çürütenler de, işkenceciler de, muhafazakarlarda, kendine demokrat diyenler de. Bu yanlış bir insani tutum ama asla yeni değil. Bir cümle vardı Birol Güven'in Çocuklar Duymasın'ında. Çok komik değil ama bence yine de bir yerine değsin kulağımızın. "Mini etek giyen karşısında beni bulur, tam karşısında otururum." Yani ben lafa değil, icraata bakarım.

HATIRALAR GEÇİDİ

Mem-Coş

Pınar Özel

Ötüyorum

Kemerim zaten çantamdaydı. Evden çıkarken belime takmak yerine çantama tıkıştırmıştım. Yüzük, küpe, kolye gibi metal takılarımı da takmak yerine cüzdanıma atmıştım. Kış olduğu halde ve uçaktan indiğimde İstanbul'da, kara kışın içine gireceğimi bilmeme rağmen çizmelerimi bavula atıp, ayaklarıma spor ayakkabılarımı geçirmiştim. Çantadan çıkarıp, geri koymak ve yeniden çıkarıp, tekrar koymak gibi detaylarla uğraşmamak adına da dizüstü bilgisayarımı yanıma bile almamıştım. El çantamda ise 30'luk parfüm bile yoktu... 30'luk parfümü bırakın, lens solüsyonu bile almamıştım yanıma...

Ben sonuna kadar hazırdım o geçişe!

Valizimi uçağa yolladıktan sonra elimi kolumu sallaya sallaya güvenlik kapısına yöneldim.

"Hanımefendi tekrar geçer misiniz!"

"Hanımefendi çantanıza bakabilir miyiz?"

cümleleri asabımı aşırı derecede bozduğu için ben her türlü tedbirimi almıştım açıkçası ve çok rahattım. Tek seferde su gibi akıp, geçecektim güvenlik kapısından... Sonra uçak saatine kadar da kitabımı okuyup, yayılacaktım stresten uzak bir şekilde. Elimde kimlik kartım ve uçak biletimle sırama beklemeye başladım. Bugüne kadar yüz bin kere filan uçtuğum halde hiç karizmatik ve yakışıklı bir adam görmemiştim ben havaalanlarında ya da uçaklarda. Ama o gün benimle beraber bekleyen aşırı yakışıklı bir adamın varlığı dikkatimi çekti aniden. Çaktırmadan biletine bakmaya çalıştım ve BİNGO! Aynı uçaktaydık. Ben onun biletine bakmaya çalışırken, onun da benim göğüslerime bakmaya çalıştığını fark ettim ama o anda aşırı salaş olduğum için bakılabilecek tek yerimin göğüslerim olduğunun farkında olduğumdan da çok rahatsız olmadım. Gerçekten de beyaz t-shirtümün içinde son derece büyük, dik ve çekici görünüyorlardı. Ben olsam ben de bakardım. Neyse...

Sıra bana geldi ve adama yanaşmayı kapıdan geçmemden sonraya bırakarak, ilerledim.

Çantamı x-ray cihazına bıraktım, kendimden emin şekilde de metal detektörlü kapıya yöneldim.

Son derece rahat bir şekilde de geçtim. Geçtiğim sırada kapıdan sesler gelmeye başladı. Daha doğrusu kapı bağırmaya başladı. Karşı apartmandaki komşu kadınla kavga eden ve menopozun üzerinde yarattığı gerilimi kime aktaracağını şaşıran bir teyze gibi bağırıyordu. Bir kapının bu sesi çıkarabilme ihtimaline o kadar şaşırdım ki, kapı tarafından çemkirilenin kendim olabileceğini düşünmeye bile akıl ayıramadım. Ki zaten de üstüme alınmadım. Bende bir şey yoktu ötebilecek, biliyordum. Şapşal şapşal etrafa baktım ve hangi Allah'ın cezası delirttiyse kapıyı, onu hemen yere yatırıp, üstünü aramalarını diledim içimden.

Etrafıma ne kadar baktım bilmiyorum ama etrafa bakarken, ben defolup gideyim de artık kendisi geçebilsin diye sabırsızlıkla bekleyen ve ömrü hayatımda havaalanında gördüğüm o en yakışıklı adama gözüm yeniden takıldı. Gülümsedim. Gerçi o gülümsediğimi görmedi zira hala göğüslerime bakıyordu ama ben üstümdeki çekingenliği atmıştım bir şekilde, gerisi nasılsa gelirdi. Salak salak bakmaya devam ettiğim sırada çevreden gelen yoğun ısrarın bana yöneldiğini bir süre sonra algılayabildim.

"Hanımefendi tekrar geçer misiniz!"

"Hanımefendi size diyoruz!!"

Sahiden de bana dedikleri için kapıya **"Bozuksun kabul et"** bakışı atarak ve yakışıklı adama da yeniden gülümseyerek geri döndüm ve bir daha geçtim. Geçmemle beraber kapı yırtık a.ın feryadı gibi yine bağırdı. İçim-

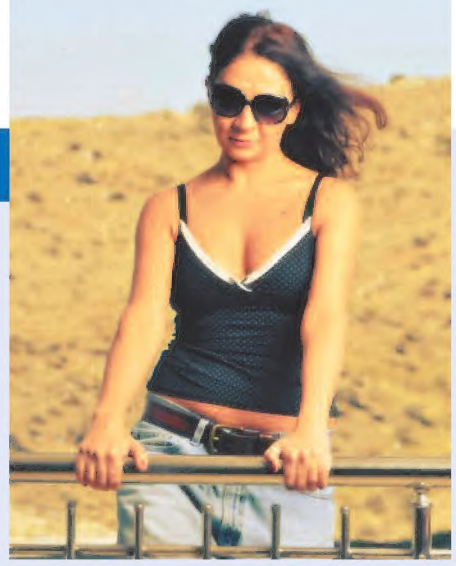

den kapıya **“Başını ye be”** dediğim halde güvenlik görevlilerine dönerek **“Mümkün değil, bende bişey yok ki”** dedim en masum gülümseyişimi suratıma yerleştirip.

Kadın güvenlik görevlisi başıyla, yanına yaklaşmamı işaret etti. Ben kadına yaklaşırken, yakışıklı da kapıdan geçti. Kapı ona gıkını bile çıkarmadı. O, eşyalarını almak için X-ray cihazına yönelirken, ben de kadın güvenlik görevlisine yaklaştım.

Kendimden emin bir şekilde kollarımı kaldırdım. Kadın el detektörü ile beni aramaya başladı. Kadın beni ararken ben adamı kesiyor, adam da göğüslerimi kesmeye devam ediyordu. Bir türlü göz teması sağlayamadığımız kesişmemiz benim yine ötmeye başlamamla kesildi.

Göğüs kısmımdan ötüyordum. Kadın **“Ne bu?”** işareti yaptı kafasıyla...

Ben biliyordum elbette öten zıkkımın ne olduğunu ama adam tam kadının arkasında durduğu için söylememe imkân yoktu. Sırnaşmaya çalıştığım adamın baktığı tek yerim olan göğüslerimin ötüyor olmalarının sebebinin push-up sutyenim olduğunu asla itiraf edemezdim. Belki adam biraz uzaklaşsa söylerdim ama o anda mümkün değildi. Bakılan göğüslerin metal destekli süngerden ibaret olduklarını itiraf edemezdim o anda.

Tamam, ben itiraf edemiyordum ama kadın da aklı başında bir açıklama bekliyordu. Kahrolası adam da kuvvetle muhtemel beni beklediği için gitmiyordu.

Bir süre hep beraber bekledikten sonra kararımı verdim:

“Omzumdaki platin ötüyor” dedim.

Bu kadar basitti işte! Yırtmıştım. Bulmuş olduğum dâhiyane fikrin verdiği coşkuyla da devam ettim,**“Kalp pilim de ötüyor olabilir emin değilim aslında”** diye!

Göğüslerimin sahte olmasındansa omzunda platin, kalbinde de pil olan bir kadın olmayı seçtim kısacası. Bu seçimi yapmamın yanlışlığını ise adamın bana ben sanki yaralı bir sokak köpeğiymişim gibi acıyarak baktığını fark edince anladım.

Kalp pili detayı kesinlikle gereksizdi ama başlayınca duramamıştım. Aslında keşke dursaymışım. Yani eğer bunlarla ilgili bir raporum olup, olmadığını soracaklarını bilseydim zaten dururdum ama daha önce hiç başıma gelmediği için bilmiyordum. Nitekim kadın **“Raporlarınız yanınızda mı?”** dediği zaman da aşırı şaşırdım doğal olarak. **“Yok”** dedim... **“Benimle gelir misiniz?”** dedi. **“Cehennemin dibine mi?”** demek istedim ama şuurumu biraz toparlayabildiğim için susmayı ve kadını takip etmeyi tercih ettim. Ben kadını takip ederken de yakışıklı yürüyüp, gitti. Daha yolun bu kadar başındayken beni yalnız bırakmasına biraz içerlediysem de üstünde çok durmadım.

Neyse, kadınla yalnız kaldığımız zaman aslında ötenin sutyenim olduğunu ve herkesin içinde bunu itiraf edemeyeceğim için yalan söylediğimi açıkladım. Önce pek inanmadı bana ama onlara az önce tanıttığım kadın kadar geri zekâlı ve kendi başını durup, dururken belaya sokmaya bu kadar elverişli bir kadının herhangi bir terör eyleminde bulunamayacağına kanaat getirdiği için de gitmeme izin verdi.

Uçakta adamla birbirimizden çok uzak koltuklarda oturduk. O yüzden de konuşamadık. Yoksa onun beni beklemeden gitmesi dışında bir terslik yaşamamıştık aslında...

Neyse...

Kısmet!

Çelik

ŞEYTAN

Şeytan yılanı, yılan Havvâ'yı, Havvâ Hazret-i Âdem'i, Hazret-i Âdem elmayı seçti.
Şeytanı kim seçti?
Kâbil, Hâbil'i öldürmeyi seçti.
Hazret-i Nuh suyu, Hazret-i İbrahim ateşi seçti.
Hazret-i Musa adaleti, Hazret-i İsa çarmıhı seçti.
İngiltere Magna Karta'yı, engizisyon yakmayı seçti.
Leonardo rönesansı, Mari Antuanet pastayı, Napolyon parayı, 1789 giyotini seçti.
Descartes varlığı, derviş hırkayı, İnsan-ı Kamil yokluğu seçti.
Goethe şiiri, Hegel felsefeyi, Bach müziği seçti.
Saray Sallieri'yi, Tanrı Mozart'ı seçti.
Aydınlanma bilimi, bilim aklı, akıl ihtirası, ihtiras ruhban olmayı seçti.
Mata Hari İstanbul'u, L'awrence Arapları seçti.
"Ortaçağ ve dinler bize hep savaş ve ölümü getirdi" diyen aydınlanma, 1. ve 2. Dünya Savaşları'nı seçti.
Savaş sonrası dünya, barış yaparak silahlanmayı seçti.
John Lennon "Imagine"ı, Ortadoğu "Arap Baharı"nı, Ukrayna turuncuyu seçti.
Atatürk demokrasiyi, ABD "Bizim çocuklar"ı seçti.
Kimi beslemedi astı, kimi Hypokrat'ı seçti.
Ecevit güvercini, Demirel şapkayı seçti.
Erbakan kadayıfı, Bahçeli bisküviyi seçti.
Sanat güneşi topladı, iklim ozonu seçti.
Ozan "uzun ince yolu", teknoloji kısa yolu seçti.
Erkek cinsi çiçek sulamayı, kadın cinsi yarışmaları seçti.
Uzaylılar felsefe yapmamayı, dünyalılar Ankara'nın bağlarını seçti.
Orhan baba batan dünyayı, Ajda Pekkan velinimetini seçti.
Az gidildi uz gidildi, ana avrat düz gidildi "Fairplay" kim seçildi.
Seçmen seçimi, seçim kararları, karar kaderi seçti.
Kader ölümü, ölüm toprağı, toprak Âdem'i seçti.
Âdem tövbeyi, melekler secdeyi, şeytan kibri seçti.
Kibir ihtirası, ihtiras iktidarı, sermaye iktidarları yönetmeyi seçti.
Cahil bilemedi, cühela bilmediğini bilemedi.
Ahmak bilmediğinde ısrar etti, kâfir bildiğini inkâr etti.
Süleyman kuşdilini, Kanunî bir nefes sıhhati seçti.
Bu dünyadan neler geçti, Er olanlar Hakkı seçti.
700 sene sonra bakan baktı, dedi ki;
2015 neyi seçti?
Gül dikeni, bülbül ötmeyi, hindi düşünmeyi seçti.
Çiftçi ekti, taşeron biçti, terzi dikti. Gerisini siz benden iyi bilirsiniz!
Nasrettin Hoca'nın bindiği, Bor'u ne zaman geçti?
Sanat hayal kırıklığını seçti, Borusan, sanatın dostu oldu, sanatı seçti.
Sanat Borusan'a girerken tesellimiz oldu, gözlerimiz doldu.
Spermler var olmayı seçti, yumurta bir spermi seçti.
Cosmos dünyayı, dünya insanı seçti. İnsan kartopundan adam öldürmeyi seçti.
Demokrasi Bush'u, onurlu Japon harakiriyi, izleyici Turâbi'yi, Ajdar muzu seçti.
Kimisi aşkı, kimisi aldatılmayı seçti.
Barış dağları, Ayten Alpman havayı suyu seçti.
Cem Karaca ceviz ağacını, Şenay Honki Ponki'yi seçti.
MFÖ Diday Diday, Çelik Dongi Dongi'yi seçti.
Dünya halkı, varoluşundan beri seçme hakkını kullandı.
Bir vardı bir yoktu! Kim vardı kim yoktu?
Kim erdi murâdına, kereviti kim yedi?
Gökten üç elma düştü!
Birini Âdem yedi, birini benim klipte Melis yedi!
O zaman üçün birini kim aldı?

Gonca Vuslateri

MADAM MORA

SENİ SEÇTİM PİKAÇUUUU!!!!

Geri seçim başladı.. Acele etmek gerek.
Belli ki Ortaçağ'ı aşamadık gitti..
Ben de diyordum öpüşme neden gündemimde
Onu da aşak da tuvaletlerin bireysel olma tutsaklığından kurtulsak keşke..

Hep beraber şöyle karşılıklı otursak
Sıçsak..

Yok..
Hep baskı hep baskı..

Tabi geri'nin de bir duruşu var ..

Geriye gitmek emek istiyor..
İleri bakma da yürek ister..

Bu sene de bizi durduracak mangal yürekli bir yiğit arıyoruz..

Erol Evgin olsa keşke başbakan yahu..
Yıllardır bir onun gülümsemesi kaybolmadı zihinlerimizden ..

Dilaraaa..dilaraaa..dilaraa diye bir seçim şarkısı olsa mesela..
Tatlı tatlı karışsa kafamız..
Hep moralsiz olmaktan da sıkıldık...

Nil Karaibrahimgil olsun başkanımız!
Gitarla içinden gelen şarkıyı söylemeyen ceza alsa..

- İlkokulda sınıf başkanı seçimlerinnde hoca "objektif seçim olmasını istiyorum " deyip sınıftan çıktı.Ne saçmalık ki ben başkan seçildim.Hoca içeri geldi,benim başkan olduğumu öğrendi "saçmalamayın ,gonca başkan olamaz,o ancak benim omuzlarımı ovabilir" dedi..haha!Konfor vaadi herkesi ürkütür arkadaşlar.Çocukken oyuncakları öküz olmayandan otorite olmağğğzz.

- ben söyleyeyim en güzel seçim şarkısı Sezen Aksu'nun parçası olsun
"ay kapı çaldı..bi gelen mi var..beklemedeyizz..biz ve hatıralar.."

ay yeminle dert bastı.. bir duzlu ayran açayım da "bastırsın.." ..

Mayıs 2015
MANYAK
Aylık yerel süreli yayındır

● **İmtiyaz Sahibi:** Tuncay Akgün ● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Mizah Yönetmeni:** Bahadır Boysal ● **Yazışleri Müdürü:** Serkan Kölük ● **Grafik & Sayfa Düzeni:** Murat Yüceşan, Cebrail Okçu ● **Renklendirme:** Fikret Özdemir ● **Kaligrafi:** Fatih Kaan ● **Müessese:** Ali Yavuz ● **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan ● **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm Ünlü ● **Tel:** (0212) 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 245 38 06 ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İst. ● **Baskı:** LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. ● **Tel:** 0212 858 00 93 (95-96) ● **Genel Dağıtım:** D.P.P. A.Ş

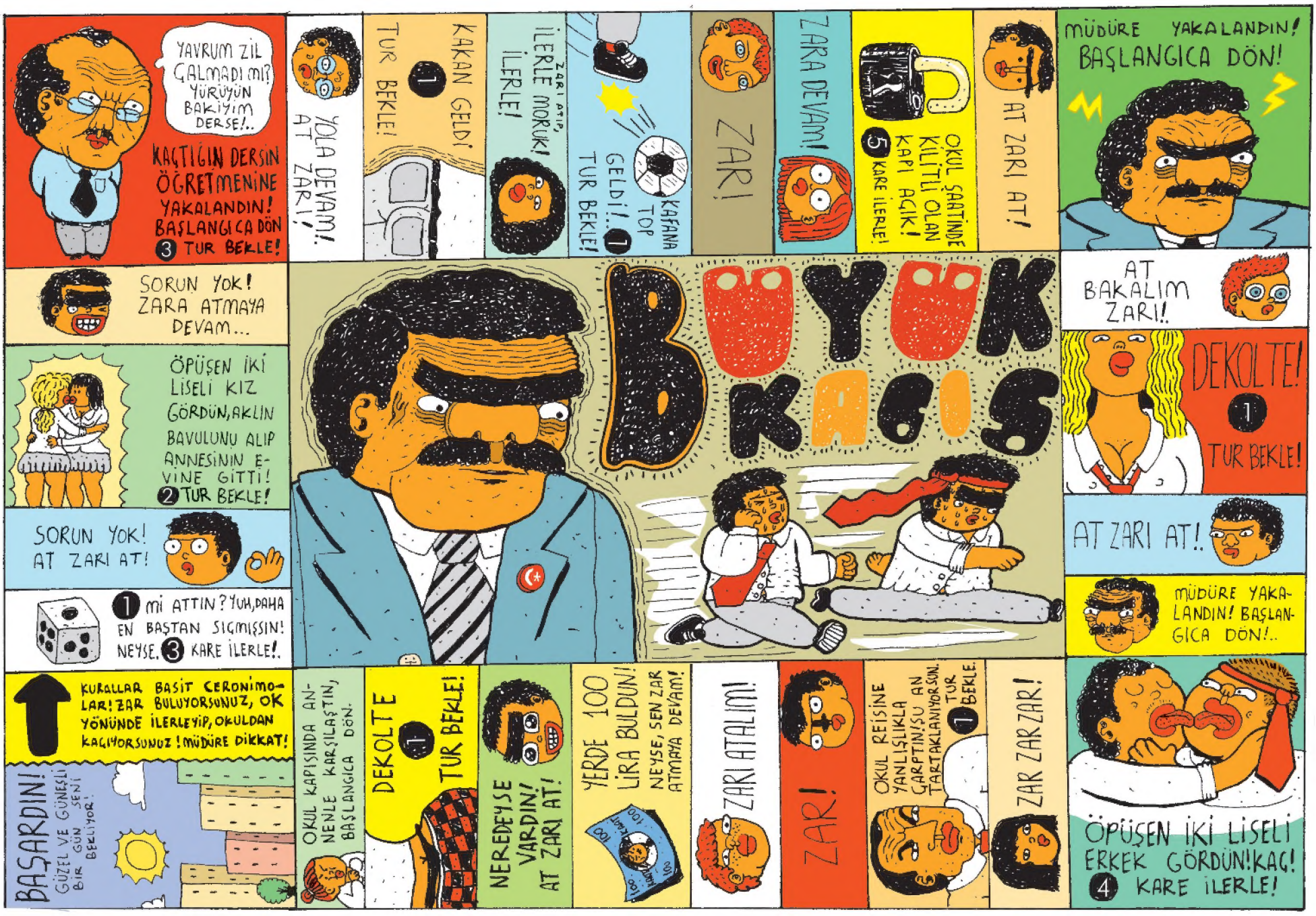

LeMan, L-Manyak & Bayan Yanı'nı artık dijital olarak da okuyabilirsiniz

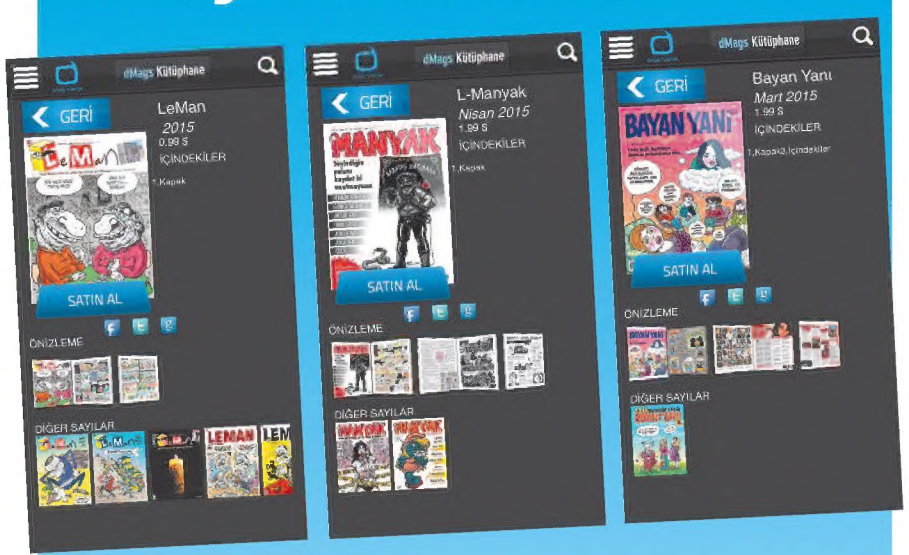

HARAKİRİ FİLO 'de çok yakında tüm eski sayıları ile birlikte dMags'de

Available on the App Store

www.dMags.net

Çok yakında Google play

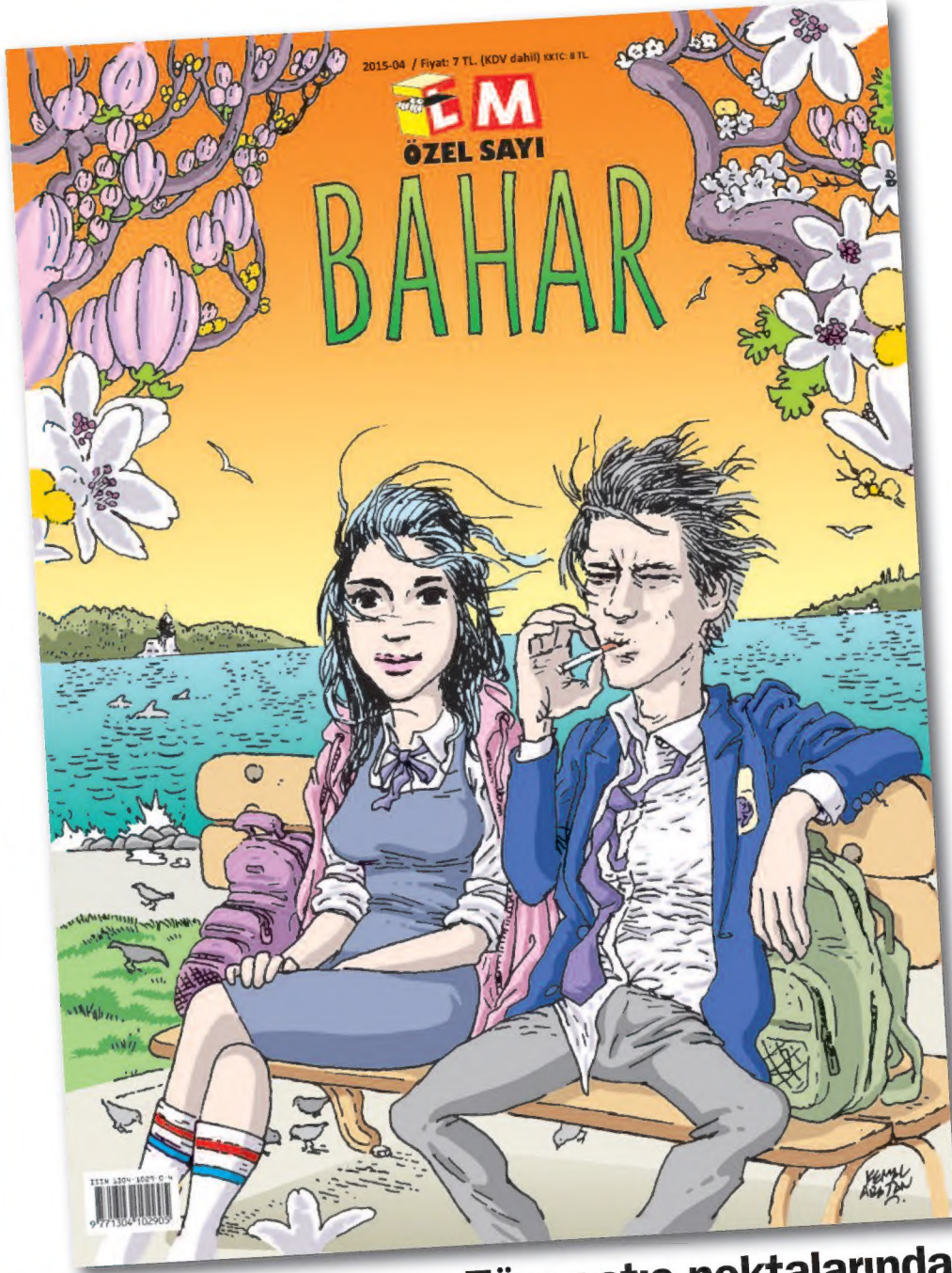

Tüm satış noktalarında

KISA MESAJ

A.K.A
O RÜKU OLMASA DÜNYADA EĞİLMEZ BAŞLAR

TOLGA HIRSOVA
twitter: @hirsova

İSTANBUL'DA YOĞUN BİR İŞ GÜNÜ DAHA SONA ERİYOR. BURHAN BEYLE TANIŞIN...

KENDİNİ SIFIRDAN YARATANLARDAN BİRİ. "BURALARA" GELMESİ HİÇ DE KOLAY OLMADI.

HELE Bİ DE "ÖZEL" DURUMUNU DİKKATE ALIRSAK.

KİMSE KOLAY BİR BUZAĞILIK GEÇİRDİĞİNİ SÖYLEYEMEZ. ERGENLİK VE KIZLAR KONUSUNU HİÇ AÇMASAK DAHA İYİ.

DERS: KONU:

ÜNİVERSİTE İÇİN AMERİKA'YA GİDİŞ, ARDINDAN MASTER, DOKTORA YILLARI. ŞİMDİ BUNLARIN HEPSİ O KADAR UZAKTA Kİ...

ARTIK ÖZEL DURUMUNU YÜZÜNE VURMAYA KİMSE CESARET EDEMEZ. ŞEHRE TEPEDEN BAKAN BU KÜÇÜK KRALLIK ONUN. SURDA KÜREK TAKIMIYLA KAZANDIĞI KUPALAR, ÖTE YANDA ANTİKALAR, ÇAĞDAŞ SANAT KOLLEKSİYONU...

ÖZENLE DÖŞENMİŞ BU OFİSTEKİ HER ŞEY ONUN.. HERKES!

ARKADAŞLAR ÇIKTI MI DENİZ HANIM?

EVET EFENDİM

İÇERİ GELİN LÜTFEN

PEKİ EFENDİM

OOHHH!!

BİP!

BİP!

AHH!

NOOLDU? CANIN BİR ŞEYE Mİ SIKILDI

YOK BİR ŞEY

İNANMIYORUM YA! MESAJLARINI MI KONTROL EDİYORSUN?! ÖKÜZSÜN SEN RESMEN

ÖKÜZ!

ÇIK DIŞARI! Bİ DAHA DA GELME. MERAK ETME TAZMİNATIN MİSLİYLE ÖDENECEKTİR. ARABA DA SENDE KALABİLİR

ÖZÜR DİLERİM.. BEN.. ÖYLE DEMEK İSTEMEDİM

GİT ARTIK

BURHAN BEY O GECE SABAHA KADAR O MESAJI TEKRAR TEKRAR OKUDU. SABAHIN İLK IŞIKLARIYLA HENÜZ KİMSE OFİSE GELMEDEN ÇIKTI.

ÖNCE YILLARDIR UĞRAMADIĞI BABASININ MEZARINA GİTTİ

HER CANLI ÖLÜMÜ TADACA

SONRA BİR SÜRE AYLAK AYLAK DOLAŞTI. YILLARDIR SİMİT YEMEDİĞİNİ HATIRLADI. NE ZAMANDIR VAPURA DA BİNMİYORDU.

BİNDİ. KARŞIYA GEÇTİ. BOĞAZ NE GÜZELDİ, KIZ KULESİ, MENDEREK., HAYDARPAŞA GARINI HEP SEVMİŞTİ.

AYNI VAPURLA GERİ DÖNDÜ. DÖNÜŞ YOLUNDA VAPURUN KÖPÜKLERİNİ UZUN UZUN İZLEDİ. "NE KADAR DA MÜKEMMEL" DİYE DÜŞÜNDÜ "KOZMOS'TAKİ HER ŞEY DEĞİŞMEZ KURALLARA GÖRE NASIL DA AHENK İÇİNDE HAREKET EDİYOR"

SONRA ANİ BİR KARARLA ARABASINA ATLAYIP DOĞUP BÜYÜDÜĞÜ KASABANIN YOLUNU TUTTU.

UCUZ BİR OTEL BULUP YERLEŞTİ

SABAHA KADAR ARALIKSIZ YAĞAN YAĞMUR ALTINDA IŞLANAN O BİNAYI SEYRETTİ.

BU OTELİ SEÇMESİ TESADÜF DEĞİLDİ. ANLAMIŞTI.

MEZBAHA

BÖYLE OLMASI GEREKİYORDU. GIRTLAĞIN BIÇAĞA DUYDUĞUYDU BU. KADER GİBİ ENGELLENEMEZ...

YARIN SABAH ERKENDEN BU İŞİ BİTİRECEKTİ.

ZEKERBANK

ADINIZA 10000 TL KURBAN BAYRAMI KREDİNİZ HAZIR! SİZİ ŞUBEMİZE BEKLİYORUZ